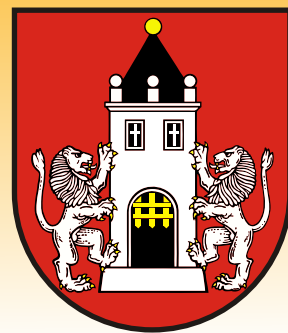

KDYŇSKÉ LISTY

**Radniční
poselství
do budoucnosti**

str. 4

**Turistická sezóna
2023 v kdyňském
infocentru**

str. 11

**Kdyňský
advent
2023**

str. 15

**Vzpomínky
na poštovní
úřad**

str. 36

OBSAH

- 2 Ze starostova stolu
- 4 Městský úřad Kdyně informuje
- 7 Informace o činnosti organizací města Kdyně
- 11 MKS „Modrá hvězda” Kdyně + Infocentrum Kdyně
- 24 Kdyňský lev Maxmilián dětem
- 27 Spolky a zájmové organizace
- 32 Sportovní organizace a kluby
- 35 Zajímavosti z historie
- 38 Občan reportérem
- 40 Inzerce/foto

QR KÓD

vyfotit zde

Kdyňské listy, ev. č. MK ČR E 11531
Vydává město Kdyně, IČO: 00253464
Adresa: Náměstí 1, 345 06 Kdyně
Vychází čtyřikrát ročně
Periodický tisk územního samosprávného celku, náklad 2 500 ks, zdarma

Uzávěrka příštího čísla: 26. 1. 2024

Příspěvky a foto můžete zasílat na:
e-mail: kramlova@radnice.kdyne.cz

Pravidla včetně ceníku pro inzerci a pravidla pro uveřejnění článků najdete zde: www.kdyne.cz (v záložce Kdyňské listy, soubory PDF)

Tel.: 379 413 522, www.kdyne.cz
Jazyková korektura: Mgr. Alena Kalíšková
Grafická úprava: Anna Stulíková
Tisk: CV Print, Cihlářská 503, 344 01 Domažlice
Redakční rada: Ing. Ivana Kramlová, Helena Laznová, Ludmila Brychová, Antonín Váchal, Anna Stulíková
foto: Helena Laznová

Informace o kulturních a společenských akcích pořádaných MKS „Modrá hvězda” Kdyně zveřejněné v Kdyňských listech jsou s ohledem na čtvrtletní periodicitu tohoto média bez záruky. Aktuální informace a případné změny termínů akcí jsou vždy průběžně uveřejňovány na webových či facebookových stránkách MKS „Modrá hvězda” Kdyně. Web: www.mkskdyne.cz
FB: MKS Modrá hvězda Kdyně

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí spoluobčané,
s novým vydáním Kdyňských listů tradičně přichází také můj úvodník, ve kterém se vždy snažím Vás seznámit s děním ve městě – zejména s již probíhajícími či dokončenými akcemi. Vzhledem k tomu, že se zanedlouho rozloučíme s rokem 2023 a brzy budeme vítat nový rok 2024, rozhodl jsem se tento úvodník pojmut trochu jiným způsobem. Právě proto, že se blíží nový rok, nebudu se, jak to na těchto stránkách tradičně dělávám, ohlížet za již realizovanými projekty, ale naopak spolu s Vámi pohlédnu spíše do budoucnosti – k projektům, jejichž realizace nás spolu se zaměstnanci městského úřadu teprve čeká. Rozhodně jich nebude málo!

Jednou takovou velkou výzvou, která je však zároveň během m dlouhou trať, je postupná rekonstrukce turistických objektů, které jsou ve vlastnictví města Kdyně a které po léta chátraly. Fungování těchto objektů je důležité pro rozvoj turismu nejen v našem městě, ale v celém regionu. Ano, tušíte správně – čeká nás **rekonstrukce chatové osady Hájovna a horské chaty Koráb**. V souvislosti se změnou provozovatele horské chaty Koráb je v nadcházejícím roce nezbytně nutné vyřešit celou řadu nedostatků. Komplexní rekonstrukci projde kuchyň horské chaty, která bude vybavena profesionálním gastronomickým vybavením, jelikož stávající kuchyně svým uspořádáním ani vybavením neodpovídá potřebným požadavkům. Spolu s rekonstrukcí kuchyně je nutné přistoupit také k výměně rozvodů vody, a to bohužel rovněž v nedávno zrekonstruovaných částech objektu. V minulosti totiž v rámci rekonstrukčních prací došlo pouze k rekonstrukci hlavního pří-

vodu vody. Další rozvody rekonstrukcí bohužel neprošly. Stejně tak tedy budou řešeny nové rozvody elektřiny a instalace odpovídajícího osvětlení, využívající úspornou LED technologii. Podobná situace je rovněž v chatové osadě Hájovna – zde nás čeká nutná demolice objektu recepce a nevyužívaných sociálních zařízení, neboť tyto objekty v areálu zchátraly již natolik, že jejich oprava zkrátka není možná. V letošním roce, kdy jsme se rozhodli chatovou osadu z důvodu nutnosti provádění rekonstrukčních a revitalizačních prací zcela uzavřít, byla provedena první etapa revitalizace zeleně – ořez dřevin a potřebná údržba travnatých ploch. Velká pozornost byla věnována zejména osmi nadstandardním chatám, tzv. Flóram. Zde došlo k vnitřní výmalbě chat, vyklizení nepoužitelného vybavení, apod. V příštím roce nás čeká výměna oken v patrech nadstandardních chat, která jsou z důvodu svého špatného technického stavu pro ubytované hosty nebezpečná. Rozvojový potenciál obou zmíněných turistických objektů je obrovský – Koráb je nezpochybnitelným symbolem celého regionu a chatová osada Hájovna by se mohla stát pomyslným výchozím bodem nejen k tomuto turistickému cíli. Prozradím, že v delším časovém horizontu by chatová osada Hájovna mohla být také vyhledávaným místem k odpočinku, a to nejen v letních měsících. Než se ale tak stane, čeká nás nejen spousta práce, ale také investice nemalých finančních prostředků.

Přece jen si neodpustím krátkou odbočku k jednomu již dokončenému projektu, kterému jsem se velkou měrou věnoval již v úvodníku minulého čísla a který byl velkým tématem i u Vás, občanů – **rekonstrukce radniční věže**. Těší mě, že i vy sami radniční věž vnímáte jako ikonu města a její rekonstrukce vám tedy nebyla lhostejná. Nebudu se již vracet k popisu rekonstrukce dílčích částí – zvonu či znaku, ale přece jen krátce odbočím k radničním hodinám, které se po osazení ciferníku staly diskutovaným tématem. Hodinové ciferníky s římskými číslicemi totiž čtyřku vyobrazují správně jako IIII, nikoliv jako častěji používané a nám dobře známé číslo IV. Bezprostředně po osazení ciferníku se řada občanů obracela na městský úřad i mě samotného s upozorněním, že číslo čtyři je na ciferníku vyobrazeno špatně. Opak je však pravdou – vyobrazení čísla čtyři na cifernících věžních hodin pomocí znaku IIII je správné a má celou řadu opodstatnění, která jsem díky vašim dotazům zjistil a rád se o ně s vámi také podělím.

Jeden z důvodů je ryze praktický – při použití znaku IIII se sada všech znaků (I-I-I-I-V-X) na ciferníku vyskytuje celkem čtyřikrát, což bylo zejména v minulosti jednodušší pro výrobu odlévacích forem či šablon. Dalším důvodem pro použití znaku IIII je větší souměrnost obou polovin ciferníku. Historická literatura dokonce tvrdí, že francouzský král Karel V. nechal vyhlásit podobu zápisu čtyřky ve formátu IIII jako jediný správný zápis tohoto čísla pro všechny hodinové ciferníky. Tolik tedy k malému historickému exkurzu, který jsem si vzhledem k mnoha zajímavostem, které byly i pro mě novinkou, nemohl nechat pro sebe. Závěr je jasný – ciferník nových věžních hodin na kdyňské radnici má správnou podobu. Ostatně ji měl vždycky, protože i na původních hodinách bylo číslo čtyři vyobrazeno znakem IIII. To je tedy důkazem toho, že jste ciferník radniční věže vnímali vždy jako samozřejmost a jeho podobě nevěnovali přílišnou pozornost. O to víc mě těší, s jakou rychlostí jste odhalili domnělou chybu, která je však tím jediným správným vyobrazením čísla čtyři na cifernících věžních hodin. Věžní hodiny jsou dnes již zcela funkční, a jsem proto rád, že se na radniční věž můžete opět spolehnout jako na svého pomyslného strážce času. Během dokončovacích prací rekonstrukce radniční věže došlo také k **demolici komínu v areálu bývalých kdyňských prádelů**. Stav komínu, na který poukázala revizní zpráva, byl bohužel havarijní a jeho zabezpečení formou zasíťování a provedení celé řady oprav bylo vyčísleno v řádech několika milionů korun. Ani samotná demolice komínu bohužel nebyla levnou záležitostí. Prádelenský komín v areálu společnosti JOWO-Com tak dnes již není nedílnou součástí kdyňského „průmyslového“ panoramatu, zároveň však v důsledku svého špatného technické-

ho stavu nepředstavuje žádné nebezpečí.

Vraťme se ale zpět k budoucnosti a novým výzvám. Další výzvou – minulou, současnou a hlavně budoucí je **rekonstrukce kuchyně a vybudování jídelny v Mateřské škole v Markově ulici**. Z celé řady předešlých úvodníků již víte, že v areálu této mateřské školy jsme se dlouhodobě a opakovaně potýkali s haváriemi infrastruktury – zejména rozvodů vody či tepla, které jsou pro chod školy zcela stěžejní. Neméně důležitá je rovněž kuchyně, kde se připravují pokrmy pro ty nejmenší strávníky. Tato školka se navíc dlouhodobě potýká s nedostatečnými prostory pro stravování, a tak bude souběžně s rekonstrukcí kuchyně probíhat výstavba, resp. přístavba jídelny. Na celém areálu se do značné míry podepsal i zub času, navíc v kombinaci s dlouhodobým neprováděním oprav a průběžných rekonstrukcí. V uplynulých čtyřech letech však došlo k napojení všech objektů v areálu na teplovod i ke komplexní rekonstrukci rozvodů vody. Stejně tak mají dnes všechny pavilony v areálu nové střešní krytiny, kterými do

vnitřních prostor v minulosti zatékalo. Veškeré práce v souvislosti s právě probíhající rekonstrukcí kuchyně a jídelny nyní běží podle plánu a jejich dokončení je dle již uzavřené smlouvy s dodavatelem stanoveno na 31. 8. 2024. Těším se, že na konci příštích letních prázdnin bude pro děti, ale i pro zaměstnance školky připraveno kvalitní zázemí pro přípravu i konzumaci pokrmů. Protože kdo jiný, nežli naši nejmenší, si zaslouží tu největší péči a hlavně bezpečné, zdravé a moderní prostředí, ve kterém se učí poznávat svět.

Jak jsem uvedl na samém začátku – poslední letošní úvodník je trochu jiný, a to především proto, že jsme v něm alespoň krátce nahlédli do naší společné budoucnosti, do roku 2024, který kromě popsaných výzev bezpochyby přinese i mnohé další. Pro mě osobně je jednou příjemnou výzvou blížící se období adventu a s ním spojené „Čtení v kožíšku“, kterého se spolu s paní místostarostkou aktivně účastníme a budeme tak mít možnost načerpat energii do nového roku a do nových pracovních výzev z rozzařených dětských očí, které jsou v období adventu plné očekávání a upřímné radosti. Přeji Vám proto, milí občané, abyste během vánočních svátků také načerpali potřebnou energii – ať už časem stráveným s těmi nejbližšími, sportem či procházkou v přírodě nebo jenom zdánlivě obyčejným odpočinkem – s knihou či Kdyňskými listy v ruce. Do nového roku 2024 Vám přeji, aby byl pro vás i vaše blízké plný zdraví, štěstí, lásky a pohody. Přeji si, aby se Vám plnila všechna tajná přání i sny a abyste všechny výzvy i překážky, které před Vámi nový rok postaví, překonali vždy s lehkostí a optimismem.

Oskar Hamrus
starosta města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně

RADNIČNÍ POSELSTVÍ ANEB PSANÍ VZKAZŮ DO BUDOUCNOSTI NENÍ JEDNODUCHOU DISCIPLÍNOU

„V červnu roku 2023 byly zahájeny rekonstrukční práce na věži kdyňské radnice, jejíž stav, o kterém se můžete přesvědčit na přiložených fotografiích, byl již prohlášen za havarijní. Poslední rozsáhlou rekonstrukcí radniční věž prošla v letech 1939 – 1940, tedy v období 2. světové války. Právě v této době byl do útrobu věže vložen „Pamětní list sepsaný dne 24. května 1940“, jehož autorem je Jakub Jiří Šmíd, tehdejší vrchní městský tajemník. Tento dokument navazuje na „Pamětní list sepsaný dne 24. července 1871“. Alespoň takto to tajemník Šmíd ve svém poselství

z roku 1940 popisuje. Tento první památný list jsme však v roce 2023 v útroběch radniční věže nenalezli. A nenalezli jsme jej dokonce ani v okresním archivu, kde by dle slov tajemníka Šmída měl být uložen. Přesto se nám opis tohoto dokumentu z roku 1871 souhrou mnoha náhod dostal do rukou a my jej tedy společně s poselstvím tajemníka Šmída uložíme zpět na své místo – do bány zrekonstruované radniční věže. Stejně jako naši předci jsme se totiž i my rozhodli využít této příležitosti k napsání radničního poselství, které bude vzkazem pro příští generace, a doufáme, že i věrným

obrazem života v našem městě v roce 2023. V čele města od loňského roku, kdy se uskutečnily komunální volby, stojí starosta Oskar Hamrus (Hnutí nezávislých, PRO – Kdyňsko), který tak obhájil svůj první starostenský mandát z roku 2018. Spolu se mnou, místostarostkou Ing. Věrou Řihovou, MPA (Hnutí nezávislých, PRO – Kdyňsko) je také autorem těchto řádků, prostřednictvím kterých se společně pokusíme Vám udělat exkurz do Vaší minulosti a naší přítomnosti, tj. do života, podoby i dění v našem městě v roce 2023.“

Těmito slovy jsme začali psát historii – vzkaz budoucím generacím, který je nyní uložen v kovovém tubusu v nejvyšší kupoli radniční věže spolu s řadou fotografií a různých materiálů dokumentujících život a dění v našem městě. Samotnému uložení poselství do kupole věže však předcházelo mnoho událostí, a řada z nich nebyla rozhodně jednoduchá. O průběhu rekonstrukčních prací na věži kdyňské radnice pojednával starosta města, Oskar Hamrus, v úvodníku minulého vydání Kdyňských listů, kde kromě jiného popisoval rekonstrukci radničního zvonu i hodin, zhotovení nového znaku, apod. Nedílnou součástí rekonstrukce, byť okem neviditelnou a prakticky nehmateľnou, však bylo také navázání na tradici radničního poselství, které jsme ve věži našli, a rozhodli jsme se v předávání vzkazů budoucím generacím pokračovat. Od samého prvopočátku jsme tušili, že to nebude jednoduchý úkol, stejně tak jako nebylo jednoduché zhostit se otevírání schránek, které jsme vnímali jako velkou čest a významnou událost. Již při prvotním čtení poselství tajemníka Šmída z roku 1940 jsem kromě mrazení v zádech a doteku historie cítila také velkou zodpovědnost, která na nás brzy padne – napsat další, navazující poselství dokumentující život v našem městě, popisující obraz dnešní společnosti a významné dějinné události, které ji formovaly. Tato domněnka byla skutečně správná – psaní poselství nebylo vskutku jednoduchou záležitostí. Pojali jsme jej podobně jako předešlá poselství, která stručně popisovala ty nejvýznamnější dějinné události, a to i přesto, že si plně uvědomujeme, že díky vyspělým technologiím dnešní doby a značné propojenosti celého světa budou všechny tyto události s největší pravděpodobností dobře dohledatelné. Z úcty k tradici jsme to však přece jen udělali a vlastním pohledem jsme popsali stručné dějinné události naší země od roku 1940, tedy od doby poselství tajemníka Šmída. Stejně tak jsme se z úcty k tradici rozhodli, že radniční poselství roku 2023 necháme před zraky veřejnosti skutečně dobře ukryté, abychom

zachovali jeho punc tajemnosti a dopřáli budoucím generacím stejně tajemný zážitek, jaký jsme mohli prožít i my. Dnešní technologicky vyspělá doba má bezesporu spoustu výhod, mezi které patří také snadná dohledatelnost textů, fotografií, článků a řady dalších materiálů. Co se na první pohled jeví jako výhoda se lusknutím prstu a změnou úhlu pohledu může stát nevýhodou. Pokud bychom totiž radniční poselství otiskli nebo jen někomu zaslali k přečtení, zůstane po něm jen digitální stopa, otisk, na který se mezi lidmi možná za pár měsíců zapomene. Digitální technologie by na tento otisk však nezapomněly, zapamatovaly by si jej a okradly by budoucí generace o ten zdánlivě obyčejný, avšak zcela nepopsatelný a výjimečný zážitek při otevírání schránek a prvotním rozevírání listu papíru, jehož obsah je opředen tajemstvím. Obsah radničního poselství roku 2023 proto znají jen jeho autoři – starosta s místostarostkou. Během psaní jsme se ve společných diskusích vrátili do dob dávno minulých a vzpomínali na řadu více či méně přelomových událostí a diskutovali o jejich významu pro rozvoj našeho města, ale i pro lidskou společnost jako takovou, který se s odstupem času hodnotí vždy o něco lépe. V souvislosti s již zmíněným rozvojem technologií jsme narazili na jeden úsměvný paradox – trvanlivost moderního tisku. Poselství tajemníka Šmída bylo psáno na psacím stroji, tedy za pomoci inkoustu, který se vpíje do kladívkem narušené struktury papíru a trvanlivost takto psaného dokumentu je tedy prakticky věčná. Psací stroje jsme však již dávno vyměnili za počítače a tiskárny, které fungují na jiné než inkoustové bázi a samotný tisk, resp. barvy, zůstávají jen na povrchu papíru. Tento tisk pak není schopen odolávat například vyšším teplotám, kterým bude poselství v nejvyšší kupoli radniční věže zcela logicky vystaveno. Tímto původně náhodným zjištěním jsme zamotali hlavu nejednomu archiváři či tiskaři a nutno přiznat, že na otázku trvanlivosti tisku nám nikdo nedokázal přesně odpovědět. A tak jsme se při dokončování radničního poselství s důrazem na jeho zachování pro další generace vrátili do minulosti – nejen obrazně, ale i doslova. Nejprve jsme na půdě radnice i svých domovů pátrali po psacím stroji, abychom text poselství přepsali na stroji, stejně jako jej psal tajemník Šmíd. Nakonec ale přece jen zvítězila technologie, která je však dnes již považována za „zastaralou“, a text poselství jsme vytiskli na staré inkoustové tiskárně. Ano – dnešní doba je zkrátka plná paradoxů a to, co je moderní, nemusí být vždy nutně „lepší“, záleží na účelu a úhlu pohledu.

Psaní radničního poselství jsme od počátku vnímali jako významný úkol a snažili jsme se jej zhostit skutečně zodpovědně a kromě událostí minulých jsme popisovali samozřejmě také problémy, které nás trápí a jejich možná řešení. Zda se nám problémy dnešních dní podařilo vyřešit, to už v mnoha případech

my sami neposoudíme, protože dopady řady projektů budeme moci hodnotit až s velkým odstupem času, třeba v dobách, kdy se bude opětovně rekonstruovat věž kdyňské radnice, a naši nástupci budou předčítat řádky našeho poselství. V té době již budou dobře vědět, zda byly naše dnešní rozhodnutí a úvahy správné či nikoliv. Do nástinu našich dnešních problémů s veřejnou infrastrukturou, odpadovým hospodářstvím a péčí o městský majetek i kulturní a sportovní vyžití našich občanů jsme vložili řadu svých úvah a do řádků našeho poselství jsme tak otiskli i kousek sami sebe – kousek starostenských a místostarostenských starostí a myšlenek roku 2023.

Závěrem si kladu ještě jednu otázku: „Bude naše poselství jednou někdo číst se stejnou husí kůží, chvěním a velkým respektem stejně tak, jako jsme my poprvé předčítali poselství tajemníka Šmída?“ To už se nedozvíme, ale jednou si o tom jistě někdo někde přečte. Stejně tak se nedozvíme ani to, zda se nám podařilo naplnit závěrečné přání našeho poselství, které Vám i navzdory výše napsaným řádkům přece jen poodhalíme. Přestože toto sdělení směřuje k budoucím generacím, je vlastně určeno nám všem, protože jeho smysl je v čase neměnný. Alespoň v to pevně a z celého srdce věříme: „*Tolik tedy k dění, plánu, vizím a přáním, které dnes jakožto starosta a místostarostka v čele města Kdyně máme, a k jejichž plnění bychom rádi směřovali, m.j. také proto, abychom Vám, příštím generacím, zanechali město, kde se bude dobře žít – město, které bude udržované, čisté, funkční a moderní, šetrné k životnímu prostředí a ohleduplné vůči dalším a dalším generacím. Zkrátka a dobře – přejeme si, aby Kdyně byla vždy městem Vašeho srdce, na které budete pyšní a kde budete rádi žít, nebo se sem budete přinejmenším rádi vracet.*“

Ing. Věra Řihová, MPA
místostarostka města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně

OCEŇOVÁNÍ BEZPLATNÝCH DÁRCŮ KRVE SE OPĚT PO ROCE USKUTEČNILO V OBŘADNÍ SÍNĚ KDYŇSKÉ RADNICE

V pondělí 16. října 2023 se v obřadní síni kdyňské radnice uskutečnilo ve spolupráci s oblastním spolkem Českého červeného kříže v Domažlicích již tradiční slavnostní ocenění bezplatných dárců krve.

V letošním roce byl oceněn velký počet bezplatných dárců krve, jednalo se celkem o 28 oceňovaných:

- za 10 odběrů, bronzovou medailí, bylo oceněno 11 dárců
- za 20 odběrů, stříbrnou medailí, bylo oceněno 8 dárců
- za 40 odběrů, zlatou medailí, bylo oceněno 6 dárců
- tři dárce obdrželi vysoké vyznamenání, Zlatý kříž 3. třídy, za 80 bezplatných odběrů

Všichni dárce za svoji zásluhnou činnost byli obdarováni dárky nejen od Českého červeného kříže, ale také od města Kdyně a sponzorů, kteří tuto akci spolu s Městským úřadem Kdyně podpořili a patří jim za to také díky. Jedná se o tyto firmy: AA-lékárna „U zlaté koruny“ Kdyně, Ferda's group – papírnictví Kdyně a DSP-Market Kdyně, spol. s r.o. Na závěr samotného předávání ocenění nechyběl ani slavnostní přípitka a drobné občerstvení.

Všem bezplatným dárcům patří poděkování za jejich obětavost. Velmi si vážíme jejich nezištné pomoci.

Oceňování dárců ve Kdyni navazuje na den – od roku 2000 je to druhá zářijová sobota – kdy si lidé ve všech zemích světa připomínají **Světový den první pomoci**. Tento den má všechny upozornit na to, že dovednost poskytnout první pomoc může rozhodnout o životě a smrti člověka a ukázat, že první pomoc je vlastně jednoduchá, a sdělit, jak a kde se ji naučit.

Mottem letošního Světového dne je „První pomoc v digitálním světě“. Digitalizace se totiž nevyhýbá ani činnosti, jakou je poskytování první pomoci. Digitální svět je zpřístupněn všem. Člověk má možnost naučit se interaktivním způso-

bem, vlastním tempem a ve vlastním čase, jak zachraňovat životy a učinit tak prostředí, v němž žije, bezpečnějším.

Mezinárodní hnutí Červeného kříže a Červeného púlměsíce je největším školicíkem první pomoci na světě – prostřednictvím svých 192 národních společností ročně předá dovednost první pomoci více než 20 milionům lidí celého světa.

Pro Český červený kříž je výuka první pomoci po desítky let tradičním programem. Kurzy projde 50 tisíc lidí ročně, od dětí až po dospělé. A nyní ji posouvají také do digitálního světa – v letošním roce byl spuštěn inovovaný portál **www.Mlady-Zdravotnik.cz**, kde se návštěvníci dozvědí, jakou pomoc poskytnout při úrazech nebo neúrazových stavech, jako jsou infarkt nebo mrtvice.

Stále ovšem platí, že **krev hraje v současné medicíně nezastupitelnou a stále rostoucí roli** a nelze ji uměle vyrobit, a také proto všem dárcům patří ještě jednou velké **DÍKY!**

*Ing. Štěpánka Mrázová
tajemnice MěÚ Kdyně
foto: MěÚ Kdyně*

CENTRUM VODNÍ ZÁBAVY KDYŇSKÉ RADNICE INFORMUJE

Centrum vodní zábavy Kdyně má za sebou pravidelnou odstávku, v průběhu které se každoročně čistí a opravují ty součásti bazénu, jejichž oprava či údržba není za běžného provozu centra možná. V první řadě se speciálním přípravkem kompletně vyčistí nerezová vana bazénu. Po vyčištění je bazénová vana opět jako nová a má jiskru. Ve své podstatě je to nejdůležitější práce celé odstávky. Poté se do vyčištěného bazénu opět napustí nová voda, přesně tak, jak nám to, jakožto provozovatel, ukládá příslušná vyhláška.

Kromě bazénové vany byly opraveny rovněž všechny svody odpadní vody ze sprch v technické místnosti a došlo také na výměnu osvětlení ve vstupní hale a v prostoru recepcie, kde jsou nyní instalována

světla využívající úspornou LED technologii. Na plný výkon pracuje rovněž klimatizační jednotka bazénu, kde byly vyměněny potřebné součástky. Opravy se však netýkaly jen bazénové části, ale také oblíbeného wellness. Ve finské sauně byl namontován nový strop z palubek ze speciálního dřeva, které je odolné vůči vysokým teplotám saunového prostředí. Starý strop byl totiž již značně popraskaný a hrozilo propadnutí stropního skla. Všechny plánované práce a opravy byly v rámci dvoutýdenní odstávky zvládnuty, a proto se naše centrum poté opět otevřelo Vám, našim návštěvníkům.

V souvislosti s blížícími se vánočními svátky bych chtěl čtenáře Kdyňských listů upozornit na **možnost nákupu perma-**

mentek, které naše centrum každoročně nabízí jako formu vánočních dáreků a je možné je využít rovněž jako firemní benefity. Prodej vánočních permanentek, které mj. nabízíme za zvýhodněnou cenu, bude probíhat po celý prosinec. Podrobnější informace naleznete na webových stránkách Centra vodní zábavy Kdyně – **www.bazen-kdyne.cz**.

A protože se blíží konec roku, chtěl bych všem našim zákazníkům poděkovat za přízeň a popřát klidné prožití vánočních svátků a do nového roku hlavně hodně zdraví, ale i uplavaných kilometrů a co nejvíce hodin strávených odpočinkem či zábavou, třeba právě v kdyňském bazénu.

*Jan Zelenka
ředitel CVZ Kdyně*

AKTUALIZACE ŽÁDOSTÍ O BYT

Upozorňujeme žadatele o byt, že dle platné Směrnice rady města – Zásady pro přidělování bytů ve vlastnictví města Kdyně, jsou povinni podanou

žádost o byt nejpozději k 31. lednu aktualizovat, a to i v případě, že nenastaly žádné změny údajů.

Pokud žadatel žádost neaktualizuje, bude žádost z evidence vyřazena.

Aktualizaci údajů můžete provést osobně na úřadě v úředních hodinách,

e-mailem: **vanickova@radnice.kdyne.cz** nebo na telefonním čísle **379 413 516**. Noví žadatelé o byt si mohou žádost vyzvednout v kanceláři správního odboru v přízemí nebo na webových stránkách města.

Martina Vaníčková, referent správního odboru

MILÁ SETKÁNÍ V KNIHOVNĚ

Začátkem října jsme se v knihovně sešli s našimi nejstaršími dlouholetými čtenáři. S účastníky setkání se přišli pozdravit a popovídat si s nimi starosta Oskar Hamrus a místostarostka Věra Říhová. O kulturní program se postarali žáci ZUŠ ve Kdyni s hudebním vystoupením pod vedením ředitelky Milady Nejdlové, děti z dramatického kroužku Dany Žákové předvedly netradiční ztvárnění pohádek. Zvláštní poděkování patřilo třem našim nejstarším čtenářkám, které, ačkoli překročily 90 let věku, stále rády čtou. Při drobném občerstvení jsme si povídali,

vzpomínali a těšili se – že zase někdy přiště.

V současné době připravujeme výstavu k tvorbě malířky a ilustrátorky Heleny Zmatlíkové, která by se 19. listopadu 2023 dožila 100 let. Vystavené scénérie budou sloužit ke zhlédnutí minimálně do konce března 2024 nejen našim čtenářům, ale i ostatním návštěvníkům, kteří si budou chtít knihy Heleny Zmatlíkové připomenout. Významným záměrem je hlavně seznámit s jejím dílem současnou generaci dětí, proto také připravujeme scénáře k besedám pro žáky základních a mateřských škol.

- **7. listopadu se v knihovně uskuteční beseda o čokoládě.** Velmi zajímavé informace o získávání kakaových bobů, výrobě kakaa a čokolády byly pak okořeněny degustací 10 vzorků čokolád značky Jordí's. Beseda se setkala s velkou návštěvností.
- **11. prosince bude v knihovně zahájena výstava betlémů Vratislava Altmana a Ivany Sieberové,** která se bude konat do 19. ledna 2024 v provozní době knihovny.

PŘIPRAVOVANÉ AKCE:

- **27. prosince 2023: Vánoční koncert v sálku knihovny, zahrají manželé Losovi, začátek v 17.00 hodin**

- **5. února 2024: Putování po Šumavě (Petr Nazarov)**
- **21. února 2024: Beseda se spisovatelkou Martinou Bittnerovou**
- **20. března 2024: Tajemství Jantarové komnaty (Milan Zacha Kučera)**
- **15. dubna 2024: Beseda se spisovatelkou Janou Poncarovou**
- **22. dubna 2024: Thajsko – cestopisná přednáška (S. Šimánová)**

Další průběžně doplňované akce budou včas oznámeny.

Na závěr bych chtěla za nás knihovnice všem našim čtenářům popřát příjemně prožitý advent, krásné Vánoce a do nového roku mnoho zdraví, lásky a radosti!

Irena Hambeková
Městská knihovna Kdyně
foto: Městská knihovna Kdyně

TECHNICKÉ SLUŽBY KDYNĚ

ZVYŠOVÁNÍ POPLATKU ZA UKLÁDÁNÍ ODPADU NA SKLÁDKU V ROCE 2024

Počínaje rokem 2021 dochází na základě platné legislativy k postupnému navýšování sazby poplatku za ukládání odpadu na skládku. Provozovatelé skládek tyto sazby od roku 2021 meziročně navyšují, a to o 100 Kč – 250 Kč (viz tabulka níže). Meziroční navýšení pro nadcházející roky 2024 a 2025 je vždy o 250 Kč/tunu uloženého odpadu.

SAZBA PRO JEDNOTLIVÉ DÍLČÍ ZÁKLADY POPLATKU ZA UKLÁDÁNÍ ODPADŮ NA SKLÁDKU (V Kč/t)

Cena za uložení odpadu na skládku Štěpánovice pro rok 2023 činí 2 503,05 vč. DPH

(ve výši 15 %) pro obce. Pro právnické nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání je pak cena stanovena ve výši 2 581, 47 vč. DPH (ve výši 21 %). K těmto cenám tedy pro rok 2024 můžeme přičíst výše zmíněnou částku 250 Kč. Provozovatel skládky bude pravděpodobně navýšovat základní cenu o 10 %, k tomu se navíc s největší pravděpodobností přidá navýšení sazby DPH pro obce, která se v důsledku změn spojených s konsolidačním balíčkem změní z 15 % na 21 %. Pro rok 2024 tedy můžeme očekávat cenu za tunu uloženého odpadu ve výši cca 3 000 Kč/t.

Tyto navýšující se náklady se tak zcela logicky promítají rovněž do sazby poplatků za systém odpadového hospodářství a rovněž do smluvních cen služeb odpado-

vého hospodářství pro podnikatele. Součástí místního poplatku za systém odpadového hospodářství však nejsou jen služby spojené s vývozem popelnice, jak to bohužel občané často vnímají, ale tato platba v sobě zahrnuje rovněž náklady na provoz sítě tříděného odpadu, či sběrného dvora. Bohužel i tyto služby jsou obcím ze strany odpadových společností a provozovatelů navýšovány a obce či svozové společnosti tak na tuto skutečnost reagují alespoň částečným promítnutím těchto nákladů právě do výše sazby místních poplatků či do výše smluvních cen pro podnikatele.

Martin Fremuth
ředitel TS Kdyně

Poplatkové období v roce										
Dílčí základ poplatku za ukládání v Kč/t	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
Využitelného odpadu *)	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850
Zbytkového odpadu	500	500	500	500	500	600	600	700	700	700
Nebezpečného odpadu	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
Vybraného technologického odpadu	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45

*) odpady vymezené v § 40 odst. 1

www.kdyne.cz

podatelna@radnice.kdyne.cz

Město Kdyně

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA II. STUPEŇ INFORMUJE

PROJEKTOVÉ DNY VE ZNAMENÍ INFORMATIKY NA MZŠ VE KDYNĚ

Informatika se v dnešní době řadí k oborům s velmi rychlým vývojem. Rovněž představuje nejen zásadní složku pro vzdělávání, ale i pro budoucí profesní uplatnění jedince. Během hodin informatiky na základní škole je kladen důraz na rozvoj dovedností spojených s digitalizací a na práci s informačními systémy nebo daty.

Masarykova základní škola Kdyně hned v září naskočila na tep doby a odstartovala

školní rok projektovými dny, které byly zaměřeny právě na rozvíjení informatického myšlení. Žáci a žákyně 6. až 8. ročníků pracovali v rámci výuky informatiky se šiframi, algoritmy, grafy a schématy. Díky těmto projektovým dnům si mohli vyzkoušet práci v programech jako Microsoft Word nebo Microsoft PowerPoint. Na závěr byla pro žáky a žákyně připravena šifrovací hra, během níž si ověřili, že i informatika může být zábava.

ADAPTAČNÍ KURZY PRO ŠESTÉ ROČNÍKY

Dříve než se naši noví šestáci mohli na druhém stupni více rozhlédnout, vyrazili se svými třídními učitelkami na adaptační kurzy, které se během zářijových dní konaly na horské chatě Koráb. Program připravený panem ředitelem a školní psycholožkou umožnil všem třídám co nejnárodněji nastartovat náročný proces formování zdravého prostředí ve třídách. Děti plnily různé aktivity, které byly zaměřeny právě na vzájemné poznávání se nejen mezi sebou, ale i s novými třídními

učitelkami. Žáci se například rovnali do řad bez jediného promluvení nebo hráli hru evoluce. Všechny zmíněné aktivity prověřily jejich schopnosti komunikovat, vzájemně se vyslechnout, domluvit se na společném řešení a pomáhat si. Děti si po celou dobu adaptačních kurzů vedly skvěle. Počasí jim rovněž přálo, a tak večer trávily i se svými rodiči u táborového ohně.

Mgr. Jitka Hofmeisterová
učitelka MZŠ Kdyně
foto: MZŠ Kdyně

DOMA VE KDYNĚ: SDÍLÍME ZKUŠENOSTI A ROZJÍŽDÍME AKADEMII PRO SENIORY

V naší organizaci Doma ve Kdyni nezačínáme ani s příchodem podzimu. V listopadu jsme rozběhli již třetí ročník Kdyňské akademie vzdělaného seniora. Zahájili jsme tématem sebeobrany pro seniory. Učili jsme se, jak se bránit útočníkovi, i když jsme starší a slabší než on. Další přednáškou navážeme 18. ledna ve 14 hodin, kde s námi Jitka Lojilková potrénuje naši paměť. „Tohle téma bylo v rámci druhého ročníku Akademie natolik oblíbené, že jsme se rozhodli na něj navázat. Určitě doporučuji nejen starší generaci, ale vlastně každému, kdo by se chtěl naučit, jak efektivněji pracovat se svou pamětí,“ zve ředitelka organizace Bc. Lucie Routová.

Akademie potrvá až do května a každý měsíc se můžete těšit na jedno téma. „Účastníky čeká například přednáška, jak na první pomoc, nebo praktický seminář, jak si poradit s chytrým telefonem,“ vytipovává konkrétní akce paní Routová. Všechny akce jsou zdarma, a ačkoliv jsou primárně určeny seniorům, jsou volně přístupné i všem ostatním zájemcům.

PŘESHraniční návštěva

Chtěli bychom se také pochlubit milou návštěvou, kterou jsme u nás přivítali díky

setkání pracovní skupiny v rámci přeshraničního projektu „Oberpfalz – Pilsen: Gemeinsame Herausforderungen – Gemeinsame Lösungen“. Přijeli za námi nejen zástupci Plzeňského kraje z odboru sociálních věcí, ale také kolegové z Horní Falce, kteří se zajímali o naše zkušenosti v oblasti péče o seniory.

„Cílem naší pečovatelské služby je udržet lidi co nejdéle v jejich domácím prostředí, které důvěrně znají a podpořit je v aktivním způsobu života,“ shrnula naše poselství paní ředitelka. Ta účastníkům dále popsala fungující klub seniorů Astra, Akademii vzdělaného seniora, ale zmínila také spolupráci s místním Domovem pro seniory či s MAS Pošumaví a vznik svépomocné skupiny pro neformální pečující. Další kroky celé skupiny vedly právě na prohlídku do nedalekého Domova pro seniory. Kromě do Kdyně se všichni účastníci podívali také do Plzně, kde společně navštívili například Centrum mezigenerační a dobrovolnické práce TOTEM.

Součástí setkání byla diskuse o tématech společného významu, jako je nedostatek kvalifikovaných pracovníků v oblasti ošetrovatelství, ale také rozdíly a podobnosti mezi českým a německým systémem sociální pomoci.

Všem čtenářům přejeme klidný adventní čas a pokud chcete nasát vánoční atmosféru spolu s námi, můžete přijít například na již tradiční adventní zpívání pod okny, které každoročně probíhá díky spolupráci s MŠ Dělnická, a to jednak u Kráčečku v Markově ulici, ale také u klubu Astra v Sokolské ulici. Pozvánky na všechny zmíněné akce najdete vždy na facebookových stránkách Doma ve Kdyni.

Mgr. Tereza Kazdová
Doma ve Kdyni
foto: Doma ve Kdyni

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA I. STUPEŇ INFORMUJE

NA JEDNÉ PALUBĚ

Je tu další školní rok. V prvních třídách se poprvé 4. září potkali noví spolužáci. Aby se lépe poznali a sžili se, proběhl 20. září seznamovací den s názvem „Na jedné palubě“. Prvňáčci se proměnili v malé námořníky a pomocí her a společných činností si vytvořili třídní pravidla. Část dopoledne strávili venku hraním her a na závěr se naučili veselou písničku.

Všichni námořnický den úspěšně absolvovali a odnesli si na památku upomínkový list. Tento den jim po celý rok budou připomínat lodě, které zdobí chodby naší školy.

Všem prvňáčkům přejeme, ať se jim ve škole daří a líbí se jim tam stále jako v tento den.

*třídní učitelky prvních tříd
ze Kdyň se svými asistentkami*

NÁVŠTĚVA HASIČSKÉ ZBROJNICE SDH KDYŇ

V současné době je pro děti velmi lákavé učení mimo školu. Možnost setkat se s realitou zažili i letošní druháci, když v rámci prvouky navštívili novou hasičskou zbrojnici ve Kdyňi.

Žáci zhlédli jak starou hasičskou stříkačku, tak moderní hasičská auta. Průvodcem byl dětem Ondra Bušek, který do hasičského kroužku začal chodit již jako předškolák. Ondra jim přiblížil těžkou a zodpovědnou práci hasičů. Děti si prohlédly výjezdové auto, co se skrývá v jeho vybavení, i jak o něj musí hasiči pečovat. Velké nadšení vyvolala možnost obléci si hasičskou výstroj a potěškat výzbroj. Vyzkoušely si transport raněného na nosítkách. Nakonec si prohlédly ocenění, která získali kdyňští hasiči při soutěžích.

Z návštěvy zbrojnice byli všichni nadšení a přivítali by možnost zapojit se do kroužku malých hasičů. A perlička nakonec: žáci druhé A zažili skutečný výjezd hasičů. Při jejich návštěvě se spustila siréna, která ohlašovala hasičský poplach. Žáci ihned opustili prostory zbrojnice a z bezpečné vzdálenosti sledovali sběh hasičů a urychlený výjezd k zásahu. Mohli si zažít, že tyto situace se skutečně dějí.

za 2.r. Mgr. Helena Spörlová

POTĚŠENÍ S JULINKOU

Bylo úterý 24. října. Mohl to být docela obyčejný den, ale my jsme věděli, že nás čeká výjimečné dopoledne. Těšili jsme se, že znovu uvidíme Julinku, tentokrát přes internet.

Julinka je holčička, která žije s rodinou v Londýně, někdy je žákyní naší třídy. Několikrát jsme se setkali ve škole osobně. Když jsme před Vánoci nesli zvířátkům do lesa krmení, šla jsem s Julinkou ve dvojici. Celou cestu jsme si vyprávěly.

Víme, že v Londýně mají o jednu hodinu méně než my ve Kdyňi. S napětím jsme očekávali, kdy se Julinka objeví před kamerou. Privítala nás s maminkou, přišel se s námi pozdravit i Julinčin tatínek a její mladší sestřička.

Po odděleních jsme chodili před kameru počítače a snažili se vylovit z hlavy věty, které jsme si připravili v hodinách angličtiny. Musím uznat, že chvillemi to byla legrace. Někdy nerozuměla Julinka, jindy zase my. Dozvěděli jsme se spoustu nových věcí. Překvapilo nás, že žáci ve Velké Británii nosí školní uniformy. Julinka nám ukazovala šaty, kalhoty a mikinu s vyšitým znakem školy.

Julinka s maminkou pro nás připravily křížovku. Vyšlo nám v ní slovo HOLIDAY, česky to znamená prázdniny. Potom jsme se rozloučili, zamávali si a popřáli si navzájem krásné podzimní prázdniny.

*BEST REGARDS, Barborka Anežka
Kadlecová, žákyně IV. A MZŠ ve Kdyňi*

foto: MZŠ Kdyň

OHLÉDNUTÍ ZA PRVNÍM ROČNÍKEM MLADÉHO PÓDIA

Projekt Mladé pódium vznikl na podporu mladých talentovaných muzikantů, kteří své umělecké základy získali v ZUŠ Kdyně. Ve spolupráci s MKS „Modrá hvězda“ Kdyně se podařilo jeden večer cyklu koncertů KPH vyšetřit právě pro mladé umělce z našeho regionu. O tom, že to byl dobrý dramaturgický tah, svědčí vysoká návštěvnost i nadšené ohlasy.

Díky velkému zájmu z řad našich posluchačů konzervatoří a vysokých škol se podařilo sestavit zajímavý program, pestrý nejen zajímavým nástrojovým obsazením, ale i samotným repertoárem. Účinkující předvedli bravurní výkony a od svých uměleckých kolegů z pódíí KPH se lišili opravdu jen věkem.

Vystoupení **Jiřího Volfíka** /trombon/ a **Štěpána Sladkého** /trubka/ bylo umocněno příjemnou akustikou sálu. Jejich sóla v orchestru Josefa Tíkalova se postarala o efektní závěr celého koncertu. Klavírní číslo **Rozálie Váchalové** bylo lahodnou ochutnávkou z tvůrčí konzervatorní rychlodílny. Studentkou je teprve pár týdnů. **Hanku Matějkovou** dobře známe jako vítězku mnohých akordeonových soutěží. Její nástroj se mohl opět díky přátelskému akustickému prostoru skvěle rozezvučet. Miláčkem publika se stala s árií kuchtíka z Dvořákovy Rusalky **Valentina Blahníková**. Svým hereckým výkonem publiku učarovala. A stejně okouzleni byli posluchači muzikálovým entré **Petra Hromady**, kterého přijela podpořit jeho skvělá pedagožka Lída Nopová. Dramaturgii celého večera se podařilo zajímavě vysta-

zpěvák Petr Hromada

akordeonistka Hana Matějková

vět i díky hostům. Muzikální rodina **Lukášových** z Českých Budějovic přivezla sourozence **Františka a Violu** a klavíristku **Johanku Starczewskou**. Postarali se o tři komorní čísla vysoké umělecké úrovně. Přestože jsou ještě „náctiletí“, mají za sebou vystoupení s orchestrem i řadu ocenění z nejprestižnějších českých hudebních klání – Kocianovy houslové soutěže nebo klavírní Prag Junior Note. Díky zvolenému repertoáru měla z trojice největší možnost předvést své houslové umění teprve čtrnáctiletá **Viola Lukášová**. Posluchače nadchla dokonalou technikou a přirozeným mladistvým vystupováním bez uměleckého pózování. Škoda, že nemoc překazila na poslední chvíli účinkování další houslové naděje, **Kateřině Švecové**. Posluchači tak přišli o překrásný Dvořákovův Mazurek. Zlatým hřebem programu se stalo virtuózní číslo klavíristy **Kryštofa Matějčíka**. Sympatického hosta z Nýrska pojí s kdyňskou hudební školou jeho první učitelka Alena Vacková Mitáčková, která ve Kdyni jako žákyně navštěvovala klavírní třídu Františka Kumpéry a krátký čas tu také vyučovala. Své klavírní umění předvedl v jedné z nejobtížnějších skladeb pro tento nástroj – Lisztově La Campanelle. Kryštof Matějčík je jako jediný oceněný soutěžící z Plzeňského kraje čerstvým držitelem cenného druhého místa z Mezinárodní smetanovské soutěže v Plzni a je tedy klavírním reprezentantem toho nejlepšího, co v kraji máme.

Mladé pódium doznělo. Mladí velcí umělci nadchli kdyňské publikum. První ročník nastavil uměleckou laťku velmi vysoko a doufáme, že založil tradici dobré kvality. Poděkování patří všem, kdo se na jeho přípravě podíleli. Za klavírní spolupráci Marii Frolíkové, za brilantní rychlý záskok flétnistce Petře Belfinové, za zvukovou techniku a přípravu orchestrálního čísla Josefu Tíkalovi a samozřejmě i celému týmu MKS „Modrá hvězda“ Kdyně. Bez velké dávky nadšení, idealismu a osobního nasazení by projekt nikdy nevznikl.

Mgr. Milada Nejdlová
ředitelka ZUŠ Kdyně
foto: ZUŠ Kdyně

sourozenci František a Viola Lukášovi

ZÁŽITKY V MŠ DĚLNICKÁ

Po proměnlivém létu jsme jen stěží mohli 4. září uvěřit faktu, že začíná nový školní rok. Nostalgicky jsme si vzpomněli a v myšlenkách vyprovodili předškoláky, kteří naši školku opustili, na cestě do školy. Ve školce jsme se poprvé přivítali s nově přichozími dětmi a společně se staršími kamarády jsme plni očekávání vstoupili do nového školního roku. Pro některé bylo odloučení od rodičů malinko složitější, ale většina dětí se do školky těšila a nástup zvládla naprosto bezproblémově.

Mezi seznamováním a navazováním nových přátelství jsme začali prozkoumávat nové hry, hračky, prostředí a zároveň se seznámili

s chodem školy. Než jsme se nadáli, šli jsme se společně podívat na zahrádkářskou výstavu, kde nás potěšilo i to, že zde byly vystaveny naše výrobky a výtvarná díla. Se zkracujícími se dny a prodlužujícími se nocemi jsme očekávali oblíbený lampiónový průvod, který naše školka ve spolupráci s městem Kdyně pořádá již tradičně. Stejně jako v minulých letech se průvod těšil velké oblibě a účastníci si i přes drobnou nepřízeň počasí celou trasu prošli s nadšením a na závěr si užili překrásný ohňostroj. Naše díky patří především městu Kdyně za spolupráci, ale zároveň i místním hasičům za doprovod a zajištění bezpečnosti po celou dobu konání akce.

V případě, že jste šli okolo naší školky 31. října, možná jste se zalekli strašidel, duchů, pavouků, dýní a mnoha dalších, kterých byla školka plná. Naštěstí jsme se nezalekli žádných bubáků a krom strašidláckého bálu, jsme zvládli i zapálit po splnění úkolů svíčku, která všechny zlémocnosti minimálně na rok odehnala.

Ještě před příchodem chladných dní jsme šli zkontrolovat na místní jízdárnu, zda letos „Martin přijede na bílém koni“. Projektový týden se nesl ve znamení koní, podkov, písniček, „závodů a dostihů“, ale i martinských rohlíčků,

pověstí a hus. Na jízdárně se pak mohli zájemci svézt na „Kryšpínovi“, což bylo pro všechny vyvrcholením celého týdne. To, že Martin svého sněhového koně ještě nějaký čas nechá ve stájích, nic nemění na faktu blížícího se adventního období. Celý advent se ve školce bude pojit s tradičními (a zvyklostními) událostmi. Určitě nebude chybět účast dětí na rozsvícení vánočního stromčeka, při adventních trzích a stejně jako v letech minulých půjdeme potěšit zpěvem a básněmi místní seniory. Pro děti je přichystán i kulturní program v podobě divadla a rádi bychom se v letošním roce setkali s rodiči nejen při besídce, ale i v rámci vánočního tvoření.

Doufáme, že všechny akce dětem zkrátí a zpříjemní pomalu ubíhající čas do Vánoc. A až otevřou poslední okýnko na adventním kalendáři, tak pod stromčkem naleznou přesně to, co je pro všechny nejdůležitější: pohodu, klid, lásku, porozumění a čas strávený se svými blízkými.

Přejeme všem kouzelné Vánoce.

Jindřiška Hájková
MŠ Dělnická Kdyně
foto: MŠ Dělnická Kdyně

OHLÉDNUTÍ ZA PESTRÝM PODZIMEM V MŠ MARKOVA

Apestrý podzim to v naší školce opravdu byl!

Tradicí naší školky je již několik let podzimní odpolední akce pro rodiče s dětmi. Ani letos jsme nezůstali pozadu. Letošní odpoledne bylo opravdu akční. Děti s rodiči tvořily podzimní dekorace z dýní, malovaly na sádrové odlitky, plnily úkoly na halloweenké stezce, a dokonce jsme ochutnávali různé druhy podzimních koláčů. Maminky na tuhle skvělou akci napekly přes 40 druhů koláčů, dortů, perníčků. Všechny maminky byly oceněny diplomem a malým darečkem. Všem moc děkujeme. Bylo to skvělé! Za odměnu všem zúčastněným paní učitelka Vaňková vytvořila kuchařku podzimních moučníků.

Dále naše mateřská škola navázala úzkou spolupráci s pedagogickou fakultou ZČU Plzeň. Nyní v říjnu o podzimních prázdninách jsme uspořádali první výtvarný workshop „na zkoušku“. Děti pracovaly s nadšením. A proto jsme se domluvili s paní PhDr. Věrou Uhl Skřivanovou, Ph.D., vedoucí katedry výtvarné výchovy a kultury na dlouhodobější spolupráci. Výtvarné workshopy budou probíhat každých 14 dní vždy na jedné ze tříd (aby nikdo nebyl ochuzen). Jedná se o netradiční pojetí výtvarné výchovy. Jde hlavně o experiment hry s barvou a o prožitky dětí.

V prvním setkání jsme u dětí rozvíjeli tvořivost, vlastní výraz, a tedy i osobnosti dítěte, podporovali jsme fantazii, práci s představou, ale také rozvoj jemné i hrubé motoriky, haptiky, prostorového vnímání, propojení literárního příběhu s výtvarným výrazem, pohybem.

Využili jsme několik metod - akční malba (cákání, stříkání barvy jako Jackson Pollock), otiskování provázků, různých předmětů, částí těla. Výtvarný experiment. Modelování.

Máme tip pro Ježíška – děti si velice oblíbily robotické brouky, stavěly jim cestičky, tunely. Lze využít při práci s modelinou, se stavebnicí.

Příští téma workshopu bude „jedeme na party“ a pak nás ještě čeká předvánoční workshop skoledami a klarinetem.

Spolupráci jsme navázali i s MŠ v německém městečku Eschlkam – Kindergarten Marienheim.

Nejdříve se paní učitelky ze třídy Včelíček zajely podívat do školy v Německu, posléze pí uč. ze školky v Eschlkamu přijely do naší školky. Naplánovali jsme spolu animační programy pro děti, kterými nás bude provázet zkušená paní učitelka a animátorka paní Sokolová. Paní Sokolová si zkusila nejprve animaci s našimi dětmi, aby alespoň polovinu dětí poznala a vyzkoušela, jak děti budou reagovat a co všechno zvládnou.

Dále jsme obě školky požádaly o finanční podporu Koordinační centrum česko – německých výměn mládeže Tandem za finanční podpory Česko – německého fondu budoucnosti. Díky koordinačnímu centru byl projekt financován a realizován.

Cílem první společné návštěvy bylo navázání kamarádství, překonání ostychu z používání cizího jazyka, podněcování zájmu o jazyk a kulturu lidí ze sousední země.

Děti i paní učitelky byly nadšené. Společně ve dvou jazycích jsme se představili, zahráli pohybovou hru Zajíček ve své jamce, na lokomotivu, zahráli jsme si hru Bingo, společně jsme si hráli s hračkami a společně jsme se nasvačili. Děti si pochutnaly na ovoci a chodském koláči. Na závěr si děti předaly dárečky a rozloučily se. Příští návštěva nás čeká v lednu 2024 a to naše školka, respektive třída Včelíček, pojede navštívit kamarády do německé školky. Na nové kamarády se moc těšíme!

V době adventu děti z MŠ Kdyně Markova můžete potkat na „rozsvícení stromčeka města Kdyně“, na vánočních trzích 12. prosince 2023. A také zaspíváme v Domově seniorů ve Kdyni.

Přejeme všem krásné Vánoce, co nejvíce radosti, štěstí a vesele strávené společné chvíle sváteční a do nového roku všem mnoho zdraví, lásky a spokojenosti.

Bc. Ivana Kreslová, ředitelka MŠ Markova
foto: MŠ Markova Kdyně

TURISTICKÁ SEZÓNA 2023 V INFORMAČNÍM CENTRU

Turistické informační centrum ve Kdyni má za sebou úspěšný rok a výbornou turistickou sezónu. Naši hlavní motivací je spokojený návštěvník města, radost nám ale dělají i čísla. **Expozici Muzea příhraničí a synagogu navštívilo 2906 platících turistů, což je přibližně o 100 osob více než v minulém roce.** Rekordní nárůst platících však nastal v naší výstavní expozici. Proměnila se během roku celkem osmkrát. Historické panenky Moniky Špotákové, fotografie Vladimíra Hammera, obrazy Emmy Srncové a letní výstava autiček Jiřího Beneše způsobily srovnání s loňským rokem skutečně skokový nárůst. Oproti celkovému počtu 1218 platících v minulém roce evidujeme v letošním roce neuvěřitelných 2385 prodaných vstupenek do výstavních prostor. Ze stále rostoucí návštěvnosti máme velkou radost a budeme si jen přát, aby zájem o naše výstavní prostory neochaboval u návštěvníků, ani u vystavujících autorů.

V současné době chystáme **Vánoční výstavu loutek ve spolupráci s Muzeem loutek při ZČM v Plzni.** Měla by trvat od 5. prosince 2023 do 31. ledna 2024. Loutky a loutkové divadlo máme všichni spojené s dětstvím. Zda tento svět zaujme i dnešní děti, je otázka. Rozhodně jim chystáme příležitost seznámit se s loutkovými postavami a loutkovým divadlem zcela zblízka. Po zkušenostech z letní výstavy autiček, kdy bohatý doprovodný program pro děti měl velký úspěch, chceme opět připravit zábavu pro celé rodiny. Výstava by měla přinést co nejvíce informací ze světa loutek, ale především připravit příjemné místo, kde si rodiče s dětmi sami divadlo zahrají a stráví u nás pohodové chvíle.

Od poloviny srpna probíhaly v infocentru intenzivní práce na tvorbě propagačních materiálů. Nejprve vznikl nový plán města s turistickými cíli a mapa okolí s doporučenými výletními místy. Turisté najdou vše na trháčím oboustranném formátu A3 v našem TIC, ale i okolních městech. Postupně přibývaly i samostatné prospekty Muzea příhraničí, synagogy, Rýzmběrka a Korábu. Propagační materiály byly z části financovány z podpory Plzeňského kraje - dotace z rozpočtu PK v rámci programu „Podpora činnosti informačních center na území Plzeňského kraje pro rok 2023“. Finanční pomoc poskytlo i město Kdyně. Od nového roku se tedy na všechny veletrhy vydáme již s novými propagačními materiály a budeme se těšit na turisty ve Kdyni a okolí.

Příjemným kulturním zážitkem se stala 24. října vernisáž výstav obrazů

Anny Halasové, Jany Dvorské a Vlasty Weberové s názvem „3x JINAK“. Výstavu uvedl Jiří Hlobil ze Západočeské galerie v Plzni. Jeho recitace, v kombinaci s hudebním doprovodem ZUŠ Kdyně, umocnila dojmy z krásných obrazů u všech návštěvníků.

Podzimní dny patřily také kurzům. Po pět večerů se scházela děvčata u **tkalcov-**

ských stavů s Martou Volfíkovou. Začátkem listopadu se uskutečnil kurz malování s Annou Halasovou. Zajímavý způsob malby si vyzkoušelo 13 zájemců.

Začátkem prosince provoní naše muzejní prostory perníčky. S paní Lidkou Fliegelovou se budeme učit její typické chodské náměty.

Turistika našich Vandrovníků pokračovala i v druhé polovině roku jejich pravidelnými středečními vycházkami. **Děkujeme tímto všem vedoucím vycházek za jejich zajímavé nápady, čas a nasazení pro turistiku: Jaroslavu Švejnochovi, Jiřině Klemsově, Libuši Hynčíkové, Vlastě Štenglové a Jiřímu Hanušovi.** Uskutečnily se i čtyři autobusové výlety. Za krásného zářijového počasí jsme

vystoupali na rozhlednu Sedlo u Albrechtic, přešli přes hřeben na hrad Kašperk a poté s ředitelem MKS v Kašperských Horách absolvovali nezapomenutelnou prohlídku města. V Mariánské Týnici a především v Plasích na nás následující středu promlouvalo umění geniálního českého architekta Jana Blažeje Aichla Santiniho, od jehož úmrtí uplyne 7. prosince plných 300 let. V říjnu bylo pro mnohé z nás velkým zážitkem setkání se Štěpánem Zemkem a jeho zasvěcené vyprávění o historii kláštera a záchranných pracích na Pivoni. Zkouška odolnosti na nás čekala až

při cestě na Starý Herštýn, kdy 18. října padal na vrcholu první sníh. Zlatým hřebem našich autobusových výletů se stala návštěva jízdního výhledu ve Světcích. Obdivuhodný výkon průvodce Mgr. Pavla Voltra a jeho neopakovatelný výklad plný humoru zanechal krásné vzpomínky v každém z nás. Den jsme zakončili v Archeoparku v Bärnau a v Tachově. Fotografie z výletů a vycházek najdete v naší galerii na: www.infocentrumkdyne.cz

Přehled všech kulturních a sportovních akcí nejen ve Kdyni, ale z širokého okolí na každý víkend sledujte na FB/Turistické infocentrum Kdyně.

Děkujeme našim turistům za účast na vycházkách a na autobusových výletech. Přejeme tímto nejen jim, ale všem našim návštěvníkům hodně zdraví, štěstí, lásky a mnoho krásných zážitků i v roce 2024.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: TIC Kdyně

LOUTKY „JENÍK A KUBA“ HLEDÁJÍ ZTRACENÉ KAMARÁDY

O tom, že se ve Kdyni hrávalo loutkové divadlo není pochyb. V kronice města najdeme hned několik zpráv o návštěvách loutkářů i takových zvukných jmen jako Matěje Kopeckého nebo Josefa Skupy, duchovního otce Spejbla a Hurvínka. Hrávalo se U Bílého lva, v hostinci u Šmejkalů (dnešní kino), v hotelu Modrá hvězda. Z doby pozdější najdeme zápis, že „v roce 1954 přidělila rada města MNV ve Kdyni loutkohercům místnost v domě Karla Weise na náměstí č.p.156. Byla zde zřízena loutková scéna i speciální výmalba“. Loutky hrávaly i v přádelnách, v sále za závodní jídelnou. Dvě loutkové postavičky v chodském kroji ve velmi zuboženém stavu jsme

našli na půdě Muzea příhraničí. Pátrali jsme po jejich původu. Pan Jan Horn, který se v dětství pohyboval díky svému otci u mnoha kulturních aktivit, v nich poznal muzikanty z loutkové dudácké kapely. Vzpomíná si, že když nějaké loutkové divadlo ve Kdyni hostovalo, vítalo je před oponou pět kdyňských loutkových muzikantů - dudáků.

Využili jsme příležitosti připravované Vánoční návštěvy loutek z Plzně a nechali naše „dva kamarády z půdy“ zrestaurovat u Mgr. Igora Šlechtu z Domažlic. Moc bychom si přáli, najít zbývající tři muzikanty a jejich ztracené hudební nástroje (housle, dudy, klarinet). Můžete nám přispět do našeho archivu nějakou informací, fotografií dudácké kapely či vzpomínkou z loutkového prostředí?

Panu Mgr. Igoru Šlechtovi touto cestou děkujeme, že vdechl našim loutkám „Jeníkovi a Kubovi“ nový život. Máme velkou radost, že Igor Šlechta přijal naše pozvání na vernisáž vánoční výstavy a společně s Josefem Kunešem (ředitelem ZUŠ Domažlice a vedoucím loutkového divadla v Domažlicích) Kubu a Jeníka při této příležitosti povedou a plzeňské loutky ve Kdyni přivítají.

Srdečně všechny na tuto událost zveme. Zahájení Vánoční loutkové výstavy se uskuteční v Muzeu příhraničí v pondělí 4. prosince od 17:00 hod. Pokud tento termín nestihnete, rádi vás přivítáme v době Adventu i o vánočních svátcích. Kromě výstavy loutek na vás bude čekat

po celou dobu bohatý doprovodný program, vyzdobený park, ovečky, slaměný betlém v Tochorovně, ale můžete si u nás i nakoupit nové knihy a drobné dárky pro své blízké.

Turistické informační centrum Kdyně se letos, společně s kolegy v destinační společnosti Český les, zapojilo do hry „Adventní putování západem Čech. Více informací najdete na www.adventniputovani.cz. Díky tomu se můžete těšit na krásné nové razítko svatého Mikuláše.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: TIC Kdyně

KORÁB JAKO DŮLEŽITÉ CENTRUM ZIMNÍCH SPORTŮ PLZEŇSKA

Moderní konstrukce rozhledny Koráb je viditelná z dalekého okolí. Pás smíšených a listnatých lesů Chudenické vrchoviny s dominantou korábské věže tvoří neodmyslitelnou kulisu města Kdyně. Dvojvrší Korábu (773 m n. m.) a blízké Špandavy (775 m n.m.) jakoby skutečně tvar vodního plavidla připomínalo. K vyhlídkové gondole vede 144 točitých schodů. Podlaha trojboké vyhlídkové plošiny se nachází ve výšce 29 metrů a podpírá ji otevřená ocelová konstrukce. Vrchol věže, kde se nachází technika radiokomunikací, dosahuje výšky 50 m nad zemí. Rozhledna vznikla podle návrhu Ing. arch. Jaroslava Egerta. Stavbu prováděl Ústav UP Ostrov n. Ohří a byla slavnostně otevřena 15. srpna 1992.

Pamětníci však znají siluetu Korábu zcela jinou. O Korábu se skokanským můstkem, sjezdovkou a běžeckými tratěmi, kdy fungoval jako důležité centrum zimních sportů Plzeňska, může dnes vyprávět již málokdo.

HISTORIE ROZHLEDNY

Tato nejvyšší hora mohutného hřebene Chudenické vrchoviny lákala turisty ke stavbě rozhledny hned po založení KČT ve Kdyni v roce 1901. První jasné představy se však začaly rýsovat až v roce 1935. Konaly se sbírky na pokrytí finančních nákladů a systematické přípravy ke stavbě. Protože vrcholem Korábu procházela hranice koutského a chudenického panství, žádali turisté o poskytnutí pozemků oba velkostatky. Do vlastnictví získali zdarma pozemek o rozloze téměř 1 ha, a tak v červnu 1938 se konečně začala stavět dřevěná rozhledna podle plánů Ing. Františka Kohla. Vyhlídkovou věž 21 metrů vysokou s malou turistickou „útulnou“ představili turisté veřejnosti již 7. srpna téhož roku. Na tento slavnostní okamžik přišlo více než tisíc lidí. Těžká a pevná věž z kulatých dřev s pěti patry, nahoře rozšířená o vyhlídkovou plošinu se zábradlím, vzbudila nadšení. Chata byla rovněž dřevěná s jednou místností, vybavenou chodským nábytkem a malovaným kazetovým stropem, s kuchyní, ložnicí, spíží, verandou a sklepem. První hostinský v historii Korábu byl Ferdinand Mráz z Branišova.

V září 1938, po zabrání Sudet, kdy Šumava a Krkonoše patřily do Říše, využívali tehdejší výborné sněhové podmínky Korábu pražští a plzeňští lyžaři o to víc. Zakrátko přestala chata svojí kapacitou dokonce stačit. Ukázalo se, že chybí i možnost ubytování, a tak již v létě 1939 dostávají turisté od města povolení prodloužit stávající chatu o další větší sál a zároveň vybudovat nástavbu prvního patra přes oba sály, kde budou dvě noclehárny po čtrnácti lůžkách

a čtyři pokoje pro hosty. Na přístavbě se pilně pracovalo. Tentokrát se otvíralo 13. května 1940. V rámci těchto úprav došlo rovněž na úpravu a zpevnění přístupové cesty k chatě. Novým správcem se stal František Procházka. Je téměř nepředstavitelné, že se do té doby všechna voda potřebná pro provoz chaty donášela v putně ze studánky vzdálené 400 m při výškovém rozdílu 60 metrů. Nárůst návštěvníků si vyžádal zavedení vodovodu, a tak majitel chudenického velkostatku, hrabě Černín, daroval turistům pozemek v místě „U sedmi studánek“ a v listopadu 1940 se plzeňská firma J. K. Rudolf ujala těchto prací. Zřídila se betonová vodní jímka a postavila strojovna s čerpadlem a benzínovým motorem.

Při chatě na Korábu byl v roce 1941 postaven také lyžařský můstek pro skok na lyžích do dálky 15 m. Z toho důvodu byl rozšířen lesní průsek s lyžařským sjezdem pod chatou. Stavbu můstku provedl podle plánů projednaného s plzeňskými lyžaři stavitel Václav Hrubý, a to z materiálu vykáčeného v průseku. Můstek se dal rozebírat a přemístit nebo uložit přes léto, aby netrpěl povětrnostními vlivy počasí. Jednalo se o první lyžařský můstek na Kdyňsku podobných rozměrů. Přestože byl považován za cvičný můstek pro začátečníky, konaly se zde první závody ve skoku na lyžích v našem kraji. Dne 2. února 1941 pořádali lyžaři KČT Plzeň ve Kdyni závod. Start byl na náměstí ve Kdyni v 9:30 hod. Od 15:00 se konal závod ve skoku na lyžích na novém můstku. Ještě v téže roce vznikl na severní straně hřebene nový lyžařský můstek, který dovoval skoky bez mála 50 metrů. Lyžaři se z něho však netěšili dlouho. Již v roce 1942 byl celý Koráb zabrán německými úřady.

V roce 1948 došlo k přístavbě přízemí včetně prvního patra po celém dnešním půdorysu, a především k opláštění rozhledny. Konstrukce z klád byla potlučena prkny. Tesařské práce prováděl tesařský mistr František Fictum z Kouta na Šumavě.

VÍTE, ŽE...?

- **V červnu 1940** navrhl předseda KČT Kdyně JUDr. Lauda, aby příkrá cesta „Průhonem“ na Koráb byla pojmenována jako Kohlova stezka. Stalo se tak na počest Ing. Františka Kohla, který měl na stavbě rozhledny a horské chaty velké zásluhy.
- **Dne 11. února 1940** pořádala Klub českých turistů odbor Plzeň lyžařské hlídkové závody ve Kdyni. Závody se staly významnou propagací zimních sportů na Kdyňsku. Za místní odbor startovala hlídka mládeže ve složení Oldřich Žákavec, Ticháček z Podzámčí a Šmejkal z Nové Vsi. Chlapci získali

cenu ústředí Klubu českých turistů.

- **11. listopadu 1940** založil Klub českých turistů kroužek lyžařů KČT odboru ve Kdyni.

- **V roce 1949** uvažovalo město o stavbě lanové dráhy. Ke stavbě nedošlo.
- **Na krátkou dobu (od 1. května 1951 do 28. února 1952)** využívala strategickou polohu rozhledny i naše armáda, a to jako pozorovací hlásku.
- **V roce 1958** se na Koráb zavedla elektřina a objekt byl předán do nájmu Jednotě LSD Domažlice.
- **Od roku 1982** využíval Koráb pro své zaměstnance Okresní podnik bytového hospodářství (OPBH) Sokolov.
- **V roce 1983 se zjistilo**, že převážná část nosných trámů a pilířů je napadena hnilobou a demontáž věže je nevyhnutelná. Rada města Kdyně se rozhodla vybudovat novou vyhlídkovou věž v akci „Z“.
- **V roce 1988** se běžel I. ročník Běhu na Koráb.
- **V roce 1991** žádá odbor o navrácení Korábu od OPBH Sokolov. Ten však požaduje vyrovnání vložených investic. Koráb se nakonec dostane do aukce, kde ho zakoupí ústředí KČT. Pro finanční náročnost údržby Korábu však ústředí KČT prodává městu Kdyně, které je i současným majitelem.
- Koráb poskytuje ubytování i svatojanským poutníkům. Odtud jim zbývá celkem 2836 km do cíle – do španělského Santiago de Compostela.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: TIC Kdyně

VÁNOČNÍ NOSTALGIE

Dívám se na zimní snímek našeho náměstí. Najednou se mi zastavil dech. Je to tak živý obrázek, ze kterého na mne místo zimního chladu sálá teplo.

Je to teplo mého domova. Najednou se mi začalo stýskat a přál si být tam kousíček dál od náměstí v domečku s jednou obyvatelnou místností. Otvírám dvířka, procházím zápražím, pak se ohnu, abych se nebouchl do hlavy, a krátkou chodbičkou vstupuji do toho místa, ve kterém je zdroj vnímaného tepla. Jsou to moji rodiče a ohřívají se u kamínek, které stojí skoro uprostřed místnosti, plápolá v nich oheň a já vnímám i vůni dřeva, které v nich hoří. Je to dříví, které jsem nasbíral v okolních lesích. Svítí malé světlo a strop mně připadá nějak moc nízko, má hlava strašně vysoko. Je to přece sen.

A najednou vidím sám sebe. Desetiletý kluk. Je předvánoční čas. Chystáme se na vycházku městem. Moc se těším. Miluji vánočně vyzdobené výkladní skříně obchodů. A nejvíc miluji ty s hračkami. Tady je tolik krásných věcí! Nejvíc mne přitahuje stavebnice Merkur, která je uprostřed. Vpředu je dětská pošta, papírová

krabíčka ve tvaru poštovní budky a v ní razítko, obálky, malé složenky. A tady vpravo visí papírová destička a na ní gumičkou připevněno šest plastových malinkatých autíček. Každé má jinou barvu a jde o naši i cizí značku aut. Mráz mne nutí zpět do tepla, ale touha v chlapecské duši nemizí. A zase sen pokračuje dál. Kdybych se tak mohl vrátit do minulosti takový, jaký jsem teď. Sednout si ke kamínkům a vyprávět rodičům, jak jsem žil, aby se o moji budoucnost nebáli. Ale to nejde. Je to přece jen sen. Snění je nejen krásné, ale probouzí i vděčnost a úctu, kterou jsme ani nevnímali. Kdybych to tak uměl vyjádřit hudbou. **Můj domove!**

Petr Hajný
foto: Petr Hajný

SVÁTKY LÁSKY, RADOSTI A POKOJE

Na Vánoce jsem se těšil už od začátku prosince. Těšil jsem se nejen na to, že dostanu nějaký dárek, ale i na to, že maminka upeče cukroví a na Štědrý večer bude řízek a bramborový salát. Když mi nebylo ještě ani pět let, odhalil jsem tajemství Ježíška.

Bydleli jsme ve starém špitálu v obecním bytě v přízemí, kde nebyla zavedena voda a nebyl tam ani záchod. Měli jsme jen jednu jedinou místnost. Tak se tenkrát běžně žilo. Invalidní rodiče mi chtěli udělat radost. Tatínek už měl malý zelený smrček připravený na stolku ve stojanu. „Hezky se vyspinkej a ráno poznáš, že tu byl Ježíšek,“ sliboval. Já jsem ještě nevěděl, co znamená výraz Ježíšek, ale tušil jsem, že asi něco pěkného. A tak jsem se těšil. Jenže jak v jedné jediné místnosti mají takové překvapení rodiče nepozorovaně udělat? Když mne uložili ke spánku, postavili u mé postele dvě židle. Zhasli světlo a rozsvítili jen maličkou lampičku, která vydávala tolik světla jako baterka. Ta svítívala každou noc kvůli mně, abych se prý nebál. Únavou jsem na chvíli usnul. Ale když jsem se po chvíli probudil a malinko se na posteli otočil, za židlemi jsem něco spatřil. Stromek už stál na zemi, ale byla vidět jen jeho horní část. Na vrcholu se leskla krásná špic, kde se odrážely paprsky z nočního světýlka. Na stromku se blyštěly vánoční ozdoby. A ke svému úžasu jsem sledoval tatínka s maminkou, jak potichoučku, aby mne nevzbudili, zdobí stromeček. A tak jsem pochopil ono krásné vánoční tajemství. Ten Ježíšek, to je můj tatínek s maminkou. Oni mne mají rádi. A chtějí mi udělat radost! Ráno jsem se nepřiznal k tomu, co jsem viděl. Nechtěl jsem je zklamat! Byl jsem přece o jedno důležité poznání bohatší. Když jsem po štědrovečerní večeři našel pod stromkem dárek, byl jsem si jist, že je jistě od rodičů.

Někdy v druhé polovině padesátých let pořádala prádelna ve Kdyni pro děti svých zaměstnanců vánoční nadílku spojenou s kulturním programem. Vzpomínám si, že Dědu Mráze dělal pan Gruber. Tatínek, který zde pracoval celý život, ale nyní byl už dva roky v důchodu, mne vzal s sebou. Mimo Dědu Mráze si z programu vůbec nic nepamatuji. Vím ale, že jsem byl zvědavý, co je v těch několika obrovských proutěných koších, které Děda Mráz přinesl. Tam čekala na děti nadílka. Jeden pán postupně bral z koší balíčky a rozdával je dětem. I můj tatínek se mnou přistoupil k muži, který nadílku předával dětem. On se ale podíval na tatínka a prohlásil, že už není zaměstnanec prádelny, a proto jeho synek nic nedostane. Tatínkovi i mně to bylo velmi líto. Měl jsem slzy na krajíčku a prosebně jsem shlížel k obdivovaným košům. Tatínek neměl v úmyslu se dohadovat. Zklamáný, držíc mne za ruku se chystal k odchodu. Náhle přistoupil ke koši jakýsi pán, který vše pozoroval z povzdálí. Asi mu bylo trapné, jak tatínka se mnou odmítli obdarovat. Sáhl do koše a podal mi papírový pytlík se slovy: „Tu máš!“ Usmál se na mne a já jsem si utřel slzičky, popadl jsem sáček, s vděčností jsem mu poděkovala a odcházeli jsme pryč. Ještě jsem zaslechl, jak se tento pán rozčiloval, co že je to za spravedlnost, když zaměstnanci, který v továrně pracoval celý život, nedají pro synka nadílku jen proto, že odešel do důchodu. Z nadílky jsem měl velkou radost. Vzpomínám si, že v ní byly lentilky, čokoláda, tatránka, pomeranč a burské oříšky. Ten hodný pán byl správce sokolovny. Bohužel, o rok později i s manželkou tragicky zemřel. Neznám jeho příjmení, ale zůstal v mé paměti. Pomeranč byl tehdy vzácnost a byl i poměrně drahý. Cena jednoho kilogramu v době, kdy platy byly dvacetkrát nižší, byla

třináct korun. Jednoho roku se pomeranče dětem rozdávaly přímo ve škole. Do žákovské knížky na její poslední stránku jsme si museli zapsat, že máme do školy přinést osmnáct korun na pomeranče a jablka. Vzpomínám, že nám třídní učitel přinesl do třídy dvě bedýnky ovoce a každému žákovi předal pytlík pomerančů a pytlík krásných jableček odrůdy Jonatan. Část jsem si snědl v den mikulášské nadílky a zbylé až o Vánocích.

Vánoce bývaly tehdy skromné, ale myslím, že nás to nijak psychicky nepoškodilo. O to více jsme pak prožívali radost, když jsme cokoliv dostali a když se postupně situace zlepšovala. Je totiž příjemnější, když pozitivita v životě přibývá, než když se musí ubírat.

Hezké Vánoce v míru a v pohodě všem.

Petr Hajný
foto: Miloš Ryněš

Poznámka z kroniky:

Děda Mráz se objevil ve Kdyni zcela poprvé 31. prosince 1952. Ten den se dopoledne i odpoledne projel po městě kočárem s párem koní. Dědu Mráze v kočihu a bílých kalhotách doprovázel vozk. Následovala zastávka v prádelnách. Jolka se ve Kdyni slavila po vzoru sovětských pionýrů jen několik zim v šedesátých letech. Pak jsme se našťástí vrátili k našemu Ježíškovi a našim tradicím.

KDYŇSKÝ ADVENT 2023 – PROGRAM

POHÁDKY O STO LET ZPÁTKY

27. 11. | Dům v kožichu | 17.00 h

- čte: *Jaroslava Václavovičová*

4. 12. | Dům v kožichu | 17.00 h

- čte: *Dana Žáková*

7. 12. | Dům v kožichu | 17.00 h

- čte: *Michal Hnátek*

10. 12. | Dům v kožichu | 17.00 h

- čtou: *Oskar Hamrus a Věrka Říhová*

20. 12. | Dům v kožichu | 17.00 h

- čte: *Martin Mejstřík*

VÁNOČNÍ KINOPROJEKCE

Doba ledová 1

1. 12. | kino | 17.00 h | zve MKS

ROZSVĚCENÍ STROMEČKU

2. 12. | park u muzea | 13.00 h | zve MKS a PS Jitřenka

- program od 13.00 h
- vystoupení dětí, jarmark, zvyky a tradice, slaměný Betlém, ovečky, koncert kapely Ginevra, představení Kdyňského papírového betlému
- rozsvícení stromečku v 17.00 h: společné rozsvícení stromečku – vlastní prskavky s sebou

ZDOBENÍ PERNÍČKŮ

3. 12. | Infocentrum | 14.00 a 15.30 h | zve TIC

- voňavé pečení s nejznámější chodskou perníkářkou *Lídkou Fliegelovou*, rezervace na tel. +420 608 438 118

VÁNOČNÍ LOUTKOVÁ NÁVŠTĚVA

4. 12. | Infocentrum | 17.00 h | zve TIC a Muzeum loutek v Plzni při ZČM Plzeň

- slavnostní zahájení výstavy
- kdysi dávno se ve Kdyni hrálo představení „*Hurvínek mezi broučky*“
- podobný zázev by mohla mít letošní výstava: Hurvínek a Spejbl mezi broučky

MĚSTEM CHODÍ MIKULÁŠ

5. 12. | u každého doma | podle tradice vzkazuje svatý Mikuláš

- program bude takový, jaký si naplánujete

ADVENTNÍ „DÍLNIČKA U NEPOSEDNÉHO KLUBÍČKA“

29. 11. | 6. 12. | 13. 12. | sál „Modrá hvězda“ 16.00–18.00 h | zve Kdyňský klub Klubíčko

- pro všechny kluky i holčičky a jejich šikovné ručičky je nachystáno

- zábavné vánoční tvoření s *Oli a Evou z Klubíčka*

TŘI OŘÍŠKY V TOCHOROVNĚ

8. 12. | promítání ve stodole | 17.00 h zve MKS

- rozlouskneme ve staré stodole pod radnicí
- nezapomeňte kulichy, tlusté ponožky, rukavice a vlastní hrneček na svažené víno
- rezervace míst na pohádku *Tři oříšky pro Popelku* na tel.: +420 777 818 886

VÁNOČNÍ KINOPROJEKCE

Sám doma

9. 12. | Kino | 18.00 h | zve MKS

- nesmrtelná vánoční rodinná komedie zpět v kině Kdyně
- Kevin, Harry, Marv, svažené víno, fotokoutek a vánoční nálada

Vánoční příběh

9. 12. | Kino | 20.00 h | vstupné 50 Kč zve MKS

- milý odpočinkový film pro předvánoční večery, možná se v něm poznáte i vy

RÝZMBERSKÝ STAROČESKÝ ADVENT 2023

9. 12. | Rýzmberek | 14.00–17.00 h zve KČT Kdyně

- nádvoří majestátného hradu Rýzmbeku zase ožije vánoční náladou, dobrotami a setkáním

VÁNOČNÍ KONCERTY

11. 12. | *Dasha & Pajky Pajk Quintet* Kino | 19.00 h | vyprodáno | zve MKS

21. 12. | *INFLAGRANTI & Josef Vojtek & Šboreček a Lucerna při ZUŠ Kdyně* Sokolovna | 19.00 h | vyprodáno | zve MKS

27. 12. | *Vánoční koncert v sálku knihovny, zahrají manželé Losovi* | 17.00 h

ZPÍVÁNÍ POD OKNY

29. 11. | 6. 12. | 12. 12. | 20. 12.

Vždy v 10.20 h pod okny klubu Astra v Sokolské ul. | v 10.45 h „U Krámečku“ v Markově ul. | zve MŠ Dělnická

Vánoce, Vánoce přicházejí!

- teď už opravdu, když dětičky z MŠ Dělnická budou zpívat pod okny

PROCHÁZKA KE KRMELCI

15. 12. | pro rodiny s dětmi | sraz v 15.00 h klubovna pod knihovnou | zve PS Jitřenka

- do kapsy jablíčko a mrkvičku, na hlavu teplou čepičku a každoroční cesta a krmení zvířátek může začít

ADVENTNÍ ZABIJAČKOVÉ HODY

16. 12. | Náměstí Kdyně | od rána do večera zve MKS a ZOD Mrákov

- *zabijačkové hody*
- *Plzeňský MLS, Přeštický sbor Hlásek, JakKdy, Bára Zemanová & band*
- *Foistův statek – svezení v kočáře*
- *vánoční laser show, adventní trh*

VÁNOČNÍ KINOPROJEKCE

Sám doma 2: Ztracen v New Yorku

17. 12. | Kino | 17.00 h | vstupné 50 Kč zve MKS

- předposlední adventní neděle bude patřit znovu Kevinovi McCalisterovi, jeho zapomětlivé rodině a dvěma zlodějíčkům Marvovi a Harrymu

Ukradené Vánoce Tima Burtona

17. 12. | Kino | 19.30 h | vstupné 50 Kč zve MKS

- kultovní vánoční pohádka pro dospělé našla znovu také cestu do kina

VÁNOČNÍ STOPOVAČKA

18. 12.–24. 12. | začátek trasy na křižovatce ulic Kostelní a Herštýnská | zve PS Safír

- PS Safír vás zve na *tradiční stopovačku pro rodiny s dětmi*
- cestou k houpacím budou ukryty schránky s otázkami a na konci poklad
- minete i lesní krmelec, kde můžete zvířátkům nechat nějakou dobrotu na přilepšenou

ŽIVÝ BETLÉM NA FAŘE

22. 12. | dvůr římskokatolické fary | 16.00 h zve ŘK farnost

- návštěvníky čeká vzácná atmosféra, betlémský příběh a plamínek Betlémského světla

VÁNOČNÍ KINOPROJEKCE

24. 12. | Kino | 14.00 h | vstupné 80 Kč zve MKS

Tonda, Slávka a kouzelné světlo

- nová pohádka, která dětem otevře svět fantazie, přátelství a zázraků

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

6. 1. | pořádá ŘK farnost Kdyně

DOPROVODNÝ PROGRAM K ADVENTU

JEŽÍŠKOVA POŠTA

3. 12.–5. 12.

Ježíškova schránka u kostela sv. Mikuláše

- do dopisu pro Ježíška je potřeba vložit nenalepenou poštovní známku a adresu toho, komu má Ježíšek napsat svůj pozdrav

VÁNOČNÍ PRODEJ RYB

21. 12.–23. 12. | řeznictví u Vanických
9.00–16.00 h

20. 12.–22. 12. | bašta Smolov
9.00–17.00 h

23. 12. | bašta Smolov
9.00–16.00 h

PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMEČKŮ

13. 12. | u radnice | 9.00–17.00 h

ROZDÁVÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA

22. 12. | ŘK farnost | 16.00 h
zve Skaut Prapořiště

23. 12. | se zpíváním koled | u klubu seniorů
Astra | 15.30 h | zve Skaut Prapořiště

23. 12. | Setkání u stromečku v Prapořištích
u sokolovny | 18.00 h | zve Skaut Prapořiště

BOHOSLUŽBY ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

3. 12. | 10. 12. | 17. 12. | 24. 12. | 31. 12.

1. 1. | 7. 1. | vždy v 9.00 h,
na Nový rok v 15.00 h

Evangelický kostel v Dělnické ulici 359

BOHOSLUŽBY ŘÍMSKOKATOLICKÉ CÍRKVE

3. 12. | 10. 12. | 17. 12. | 24. 12. | 10.00 h

24. 12. | bohoslužba na Tanaberku | 17.00 h

24. 12. | Půlnoční mše | 24.00 h

25. 12. | 26. 12. | 1. 1. | 10.00 h

kostel sv. Mikuláše ve Kdyni

ROZSVĚCENÍ STROMEČKŮ ZA HUMNY

Brnířov | 3. 12. | 17.00 h

Hluboká | 3. 12. | 17.00 h

Pocinovice | 3. 12. | 17.00 h

Janovice | 3. 12. | 17.00 h

Starec | 3. 12. | 16.00 h

Nýrsko | 3. 12. | 16.00 h

Klatovy | 1. 12. | 18.00 h

Domažlice | 2. 12. | 16.00 h

- přesné časy a programy si, prosíme, ověřte u pořadatelů

Městské kulturní středisko „Modrá hvězda“ Kdyně vás srdečně zve na
ROZSVĚCENÍ STROMEČKU 2023
2. 12. 2023 PARK U MUZEA PŘÍHRANIČÍ KDYNĚ
13.00 – 18.00 hod. adventní trh
13.00 – 14.30 hod. adventní zvyky a tradice s PS Jitřenka
15.00 hod. představení Kdyněského betlému, vystoupení dětí z MŠ, sbor Lucerna při ZUŠ
16.30 hod. vánoční koncert kapely Ginevra
17.00 hod. společné rozsvícení vánočního stromečku a městské vánoční výzdoby s kapelou Ginevra a dětmi ze sboru Lucerna
17.30 hod. konec programu a poslední možnost navštívit trh
A nezapomeňte si přibalit prskavky - společně rozzápíme park.
A kdo vl. možná ve chlévě na slámě...
narodí se Ježíšátko své mámě.
A taky přijde kdyňský ponocný Ondřej Janda.

PONOCNÝ

3. 12. | Starec | 16.00 h

- u rozsvícení stromečku

Každou adventní neděli (kromě 3. 12.)

17.00 h | kostel sv. Mikuláše

17.05 h | ŘK fara

18.00 h | městský park

24. 12. | 25. 12. | 26. 12. | 17.00 h

Kostel sv. Mikuláše | 17.05 h | ŘK fara

18.00 h | městský park

- zazpívá a hodiny ohlásí kdyňský ponocný Ondřej Janda, 2. 12. přijde i domažlický ponocný

ADVENTNÍ VYRÁBĚNÍ S PS JITŘENKA

25. 11. | 14.00–16.00 h | sál MKS „Modrá hvězda“ pro děti

26. 11. | 14.00–16.00 h | klubovna pod knihovnou pro dospělé

- stejně tak jako každý rok i letos si pro vás Jitřenka nachystala tvoření adventních věnců, svíců a dekorací, a to pro malé ručičky i větší ruce

VÁNOČNÍ TVOŘENÍ S NATÁLKOU

Každoroční tvoření v knihovně

24. 11. | sál knihovny | 17.00 h | zve městská knihovna

ADVENTNÍ TRHY

02. 12. | park u muzea

12. 12. | náměstí

16. 12. | náměstí

VÁNOČNÍ LOUTKOVÁ NÁVŠTĚVA

Vánoční výstava pro malé i velké milovníky loutek

5. 12.–31. 1. | Muzeum příhraničí | dle otevírací doby | zve TIC

- vstupné na výstavu – dospělí 20 Kč | děti do 15 let 10 Kč

BETLÉMY

2. 12.–6. 1. | *slaměný betlém v Tochorovně*

4. 12.–31. 1. | *perníkový betlém v Muzeu příhraničí*

11. 12.–19. 1. | *výstava betlémů v městské knihovně*

3. 12. | 10. 12. | 17. 12. | 14.00–16.00 h

24. 12. | 10.00–12.00 h | *Ladův betlém v Domě v kožichu*

25. 12. | 26. 12. | 14.00–16.00 h

- vystřihovací „Kdyňský betlém“ k zakoupení v infocentru a na vánočních trzích dle provozní doby

OTEVÍRACÍ DOBA INFOCENTRA V PROSINCI

PO–PÁ: 09.00–12.00 h | 13.00–16.00 h

NE: 14.00–16.00 h

24. 12. | zavřeno

25. 12. | 14.00–16.00 h

26. 12. | 14.00–16.00 h

31. 12. a 1. 1. | Zavřeno

www.infocentrumkdyne.cz

Věříme, že každý si svůj program a chvíli na odpočinek nebo čas strávený s přáteli, rodinou nebo i sám se sebou o letošní adventu najde. Vaše město Kdyně, MKS „Modrá hvězda“ Kdyně, PS Jitřenka, PSSafír, KČTKdyně a další.

V době vydání Kdyňských listů bude program v plném proudu a některé akce již proběhly.

VÁNOČNÍ ČTENÍ U KAFÍČKA

JAK TATÍNEK SVATOŠ VYHNAL DĚDU MRÁZE

Aneb jedno vánoční čtení, které by nebylo, kdyby nebylo neplánovaného setkání a popovídání.

Vyprávění je více než 60 let starou vzpomínkou na dětství, Vánoce i na dobu, která je už našťastí minulostí. Hezky jsme se u toho zasmáli, a tak věřím, že i Vám, v čase adventním, přijde naše popovídání vhod.

Jak tatínek Svatoš vyhnal dědu Mráze.

„Tatínek byl původem Němec a byl jiného smýšlení, než se kdysi hodilo. Tehdy jsme nesměli do Pionýru a Jisker kvůli tatínkově přesvědčení. Ale jak už to bývá, děti v kolektivu se chtějí účastnit toho, čeho se účastní ti ostatní a mít stejné zážitky. Nám jako dětem se moc líbilo to, že pionýrské děti se scházejí, mají krásný celoroční program a ten vánoční obzvláště. Jednoho dne se ve škole zjevil děda Mráz,

s košíkem plným dárků a nesl jolku.

S bratrem jsme přišli domů ze školy s tím, že Ježíšek asi není. Při besídce jsme totiž zírali na dědu Mráze a rázem jsme si uměli představit, že by mohl být i u nás doma místo Ježíška i s jolkou. Pořád jsme přesvědčovali rodiče, že k nám letos přijde děda Mráz, žádný Ježíšek. Tatínek nás ale vytrestal. Na Štědrý den, plni očekávání, jsme se těšili na večerní rozbalování dárků. Vše probíhalo jako obvykle, kapřík se proháněl ve vaně, vonělo cukroví a maminka připravovala večeři a pekla vánočky. Nemohli jsme se dočkat. Ale po večeři nepřišel ani děda Mráz ani Ježíšek. To bylo v chalupě pozdvižení! Tatínek nás po jídle odvedl do druhého pokoje, kde obvykle býval překrásný, voňavý a zářivý stromeček. Ale ouha, nejenže nepřišel Ježíšek ani děda Mráz, ale ani ten stromeček jsme neuvíděli. Se slzičkami jsme koukali na kamna zvaná piliňáky a snažili se koutečkem oka najít aspoň

jednu zářivou větvíčku. Stromeček nebyl. Stála jsem u dveří, držela kovanou zdobnou kliku a odmítala opustit pokoj v naději, že se jeden z těch, který měl přinést dárky, umoudří a přeci jen přijde. Věřila jsem, že neošidí hodné děti. Tatínkovi se nás po chvíli zželelo, utřel nám slzy a vzal nás na půdu, kde byla ložnice, kam jsme obvykle chodili opravdu až na spaní, a tam, kde se vzal, tu se vzal, stál krásný stromeček tak, jak jsme ho znali od nejtěšnějšího dětství, a pod ním byla kopa dárků.

Ježíšek zachránil Vánoce a na dědu Mráze už jsme si ani nepomysleli.”

Na Vánoce v Koutě na Šumavě v roce 1957 zavzpomínala paní Růženka Džuganová.

Za společný čas a rodinnou vzpomínku děkuje Bc. Jana Podskalská ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

PRVNÍ KDYNŠKÝ BETLÉM JE NA SVĚTĚ

Pane Siko, právě v těchto dnech už někteří lidé drží první vystřihovací „kdyňský betlém“. Jak vznikl? Začal jste na něm pracovat, když lidé byli na koupalištích, betlém byl dokončen v říjnu, tedy byly to tři měsíce práce.

Musím začít trochu obšírněji tím nejotřepanějším heslem: Za vším hledej ženu. Nikdy mě nenapadlo, že budu malovat a zpracovávat jakýkoli betlém, natož kdyňský. Musím tedy upozornit na to, že jsem se bránil. Před třemi lety, když jste mi položila otázku o betlém, tak jsem nereagoval. Při Vašem druhém opakování otázky loni, jsem také mlčel. Teprve letos jsem Vám přikývl a v létě začal malovat. Kdyňský betlém je tedy vlastně Vaše zásluha.

www.kdyne.cz

S úsměvem tedy dodávám, že jsem ráda, že jsem s dotazy vytrvala a Vaše mlčení jsem také „neslyšela“. Jsem moc ráda, že jste nabídku na spolupráci přijal. Musím říci, že jsem si neuměla představit, kolik je za tou představou „vlastního“ betlému práce.

Věděl jsem, že práce je tolik, „jako ne na jednom kostele, ale na dvou“. Postupně jsme ještě přizvali ke spolupráci Ing. Vratislava Altmana, velkého znalce tematiky a sběratele. Díky němu máme tedy betlém rozšířený a vyřešený jsou i nalepovací stojánky. Ze spolupráce nás tři vznikl vystřihovací betlém s dvěma kulisami – s radnicí a krajinou s kostelem. Celou scénu jsem doplnil sněhovými vločkami, které musely být každá jiná, jako v přírodě. Nemohl jsem pracovat běžným způsobem, protože jsme chtěli zachytit kdyňské zajímavosti a ty jsou rozmístěny takřka do 360 stupňů. Nejprve vznikl papírový model, následně tužkové kresby. Nakonec jsem se začal zabývat malbou.

Všichni jsme konzultovali se svými přáteli figurky, které tam mají být. Moji přátelé mně řekli, že tam přeci nemůžu namalovat muže s lahví vína, že tím opilcem zničím celou vánoční atmosféru. Dobrá, vyměnil jsem lahev za něco k jídlu. Ostatně, uvidíte sami. Při malování kdyňského ponocného jsem usoudil, že by se mi líbil s vousy pod nosem. Volal jsem Vám tedy, zda má kdyňský ponocný knír. Při záporné odpovědi jsem musel ponocného oholit. To je jen několik postřehů, které jsem při práci zažil. Příští rok dostane betlém „křídla“ s další kdyňskou architekturou a dalšími figurkami, např. hudebníky. Věřím, že se bude betlém líbit dospělým i dětem a těším se na další práci.

podatelna@radnice.kdyne.cz

Těším se také a děkuji za hezké a často vtipné situace nad betlémem a věřím, že příští rok betlémku zase něco přidáme.

S panem Sikou už nad hotovým betlémem pár vět prohodila (a touto cestou také panu Vratislavu Altmanovi ještě jednou za pomoc poděkovala) Bc. Jana Podskalská, ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně
foto: Zdeněk Zrůst, Bc. Jana Podskalská

„Kdyňský betlém“ bude k zakoupení v Turistickém informačním centru ve Kdyni po celý prosinec (dle otevírací doby) a také na vánočních trzích u stánku Kdyňského klubu Klubíčko. Cena betlému je 80 Kč.

[Město Kdyně](https://www.facebook.com/mesto.kdyne)

„CHCI DĚLAT LIDEM RADOST, UDRŽET ŘEMESLO A TRADICI“

Říká kdyňský ponocný Ondřej Janda, který se jím stal díky masopustní tradici, když se za ponocného převlékl do průvodu. Je velitelem dobrovolných hasičů ve Starci, pracuje v tradičním zemědělství a k práci i lásce k řemeslu ho vedli rodiče. Od tatínka se naučil řezničinu a od dědečka, jak sám říká, okoukal „všechno kolem chalupy“. Postupem času se stává veřejně známou a vyhledávanou osobností, která je součástí kulturního dění ve městě. Rozsvěcí stromeček ve Kdyni i ve Starci, o adventních nedělích zpívá u kostela, na děti čeká v betlémě a vypravuje jim o službě ponocného. S Ondrou jsme se sešli u nás v Modré hvězdě, abychom si popovídali a měli pro vás hezké adventní čtení. Věříme, že třeba u hrnku punče se Vám s námi bude líbit.

Ondro, jak ses vlastně dostal k roli ponocného? Vybavíš si svoje začátky a příležitost, kdy jsi na sobě měl poprvé oblek, který nosili ponocní v dřívějších dobách?

To bylo v roce 2009, kdy jsem se za ponocného oblékl v rámci masopustu ve Starci, do průvodu maškar. A pak to šlo tak nějak samo, odtruboval jsem na zábavě hodiny a samotný závěr masopustu. A ponocnej mi už zůstal.

Širší veřejnost Tě mohla poté potkat za časů covidu, kdy jsi začal neoficiálně chodit do parku u muzea. V té době se téměř nic nesmělo, lidi se nesdružovali, a tak o Tobě věděl málokdo. Já třeba vůbec, ale o tom až za chvíli. Co Tě k ponocenským zpěvům v covidovém temnu vedlo? Chtěl jsi lidi potěšit, vid’?

Přesně tak to bylo. To jsem vlastně ještě „vokolo huby“ nosil takovou šálu, protože

všichni se toho báli. Nebudu říkat, že já jsem se nebál, i když s odstupem času té hysterie asi bylo dost. Mně v té době přišlo líto, že tam stojí stromeček, u kterého se nic neděje. Tak jsem si řekl, že každou neděli o šesté večerní půjdu něco odtrubit. A líbilo se mi, že lidi, kteří šli na procházku, prohodili pár slov, že se jim to moje zpívání a troubení líbilo.

Od roku 2009 do roku 2020 ale uplynulo dost času, co bylo s ponocným mezitím?

Já jsem nárazově odtruboval na různých akcích, narozeninách, turistům na Rýzmberku během adventního programu, pro kamarády, na oslavách. A oficiálně teda až po tom covidovém období.

Ted’ se tedy dostávám k tomu, jak začala naše spolupráce. Myslím, že už jsem se k tomu i na těchto stránkách přiznala, ale kdyby to někdo nevěděl, tak zavzpomínám. V roce 2021 jsem poprosila domazlického ponocného pana Romana Holuba, srdečného a obětavého člověka, jestli by nám nenazpíval do rozhlasu popěvky a společně nevystoupil v rámci krátkého videa místo rozsvícení stromečku. Taková to byla smutná doba, že jsme řešili alternativu, jak lidem aspoň trochu udělat hezké Vánoce. A ve chvíli, kdy jsem zveřejnila tyto informace, se z mnoha stran začaly valit dotazy, proč jsme to nenatočili s kdyňským ponocným. V prvních chvílích mi ztuhla krev v žilách a hlavou mi běžely otázky „s jakým kdyňským ponocným“. Musím říct, že na to, jak to vypadalo divoce, se zrodila pěkná spolupráce. Pan Holub se mému karambolu zasmál a nakonec Ti oficiálně v pěkné ceremonii předal roli ponocného a rajón Kdyně a okolí. **Tak to dopadlo dobře, službu Ti předal nejznámější ponocný na okrese. Jste v kontaktu? Radíš se se svým zkušenějším kolegou z Domažlic?**

No, já bych řekl, že je nejznámějším ponocným v České republice a bylo to pěkné, zrodila se vlastně pěkná tradice, kdy stromeček rozsvěcí zkraje adventu dvě ponocný. S Romanem se známe, když se potkáme, pozdravíme se, popovídáme, občas se zastihneme na vysílačce, protože to má taky jako zálibu. Ale že bychom se nějak radili, to asi ani ne, protože není o čem, ono to zpívání a ohlašování času je pořád stejné.

Oba dva jste tedy v kraji známými ponocnými, ale každý jste trochu jinak oblečený a každý používáte jiný typ rohu/trumpety. Jaké době odpovídá Tvoje uniforma a kde si oblečení opatřuješ?

Moje oblečení odpovídá období po první světový válce, v té době ještě ponocní sloužili, poté pozvolna toto řemeslo

zaniklo. Oblečení sháním různě, po sekáčích, burzách, boty mám letitý kožený, když se drobet promažou, tak slouží. Svůj první kostým jsem si vyrobil v roce 2009, neměl jsem ještě současný kabát, halapartnu jsem si vyrobil z překližky a jediný, co jsem měl, byla borlice (trubka), kterou jsem používal doteď.

Co pro Tebe osobně znamená role ponocného a jak vypadá takový obyčejný den, když jdeš do služby?

Pro mě je to o udržení tradic. Už když jsem byl malej kluk, tak se mi moc líbilo, jak Roman chodil po tom historickém domazlickém náměstí, oblečený v kabátě, s halapartnou a lucerničkou a odtruboval. Člověk má prostě dobrý pocit z toho, že se to lidem líbí, že můžu navodit hezkou atmosféru, být součástí té atmosféry. A co se týká těch dní ve službě, já chodím o adventních nedělích a ty se snažím trávit v klidu, nemít žádné kvalty, mělo by to bejt o tom rozjímání. V podstatě si vlastně jen obuju boty, obléknu si kabát, vezmu halapartnu, lucerničku a někdy psa, to podle počasí nebo taky jak se psovi chce, a vyrazím do kdyňských ulic odtrubovat.

Počasí je, pravda, různé, viděli jsme Tě v dešti, sněhu i mrazu. Nemůžu zapomenout ty hezké chvíle, kdy jsi vešel do Domu v kozichu na pohádková čtení, děti nevěděly, že přijdeš. Ten den ještě ráno pršelo, ale během čtení začalo sněžit a ty jsi dovnitř vešel už zasněžený. Oklepal jsi z čepice sněh, odupal boty a do světničky posvítíš zasněženou lucernou. Úplně jako v pohádce. Chodíš tedy do služby za každého počasí a za každé situace. Není Ti zima během večerních zimních pochůzek? Čím se zahříváš?

Ponocný musí mít hlavně pořádné oblečení. Kalhoty i kabát mám vlněný, v zimě tedy nosím ještě plášť, při nevládném počasí i vlněnou pláštěnku, pod tím spodky, košile, někdy dvě, někdy i svetr a základ jsou boty a teplý ponožky. A samozřejmě se rád zahřeju svačákem nebo něčím ostřejším. Ale nemůže toho bejt moc, protože ten ponocnej, kdyby se natroubil, tak by toho moc neodtroubil (smích).

Myslím, že čtenáře bude zajímat i nástroj, na který vytrubuješ, povíš nám k němu něco?

Mám nověj roh z nějakýho vola (smích). Koupil jsem ho na Zemi živitelce. Historicky je doloženo, že ponocní používali k troubení roh i z toho důvodu, že v zimě na něj nepřimrzá pusa. Dřív, když jsem měl jen tu borlici, tak jsem se potýkal s tím, že mi to pak netroubilo a musel jsem si aspoň ten nátrubek sundávat a schovat do kapsy.

Roh domažlického ponocného vypadá trochu jinak, v čem je rozdíl?

Roman má historický roh, s mosazným nátrubkem, se strojkem s klasickým pátkem. V tomhle historickém typu rohu je problém s tím zamrzáním. Často proto ponocný má roh schovaný pod kabátem, aby se aspoň trochu zamezilo zamrznutí těch vysrážených pár a slin.

Míváš trému? Protože, přeci jen, vystoupit před lidmi, kterých není pět, ale třeba padesát, sto, to musí způsobovat nervozitu a zazpívat není jen tak. Býváš nervózní?

Nervózní ani ne, ale cítím spíš takovou trému. Aby to člověk udělal dobře, aby nezaškokbrtnul, aby mu nevypadl ten chvalozpěv, který se zpívá, i když je pořád stejný.

Vím, že ses s Romanem Holubem radil ohledně možnosti využívat chvalozpěv domažlický. Jak to s tím ponocenským zpíváním je, to mají všichni ponocní stejný popěvek nebo je to krajově odlišné, třeba v nářečí zpívané? Přibližš nám?

Stejný není, ten náš je místní, z Domažlic, pochází nejspíš z 18. století. Využívám ho já, Roman Holub a vlastně všichni domažličtí ponocní před ním. V Domažlicích je totiž tradice zpěvů ponocných nepřerušovaná, i když jednu dobu byl jen nahranej na magnetofonu a pouštěli ho z věže.

Jak je to s ponocnými v jiných městech a obcích? Je to rarita nebo celkem běžná věc? Ptám se proto, že my jsme od Domažlic 15 kilometrů a na těch patnácti kilometrech máme dva ponocné. Jak to je tedy ve zbytku republiky?

To je prokazatelně nejhustější osídlení ponocných na okres (smích). Pak už je jeden ponocnej v Praze, pan Sluníčko se

jmenuje, jeden někde ve vesničce na Znojmsku a mám pocit, že ponocnej začal chodit i na trzích v Plzni. A potom v Německu, tam jsou víc zatížení na udržování tradic. Vím, že ten bavorskej ponocnej se dokonce každý rok účastní i novoročního setkání na Čerchově.

Co na Tvoji roli ponocného říká manželka Veronika? Přeci jen, tahle pravidelná činnost Tě zavádí občas mimo domov.

Samozřejmě, že bez toho, aby to ta rodina chápala, by to nešlo. Moje rodina mě doprovází na programu, tak různě na mě po službě čekají, chodíme společně domů, vlastně i na pohádkách v Domě v kožichu jsme se jako rodina sešli. Snažím se ze služby spěchat za rodinou a společně si pak užít zbytky poklidný adventní neděle.

Máš nějaké veselé příhody ze svého odtrubování a setkávání s lidmi?

To mám. Teď rychle si vzpomenu třeba na to, když jsem troubil na narozeninách pana Wiesnera ze Starce, on měl z toho radost, je to starší „trumpeták“. Na oslavě byli kluci z Horalky, říkám jim, ať si zkusí zatroubit na ponocenské roh. To jsem ještě neměl upravenej nátrubek a mně to teda taky nijak extra netroubilo. Ale jim to nešlo vůbec. Tak jsme se zasmáli.

Ty jsi kromě všech svých rolí také tatínkem. Dcera Kristýnka Tě v uniformě zná, ví, že pod kabátem a čepicí je tatínek. Ale jak reagují jiné děti?

Tak děti už ponocného docela znají, většina dětí to ví. Některý děti si myslí, že jsem voják, jiný říkají, že jsem „Pomocný“, což taky nejsou daleko od pravdy, protože obci a občanům ponocní pomáhali. V posledních letech jsem víc vidět, takže těch dětí, které by nevěděly vůbec, je pomálu.

Naše Kdyňské listy vyjdou v průběhu prvního prosincového víkendu, a to je

hezkká možnost, jak lidem třeba něco popřát, vzkázat.

Chtěl bych jim, ne jen obyvatelům Kdyň, ale všem lidem, popřát klidný prožití adventu, trochu toho zastavení a zklidnění, aby přemýšleli o tom, co je skutečně důležité. Do nového roku hodně zdraví. To je to důležité. A aby se měli rádi.

Ondro, děkuju za hezké povídání, za to, že podporuješ náš program, děkuju, že ve svém volném čase zajdeš za dětmi do betléma, na pohádky, povídáš si s nimi, zazpíváš. Že udržuješ tradici a v našem moderním světě nacházíš čas na to, abys ho propojil s historií, setkáními s lidmi tak, jak dřív bývalo častější. Přeji Tobě a Tvé rodině klidné a ve zdraví prožité Vánoce, Kristýnce hodně radosti pod stromečkem a Vám všem mnoho hezkých společných chvil.

V předvánoční „Hvězdě“, kde je ten správný předvánoční kalup, se na chvíli zastavila a s ponocným Ondřejem Jandou si ráda povídala, Bc. Jana Podskalská, ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyň
foto: Zdeňek Zrůst, Bc. Jana Podskalská, Karl Reitmeier

Pozn. redakce: Rozhovor necháváme v povodním znění, aby neztratil své kouzlo.

Dodatek ke slovíčku s ponocným

V Praze službu ponocného vykonává muzikant a tambor Jan Sluníčko, patriot malostranský.

Na Moravě v Mašovicích slouží Miroslav Kubák.

A s Čerchovem se to má tak, že prvním ponocným, který v rámci novoročního setkání pořádaného domažlickým Klubem českých turistů na Čerchov vystoupal, byl Franz Piffling, dále pak Hans Braun, Reinhard Tietze a v roce 2022 a v roce 2023 nový rok přivítal ponocný Herbert Heidinger. Všichni jsou z města Waldmünchen. Informace a fotografii zaslal pan Karl Reitmeier, novinář, turista a přítel Čechů.

RODINNÝ RECEPT Z HLUBOKÉ

LISTY A POTÁPŇÍCI

Tradiční vánoční recept své rodiny nám poskytla paní Miluška Tesařová ze Kdyň, která při jeho sepsání zavzpomínala na svoje rodiče, maminku paní Marii Koutníkovou (roz. Černou) a tatínka pana Rudolfa Koutníka, jehož znali všichni kdyňští.

Byl krejčím, který dovedl ušít a opravit cokoli bylo zapotřebí. Pan Koutník ušil členům tehdy nově založené jezdecké stáje na Kobyle rajtky, saka a veškeré vybavení, protože to žádný jiný neuměl. Maminka paní Tesařové zanechala své rodině sladkou vzpomínku na Vánoce, recept na Potápníky a Listy. Koutníkovi z Hluboké pekli toto cukroví každý rok, Potápníky na Vánoce a Listy jak na Vánoce, tak o Masopustu.

Na Potápníky potřebujeme:

- 35 dkg hladké mouky
- 25 dkg tuku
- 3 dkg droždí
- 2 lžíce vody
- 2 kostky cukru

Z uvedených surovin je zapotřebí vypracovat

vat těsto a dát kynout do vodní lázně, a to na 7 až 12 hodin. Z těsta pak vytvořit válečky, spojit je v kroužek nebo vyválet placku a rádýlkem vykrájet různé tvary. Po upečení namočit do rumu a obalovat v cukru. Dřív se rum ředil vodou, protože byl drahý, ale jestli chcete, ředit ho nemusíte.

Druhý recept od paní Tesařové se peče o Vánocích a Masopustu.

Na Listy potřebujeme:

- 37 dkg polohrubé mouky
- 2 vejce
- 1 naběračka smetany (200 ml)
- 5 dkg cukru
- špetka soli

Z uvedených surovin vypracujeme těsto řidší než na nudle, nakrájíme čtverečky a rozválíme do tvaru listu/lupenu/jiného tvaru. Placku ve středu nařizneme a smažíme na sádle nebo jiném tuku a ještě teplé pocukrujeme. Zkusíte Potápníky na letošní svátky upéct?

Za milé nakouknutí do místních kuchyní děkuji paní Olině Hanákové, která se nad receptem sešla s paní Miluškou Tesařovou.

*Bc. Jana Podskalská,
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyň
foto: Bc. Jana Podskalská, Anna Stulíková*

POTÁPŇÍCI

LISTY

CO NOVÉHO SE DĚJE V KINĚ?

I ve starém kině se může odehrávat řada novinek. Jednou z nich je, že jsme zavedli **prodej baleného občerstvení**. Začali jsme limonádami, minerálkami, džusy, myslíme i na nejmenší diváčky, pro které jsou na místě k zakoupení nápoje přímo pro ně – bez bublin, s lehkou ovocnou příchutí a bezpečným neprotékajícím uzávěrem. **Nabízíme standardní sortiment** i pro větší/dospělé návštěvníky – colové nápoje, plechovková perlivá pití. Vzali jsme na milost i současný trend „jezení v kině“, ačkoliv bychom hlediště rádi viděli nešustící a nekřupající, a tak si **návštěvníci kina mohou zakoupit pečené bramborové lupínky**. Někdy v průběhu prosince přibudou pro dospělé i lahvičky prosecca v objemu 0,2 l a víno, pro děti k zakoupení na zkoušku bude pak zdravější křupání, nově budeme disponovat papírovými krabičkami, do nichž si návštěvník bude moci přesypat „křupání“ a aspoň trochu zamezit šustění v hledišti.

Nesmím pominout programovou nabídku, která nám v letošním roce dělá radost. **Kdyň disponuje zastaralým typem projekční technologie**, a tak se ne vždy může dostat k filmovým novinkám. Nabídka pro kina našeho typu je ale o dost lepší než v letech „před covidem“, kdy jsme na novinkové filmy čekali řadu měsíců, v případě některých filmů i rok. **Našli jsme si cesty, jak hrát** a v kině mít návštěvníky – vybavili jsme se satelitním přijímačem (přenášeli jsme takto živý koncert kapely Metallica), připojili jsme se k přenosu divadelního představení (derniéra titulu Ucpanej systém) z Dejvického divadla, v příštím roce, věřím, se podaří přenos premiéry baletu z londýnského divadla. Začali jsme spolupracovat s distributorskou platformou Cinemaanywhere, díky níž můžeme hrát filmy, které už dlouho na plátnech kin nebyly, zároveň často „chytíme“ film, na který bychom čekali. Na jiném místě zpravodaje přinášíme

nabídku a informace o titulech.

V lednu kino hrát nebude, potřebujeme provést některé nutné opravy a základní výměny techniky, protože kino je nejzastaralejším střediskem, které ve správě máme a postupně některá technická zařízení „zlobí“ a více či méně odcházejí. Stejně tak je potřeba vyřešit problém plísní, které prostupují většinou budovy kina, s diváky se tedy setkáme, pravděpodobně, až v únoru.

*Za kino Kdyň, Bc. Jana Podskalská,
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyň*

POZVÁNKY A PŘÁNÍČKA

SÁM DOMA V KINĚ KDYNĚ

Asi tři roky jsme se snažili dostat k právům na projekci nesmrtelné rodinné komedie **Sám doma a Sám doma 2: Ztracen v New Yorku**. Často jsme byli blízko, ale některé, nejen byrokratické okolnosti, zavinily, že těsně před cílem jsme se ocitli zase na začátku. **Až letos můžeme přivést zpátky do kdyňského kina Kevin McCalistera a jeho bláznivé příhody, zlodějíčky Marva a Harryho, kteří už 32 let na televizních obrazovkách dostávají co proto od malého důvtipného kluka, jehož rodiče při odjezdu na dovolenou zapomněli doma, a stal se tak součástí zlodějských plánů dvou zkušených zločinců.** Patříte-li ke generaci, která na film

před 20-30 lety chodila do kin se školou, se svými rodiči a teď jste to vy, kdo se třeba se svými dětmi každý rok o Vánocích smějete Kevinovým lumpárnám, přijďte si připomenout film na velkém plátně. Nebude chybět tematický fotokoutek, svažené víno a vánoční nálada. Na to, jak obrovský je filmový průmysl, svět distributorů a kinomarketingu, se dějí i takové milé osobní události jako třeba to, že teprve po kdyňské projekci, která se uskuteční **9. prosince od 18.00 hod.**, mohou film hrát i další kina v České republice. **Druhý díl filmu čeká návštěvníky 17. prosince od 17.00 hod.** a večer je na programu kultovní pohádka (spíše pro dospělé) **Ukradené Vánoce Tima Burtona**. Filmy uvádíme za symbolické vstupné 50 Kč, vstupenky se prodávají již na www.mkskdyne.cz. Poděkování

za možnost filmy uvést posíláme distributorům ze Cinemaanywhere, jejichž osobní přístup velmi oceňujeme. Prosincové kino bude už tradičně vánoční a zimní, odehrajeme první díl Doby ledové, milý film Vánoční příběh a na Štědrý den jsme pro děti nachystali novinkovou pohádku s názvem **Tonda, Slávka a kouzelné světlo**, která dětem otevře svět fantazie a přátelství a rodiče zaujme svým zpracováním, efekty, světly a animacemi. **Hrajeme od 14.00 hod. 24. prosince.** Podrobnosti ke všem projekcím najdete na: www.mkskdyne.cz.

Na to, až se kinem po 30 letech rozlehne „Harry! Jdu do baráku!“ se těší a srdečně Vás zve Bc. Jana Podskalská ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

TŘI OŘÍŠKY V TOCHOROVNĚ

Po několika letech jsme se na základě prosby některých návštěvníků vrátili k předvánočnímu promítání pohádky ve staré stodole za muzejním parkem. Moc nás potěšilo, že si lidé o pohádku v Tochorovně řekli a psali. **Tři oříšky pro Popel-**

ku tedy rozlouskneme 8. prosince od 17.00 hod. Sedět se bude třeba na balících slámy, staré bryčce nebo mezi trámy. Nezapomeňte tlusté ponožky, čepice, rukavice, šály a deky! Na místě za dobrovolný příspěvek bude pro dospělé návštěvníky k dispozici svažené víno, pro děti vánoční čaj s medem, citronem a skořicí. Přineste si, prosíme, vlastní hrnečky.

Rezervace míst probíhají na telefonním čísle +420 777 818 886. V době uzávěrky zbývá již jen 20 volných míst.

Sezení na balíku slámy, hrnek svařáku, pohádka, za štítem staré stodoly se čerti žení. To jinde není! Těší se na Vás nejen Bc. Jana Podskalská ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA?

V posledních letech se ze Kdyně stává doslova vánoční městečko. Aby ne! Ulice se rok od roku oblékají do vánočního kabátku, programů a možností, která trávit adventní čas je u nás hodně. Stejně tak každý rok vznikne nový betlém a nová možnost shlédnout vánoční příběh v mnoha provedeníh. Letos se s vánočním příběhem můžete setkat na těchto místech a v těchto podobách.

Slaměný betlém | Tochorovna
2. 12.–6. 1. 2024, denně 9.00–18.00 h
25. 12. od 14.00 h

Perníkový betlém | Muzeum příhraničí
4. 12.–31. 1. 2024

Ladův betlém | Dům v Kožichu
3. 12. | 10. 12. | 17. 12. vždy 14.00–16.00 h
24. 12. | 10.00–12.00 h

Živý betlém | Ř-K fara
22. 12. v 16.00 h

Výstava betlémů | Městská knihovna
11. 12.–19. 1. 2024
Dle provozní doby knihovny

Výstřihovací „Kdyňský betlém“ k zakoupení v infocentru a na vánočních trzích.

SETKÁNÍ U STROMEČKU V PRAPORIŠTÍCH

TJ Sokol Prapořiště a Skautské středisko Lípa Prapořiště srdečně zvou na tradiční předvánoční **SETKÁNÍ U STROMEČKU**, které se uskuteční v **sobotu 23. prosince od 18.00 h.** Bude se rozdávat Betlémské světlo a nachystán je milý doprovodný

program. Nenechte si ujít tradiční akci, při níž se lidé každoročně potkávají, zastavují se v předvánočním kolotoči, aby si popovídali a potěšili se ze setkání s dětmi, sousedy a přáteli, u stromečku v čase, kdy Vánoce už klepou na dveře.

S potěšením Vás zvou organizátoři z Prapořiště

foto: TJ Sokol Prapořiště

POHÁDKY O STO LET ZPÁTKY ANEB ČTENÍ V KOŽÍŠKU

Rok se s rokem sešel, pravda, moc se neloudal, vždyť sotva jsme odešli z posledního pohádkového čtení, jsou tady pohádky znovu. Jsme moc rádi, že vás ta nejobyčejnější setkání nad knížkou ve starém domě oslovují. V této souvislosti jsme přidali termíny, přesto dva dny po uveřejnění - v Domečku v Kozíchu už místěčko není. Nebuďte smutní a tu a tam do Hvězdy zavolejte, protože i ve světě pohádek lítají bacily a vězni děti v peřinách, židle se může uvolnit. A kdo tedy v letošním roce vykouzlí atmosféru starých časů?

27. listopadu bude dětem číst paní Jaroslava Václavovičová, kdyňská učitelka, spoluautorka učebnic, dlouholetá vedoucí sborů Radost a Sborečku. Člověk, který je s dětmi (i rodiči) rád i za branami školy a hledá cesty k tomu, aby jejich čas byl smysluplně využitý. To byl jen krůček k tomu, aby mezi námi usedla s pohádkovou knihou v ruce a malými posluchači na klíně. A už i vrabci na střeše Kozíšku si cvrlikají, že paní učitelce s přípravou pohádkového večera pomáhají i „její“ děti. Co se bude číst, to je zatím tajemství.

4. prosince se po roce shledáme s paní Danou Žákovou, muzikantkou, herečkou, domažlickou učitelkou a dlouholetou obětavou průvodkyní dětským světem herectví (nejen) při ZUŠ Kdyně. Danu doprovodí muzikant a partner **Pavel Jakšl** a bude se číst, zpívat a hrát. Kdo zažil Daniino čtení v loňském roce, ten ví, že od knížky už je to jen pár písmenek k tomu, aby se i děti zapojily a hrály. Uslyšíme pohádky z Kahounovy laskavé vánoční knížky Chumelení.

7. prosince se vrací další člověk, kterému Pohádky o sto let zpátky učarovaly.

PODĚKOVÁNÍ NENÍ NIKDY DOST

Toto číslo Kdyňských listů je letošním posledním a je tedy i poslední možností k poděkování na těchto stránkách lidem, kteří jsou nepostradatelnou součástí našich akcí, jsou oporou a bez nich bychom mnoho věcí nezvládli tak jako s jejich pomocí. Poděkování patří všem, s nimiž spolupracujeme a pracovně se setkáváme: vedení a kolektivu Technických služeb za technickou spolupráci, vedení a kolektivu ZUŠ Kdyně za programovou spolupráci, vedení a kolektivu obou mateřských škol za programovou podporu akcí, vedení a členům PS Jitřenka za přízeň a letitou spolupráci při programech, ještě jednou vedení a kolektivu firmy TBW, s.r.o. za častou technickou záchranu. Děkuji vedení

Je jím herec, muzikant, principál divadla Elf, textař a moderátor, Michal Hnátek. Michal měl volné jen dva prosincové termíny. V jednom jsme nemohli my a u toho druhého, sedmého prosincového, jsme doslova uprosili kalendář. A tak víme, že s Michalem zase přijede Vojta a Eliška, loutky z jeho divadla, které se u nás v Kozíšku promění ve Štuclinku a Zachumlánka a provedou děti dalšími příhodami z pera Františka Nepila, milovníka Vánoc.

10. prosince s dětmi ke stolu zasednou pan Oskar Hamrus a paní Věrka Říhová, starosta a místostarostka, kteří nechají povinnosti aspoň na jeden pohádkový večer zamčené v radniční věži a budou také číst kdyňským dětem. Aby taky ne, když nápad na čtení pohádek podpořili nejen po technické stránce. Coby letití vedoucí táborů a autoři mnoha nápadů a dětských dobrodružství, si s dětským světem totiž rozumějí. Oskar s Věrkou zatím dělají tajnosti s tím, jakou pohádku uslyšíme, vrabci na střeše mlčí, jen tu a tam prohodí pár tónů, ze kterých jsme vysposlouchali, že

to bude večer hezký, plný pohody a krásné předvánoční atmosféry.

20. prosince do Kdyně po několikáté přijede Martin Mejstřík, kterého dospělí znají jako představitele listopadových událostí z roku 1989, my ho dětem už podruhé představíme jako čtenáře pohádek. Martin má totiž k pohádkám, divadlu, loutkám a jevištím blízko. Je vystudováním loutkohercem, který nic ze vztahu k dětem a říši pohádek neztratil ani tehdy, když se jeho životní cesta ubrala zcela jiným, mnohdy nepohádkovým, směrem. V loňském roce mu děti visely na rtech při čtení příběhů z knížky Zahradka pod hvězdami. Martin četl pohádku o tom, že je krásné dárky nejen dostávat, ale také dávat. Pomocí Ježíška, Tomáše a Petra to dětem dokázal. Copak si Martin připraví na letošek?

*Pěkně v teple v Kozíšku, budeme se těšit na knížku, že jo, děti? Nemůže se vás dočkat Bc. Jana Podskalská, ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně a hosté
foto: Zdeněk Zrůst*

města za otevřený přístup ke kultuře, dále panu Zdeňkovi Homolkovi z Městského úřadu, který vždy umí najít řešení a vždy je po ruce, když je potřeba. Velký dík za krásnou spolupráci Kdyňskému klubu Klubíčko nebo třeba výtvarníkovi panu Sikovi. Děkuji svým kolegům v MKS za celoroční skvělou spolupráci a přístup, poděkování patří kolegyním do infocentra, které se díky nim každoročně stává vyhledávanějším. Nesmím zapomenout také na naše brigádníky – pány Ladislava Bureše, Vratislava Altmána, Jiřího Klimenta, Davida Jindru a dámy Ludmilu Adámkovou a Marii Maříkovou, které můžete potkat při akcích TIC i MKS, jsme rádi, že je máme. Je celá řada dalších lidí, kteří přijdou pomoci a můžeme se na ně spolehnout, i jim směřuji poděkování, stejně jako našim rodinám, které asi nejlépe ví, co práce v kultuře obnáší. **A závěrečné poděkování patří vám, návštěv-**

níkům, kteří „slyšíte“ na náš program. Už jsme ani nedoufali, že po covidu se nebudeme bát, zda lidé přijdou na námi chystané pořady, zda nebudeme ve ztrátě, zda budeme moci i v druhé polovině roku konat pořady. Potvrzuje se to, nač jsem apelovala již minulý rok – je potřeba kupovat vstupenky v předprodeji, dopřát pořadateli přehled, o tom, jak si která akce už v počátku stojí. To, jak pestrý kulturní a společenský rok 2023 ve Kdyni byl, je tedy výsledkem nás všech. Věřme, že nás čeká další rok v míru, ve zdraví a pak i ta kultura nějaká bude.

*Šťastné a veselé Vánoce, pevné zdraví Vám i Vaším blízkým, radost z velkých i malých věcí a krásná setkání Vám přeje,
Bc. Jana Podskalská, ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně*

MĚSTSKÁ KNIHOVNA KDYNĚ

1. prosince 2023 – konec března 2024
 čtenáře a návštěvníky knihovny
 budou vítat obrázky a scénérie z děl
 malířky a ilustrátorky Heleny Zmatlí-
 kové, která by se 19. listopadu dožila
 100 let. Výstava bude ke zhlédnutí ve
 výpůjčních hodinách knihovny, záro-
 věň bude sloužit k besedám s dětmi
 základních a mateřských škol.
 11. prosince – 19. ledna 2024 výstava
 betlémů Vratislava Altmana a Ivany
 Sieberové

„Hezké prožití adventního času
 a krásné Vánoce s našimi knihami
 přeji Vaše knihovnice.“

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA VE KDYNĚ

Vám přeje krásný advent a radostné
 čekání na Vánoce.
 Zažijte předvánoční atmosféru
 s našimi dětskými pěveckými sbory.
 Uslyšíte nás 2. prosince na rozsvěcení
 vánočního stromečku na náměstí ve
 Kdyni, na vánočním koncertě
 21. prosince v kdyňské sokolovně
 spolu s triem Inflagranti a Josefem
 Vojtkem a 22. prosince na tradičním
 živém betlémě na faře.
 Srdečně zveme!

Učitelé základní umělecké školy

PF 2024

Pohodové Vánoce s rodinou a přáteli
 a v novém roce hodně štěstí, zdraví,
 lásky, radosti a optimismu.
 Těšíme se na setkávání s vámi u nás!

www.infocentrumkdyne.cz

Kdyňský lev Maxmilián dětem

Ahoj kamarádi,

Tak vás zase zdravím ze stránek Kdyňských listů,

abych vám řekl, anebo klidně rozpíval jednu

radostnou novinu: „ Po roce Vánoce, Vánoce

přicházejí! “ Taký se tak těšíte? A už jste

napsali Ježíškovi? Já ano – dal jsem

ho za okno a Ježíšek si ho už odnesl. Jsem zvě-

davý, jestli pod najdu dárky, které jsem

si přál. A víte, na co se těším úplně nejvíc? Až do

čumáčku nasaju vlnu vánočního ! Nejradši mám vanilkové rohlíčky a ujídám je polají

ještě teplé. Má to ale jeden háček, kamarádi, a ujídání teplého cukroví totiž pak lize bolí

bříško - to ví i vaše člověčí. K Vánocím ale nepatří jen a cukroví, ale taky spousta vyky, které na nás čekají po celou dobu adventu. To je období čtyř týdnů před Vánocemi, kdy čekáme na

Ježíška a plníme různé vyky a tradice. Každou adventní neděli se zapalují na adventním

věnci, a když pak hoří všechny čtyři, poznám, že Štědrý den je doslova za dveřmi. Štědrý den je

ten nejkrásnější den v roce! U televize dávají spoustu pohádek, na které se dívám, když pomá-

hám s vařením. Na oběd máme vždycky staročeského kuku s a o štedrovečerní večeři si

vždycky nacpu bříško rybí polévkou a kaprem s bramborovým salátem. Po večeři pak rozkrajujeme

jablíčka, abychom zjistili, jestli budeme v příštím roce zdraví a šťastní – to se pak v jablíčku

objeví krásná hvězdička. Nebo taky pouštíme po vodě , abychom se dozvěděli, kam a s kým

se v příštím roce vydáme. Během pouštění lodiček jsem už ale vždycky netrpělivý, protože čekám,

až se ozve zvoneček, kterým Ježíšek zvoni na znamení, že už u nás doma byl a že pod stromčkem

nechal dárky! Doufám, že letos pod stromčkem najdu třeba nebo nějakou pěknou pohádko-

vu , se kterou bych se zachumlal pod teplou peřinou a čítal si. Stejně jako se čtou pohádky

v „ Kožíšku“. je totiž jeden takový starý dům ve Starokdyňské ulici, kde dospěláci

před Vánoci čtou dětem pohádky a je to moc fajn! Tak tam přijďte, možná se tam polkáme!

Šťastné a veselé Vánoce Vám přeje Váš Maxmilián!

Víte, kamarádi, co ještě patří k Vánocům? No přece betlém!

Betlém je název města, kde se Ježíšek kdysi dávno narodil.

V každém betlémě, který máte možná i vy doma, jsou **jesličky s novorozeným Ježíškem**, vedle kterého je jeho **maminka, panna Marie, a tatínek Josef**. Kromě nich jsou v betlémě ještě **tři králové**, kteří se malému Ježíškovi přišli poklonit a **přinesli mu dary**. A protože se Ježíšek narodil v Betlémě ve chlévě, tak do betléma patří i **zvířátka – ovečky, kravičky nebo oslíci**. I já mám doma krásný betlém, který vždy o první adventní neděli vybalím z krabice a postavím si ho na krbovou římsu a taky si u toho poprvé zpívám koledy z plných lvích plic! Letos budu betlém vybalovat

3. prosince, protože to je **první adventní neděle**, které se říká „**Železná**“

Názvy adventních nedělí:

- 1. adventní neděle – **Železná** (3. 12. 2023)
- 2. adventní neděle – **Bronzová** (10. 12. 2023)
- 3. adventní neděle – **Stříbrná** (17. 12. 2023)
- 4. adventní neděle – **Zlatá** (24. 12. 2023)

Víte, že i my ve Kdyňi máme svůj vlastní kdyňský betlém?

Povídání o tom, jak kdyňský betlém vznikl, si přečtete na str. 17. Nejlepší na našem betlémě je to, že si ho můžete koupit domů a sami vystříhnout, slepit a postavit. **Kdyňský betlém se prodává v infocentru, v budově Muzea příhraničí.** Až si ho půjdete koupit, nezapomeňte v parku **pozdravit ovečky**. Každý rok se těším, až se na ně budu o adventu chodit dívat, abych nasál tu pravou vánoční betlémskou atmosféru!

text a foto: Ing. Věra Říhová, MPA, ilustrace: Eva Cvachovcová

AKCE POŘÁDANÉ MKS „MODRÁ HVĚZDA“ A TIC KDYNĚ

POHÁDKY
o sto let zpátky
aneb děti a Křižáky

7. listopadu Janáčekův ústřední koncert
4. prosince v M. Dano Žalovna
2. prosince v M. Michael Anděl
23. prosince v M. Otašské hradě v M. Věku úboč
22. prosince v M. Marie Hájová

od 17.00 hodin
vstupné 10 Kč
vstupné 10 Kč
vstupné 10 Kč
vstupné 10 Kč

www.mkskdyn.cz

Obec Úboč vás srdečně zve na

**VÁNOČNÍ KONCERT
ÚBOČ**

NÁRODOPISNÝ SOUBOR POSTŘEKOV
13. prosince 2023 | kostel sv. Mikuláše | 19.00 hodin
Chybět nebude světeční atmosféra,
svažené víno a setkání před kostelem

www.ubo.cz | www.postrekov.cz

Milé děti,
zveřejní vás na setkání s námi
a s našimi kamarády
Spejblem, Hurvínkem,
s princeznou, králem,
rybířem a mnoha dalšími
z Muzea loutek v Plzni.
Těšíme se na vás
Brouček a Brouček
v Muzeu přehraní!

Muzeum loutek v Plzni, pobočka Západočeského muzea v Plzni
a Turistické informační centrum ve Kdyni připravily výstavu

**VÁNOČNÍ
LOUTKOVÁ NÁVŠTĚVA**
od 5. 12. 2023 do 31. 1. 2024
Vernisáž se uskuteční 4. 12. 2023 v 17.00 hodin.

Otevírací doba:
Po-Pa 9.00–12.00 a 13.00–16.00 h | So 10.00–16.00 h
Vánoční svátky 25. 12., 26. 12. a 29. 12. | 14.00–16.00 h
24. 12., 31. 12., 1. 1. | zavřeno

www.mkskdyn.cz

IGOR BŘEZOVAN MARTIN PÍSAŘÍK

**PARTIČKA
na vzduchu**

18. 3. 2024 19:00 Kdyně
Sokolovna

Předprodej vstupenek:
na pokladně Infocentra
www.mkskdyn.cz

Městské kulturní středisko „Modrá hvězda“ vás zve na besedu

PO JEDNÉ STOPĚ

Přijďte se setkat s
30. 1. 2024
od 19.00 h.

AFRIKA

KINO KDYNĚ

vstupné 390,- Kč

www.mkskdyn.cz | tel. +420 777 818 888 | www.infocentrumkdyn.cz | tel. +420 608 438 118

Městské kulturní středisko „Modrá hvězda“ Kdyně vás zve

**MŇÁGA
ŽDŮRP**

KDYNĚ

25. dubna 2024
společenský sál sokolovny | 19.00 hod.

vstupné do 24. prosince 2023 390,- Kč | od 25. prosince 2023 450,- Kč | na místě 590,- Kč

Předprodej vstupenek: | www.mkskdyn.cz | pokladna TIC
www.infocentrumkdyn.cz | tel. +420 777 818 888 | www.mkskdyn.cz | tel. +420 608 438 118

Hosté: Martin Dvořák, Martina Koudová, Martina Čížková, Zdeněk Hájek, Filip Štěpánek, Zdeněk Hájek

Městské kulturní středisko „Modrá hvězda“ vás zve na představení

ERIC ASSOUS

**DOKUD NÁS
MILENKY
NEROZDĚLÍ**

TOP NA
VÁNOČNÍ
DOKUD

S čímžto zacházet, tím takto scházet...

pondělí 12. 2. 2024 | kino Kdyně | 19.00 hodin

Předprodej: na pokladně Infocentra, na pokladně TIC, na www.mkskdyn.cz
www.mkskdyn.cz | tel. +420 777 818 888 | www.infocentrumkdyn.cz | tel. +420 608 438 118

Městské kulturní středisko „Modrá hvězda“ vás zve na

**ZÁJEZD
na muzikál**

TROJA

premiéra 1. 2. 2024

odjezd neděle 4. 2. 2024 v 9.30 h. představení od 19.00 h.
Kdyně u Městského úřadu
předprodej na pokladně Infocentra tel. +420 608 438 118
vstupné = autobus 1400,- Kč

**Na Vánoce
budu gay**

KDYNĚ SOKOLOVNA

neděle 12. 5. 2024 19.00 hodin

vstupné 550Kč, 490Kč, 390Kč

předprodej: na pokladně Infocentra, na pokladně TIC, na www.mkskdyn.cz | tel. +420 777 818 888

RUPRECHT HRADNÍ STRAŠIDLO

Divadelní premiéra má vždy své kouzlo. Pro tvůrce je to odměna po odvedené práci – učení textu, zkoušky, které se vždy opakují a opakují do úsměvu, k tomu věčně nespokojený režisér, výroba kulís, šití kostýmů. A potom všem, když je (v lepším případě) vše hotovo, konečně se mohou herci předvést před obecností. Pro diváky je to vždy zážitek, že mohou vidět opět něco nového. A i když už danou divadelní hru znají v podání jiného divadla, a každého souboru, je to pokaždé v něčem jiné.

Pro naše divadlo byla tato premiéra specifická i v tom, že jsme poprvé vystoupili s celovečerní inscenací, kterou jsme si sami napsali. Nebudu lhát, před představením jsem byl (a rozhodně nejen já) nervózní nejen z toho, jak se vše povede, ale i z toho, jak bude naše dílo přijato. A také jestli se nám hru povedlo napsat tak, aby pro diváka byla srozumitelná a bavila ho. Na konci vystoupení jsme si všichni opravdu oddechli. A když při děkovačce někteří lidé vstali, byl to pro nás opravdu krásný pocit a velká odměna. Zároveň bych rád

citoval vyjádření pana Siky (s jeho souhlasem). Už před lety nám totiž kladl na srdce, abychom se cestou autorských her nevydávali, že je to velice nevyzpytatelné, ale abychom se drželi her od osvědčených autorů. Druhý den po premiéře jsme se sešli a on nám řekl: „Víte, už nějakou dobu jsem si připravoval, jak vám šetrně sdělím, že jste se neměli pokoušet sami si něco napsat, ale držet se toho, co jsem vám kdysi radil. No ale, když jste hru dohráli, tak jsem se vám všem v duchu hluboce omlouval. Hra byla svěží, vtipná, nebyla vulgární, dokonce byla inscenačně nápaditá.“

My chceme poděkovat panu Sikovi za jeho milá slova a za krásné fotky, které nám udělal. Dále chceme poděkovat paní Hromadové za milý dárek, který nám nechala vyrobit (viz. foto), moc nás to překvapilo a potěšilo zároveň. Dále chceme poděkovat všem těm, kteří nám pomáhali s přípravou, MKS „Modrá hvězda“ Kdyň za vylepení plakátů a za pronájem prostorů sokolovny, ve které můžeme zkoušet a vystupovat. Ale hlavní a největší díky patří všem, kteří nás přišli podpořit, protože bez diváků by se

divadlo opravdu hrát nemohlo. Děkujeme!

A už nyní pro vás připravujeme další inscenaci, a to v podobě kratšího vánočního muzikálu. Těm, kteří si pamatují ten loňský, můžeme už nyní prozradit, že ten letošní bude volně navazovat.

Jan Kuřka

předseda Divadelního spolku Máj
foto: Divadelní spolek Máj

VE SMRŽOVICÍCH TO ŽIJE!

Je až k neuvěření, že taková malá vesnička, jako jsou Smržovice, může mít tolik činných spolků. Aktivní sbor dobrovolných hasičů se soutěžním mužstvem mužů i žen, dva spolky na ochranu přírody – Ochranci Smržovic, z.s., STOP kamenolomu ve Smržovicích, z.s. a ještě jeden „papírově neoficiální“, ale o to častěji se scházející – a to je náš **DÁMSKÝ KLUB**.

Dámský klub Smržovice vznikl na podzim roku 2021. To léto se provozu kiosku na koupališti ujala rodina Jelínková z Nových Chalup. Rozšířili sortiment, otevřeno bylo o prázdninách každý den v pravidelném čase. Díky tomu a díky pohodové atmosféře začalo kiosek navštěvovat více (nejen) místních obyvatel a na konci sezóny bylo všem líto, že už nebude taková možnost se setkávat, a tak místní ženy přišly s nesmělým nápadem založit zde klub, dámský klub. Hawai party na rozloučenou s létem rozhodla! Zde padlo rozhodnutí o definitivním vzniku a termínu první oficiální schůzky klubu. Od té doby se scházíme pravidelně, dokonce až tak často, že jsme přijaly za „členky“ i svoje mužské protějšky, aby – jak nám s úsměvem rádi připomínají – nás také někdy vůbec viděli.

Úspěšnými a tradičními akcemi se už staly zimní minibálek, letní prázdninové hudební akce na koupališti a společné

slavení Silvestra. Vynikající hudebník Míla Šobr nám vždy vykouzlí báječnou atmosféru a tančíme všichni jako o život, mnohdy až do ranních hodin. Další oblíbenou akcí je MDŽ, kterou pořádáme hlavně pro naše starší spoluobčany s programem, jenž se snažíme vždy o něco obohatit, například o nějakou přednášku místních pamětníků. Vánoční vyrábění dekorací, společné (ne)pečení cukroví, letní venkovní promítání na koupališti, společné úklidové akce na zkrášlení naší krásné vesničky a místního koupaliště a mnoho dalšího je pro nás velkou radostí a příležitostí se potkat, příjemně pobavit a strávit spolu čas.

Za samostatnou zmínku jistě stojí naše ženské hasičské družstvo a pomoc našim mužům z místního SDH při zajištění velitelského dne v minulém roce. Byla to velice úspěšná akce nejen pro hasičské sbory, ale také pro náš klub, alespoň soudě podle počtu strávených a propitých večerů, které jsme věnovaly zevrubně přípravě na tuto akci.

Nejbližší větší akcí bude rozsvícení stromečku na návsi před hospodou, na které bude navazovat společné promítání pohádky v sále místního kulturního zařízení.

Na závěr bych chtěla poděkovat našim báječným mužům, Sboru dobrovolných

hasičů Smržovice, našim úžasným chalupářům, prostě zkrátka všem, kteří dámskému klubu – někdy opravdu s poněkud bláznivými nápady – pomáhají, zúčastňují se chystaných akcí a vytváří spolu s námi krásnou a nezapomenutelnou atmosféru.

Za celý DÁMSKÝ KLUB
Štěpánka Mrázová
foto: Štěpánka Mrázová

PIONÝRSKÁ SKUPINA JITŘENKA KDYNĚ INFORMUJE

PO PRÁZDNINÁCH SE HNED V ZÁŘÍ VŠECHNO HEZKY NASTARTOVALO

Pravidelné každotýdenní schůzky se spustily ve všech oddílech hned na začátku září. Kromě již známých oddílů jsme letos otevřeli zcela nový oddíl pro děti od 5 let až do druhé třídy. Říkají si **Rarášci** a můžete je najít v klubovně Pod Korábem, přímo v suterénu bytovky u důchoďáku. Oddíl si vzala na starost vedoucí Lucka Valečková a schází se každé úterý od **16:30 do 17:30 hodin**. Oddíl se zaměřuje zejména na pohybové aktivity, na koordinaci pohybů a na běžné hrací aktivity.

Každou středu se schází v MKS „Modrá hvězda“ Kdyně malí herci **Kulišáci** pod vedením Jitky Votavové. Kdo má zájem, může se v době od **16:00 do 17:30 hodin** přijít podívat, jak to děti baví.

Ve čtvrtek v klubovně pod knihovnou mají schůzky rovnou dva oddíly. Oddíl **Kostkáči** od **15:00 do 16:00 hodin** pod vedením Ivany Mochurové je určený pro děti 1. až 3. třídy a je rukodělně zaměřený.

Od **16:00 do 17:30 hodin** se pod vedením Lidky Černé učí děti v oddíle **Kuchtíci** vařit. A protože se dětí přihlásilo mnoho, rozhodli jsme se s Liduškou vytvořit ještě jednu partu **kuchtíků**, a to v úterý také od **16:00 do 17:30 hodin**.

V pátek se schází také dva oddíly, jeden - čistě **rukodělný** - pod vedením Ivany Mochurové, ten můžete navštívit v klubovně pod knihovnou od **15:00 do 16:00 hodin** a všestranně zaměřený oddíl **Sportovka** pod vedením Jany Mochurové a mnoha dalších instruktorů se schází v malém sále sokolovny od **15:00 do 16:30 hodin**.

Jednou měsíčně se schází oddíl **Dračího doupěte** pod vedením Pavla Mochury.

Ještě máme jeden odloučený oddíl v **Mrákově**, kde se parta **Pohoda** schází každý pátek od **17:00 do 19:00 hodin** v klubovně ve škole.

AKCE STRAŠIDLA

Vedoucí si pro veřejnost připravili akci **Strašidla**, která měla letos 22 strašidelných stanovišť a procházka vedla večerním lesem podél Škarmanu k pomníku Husa pod Rýzmberkem a zpět do Kdyně. Celou sobotu 14. října se počasí nemohlo rozhodnout, jestli bude pršet a akce nebude, nebo jestli se vyčáslí. Moc štěstí jsme neměli a přišlo celou přípravu, ale vedoucí se nevzdali a celou akci krásně připravili. Na startu se na chvíli počasí umoudřilo, ale dlouho to nevydrželo a všech 250 návštěv-

níků zmoklo. Akci jsme nevzdali, vydržela strašidla i účastníci. Byli jste všichni moc stateční! Patří vám velké poděkování – nejenom strašidlům samotným, ale i účastníkům, kteří nezůstali doma u televize a přišli se v tom nečase pobavit.

PODZIMNÍ PRÁZDNINY

O podzimních prázdninách se vedoucí vypravili se svými dětmi z oddílů na **táborovou základnu v Zelené Lhotě**. Letos vyšly svátky na víkend, a tak i naše víkendovka neměla 5 dní jako jindy, ale jen 3. Hlavním tématem celého pobytu byla pohádka Wednesday, kdy se děti ponořily do děje pohádky a zažívaly různá dobrodružství.

Počasí nebylo nejlepší, a tak vedoucí střídali hry uvnitř chaty a hry venku v přírodě.

Moc se nikomu nechtělo po třech dnech domů a nejráději by zůstali ještě déle.

Všech 50 účastníků se spokojeně vracelo v sobotu večer v pořádku domů.

CO NÁS JEŠTĚ LETOS ČEKÁ?

Připravujeme pro děti spolu s MKS „Modrá hvězda“ Kdyně **rozsvěcení stromčku, které proběhne v sobotu 2. prosince v parku u Muzea příhraničí od 14:00 hodin**. Představíme vám tradiční lidové zvyky o Vánocích. Přijďte si užít první vánoční atmosféru.

Nesmíme zapomenout na pravidelnou **procházku Mikuláše**, anděla a čertíků, a to tentokrát v úterý **5. prosince**.

Poslední naší letošní akcí pro veřejnost bude **procházka ke krmelci**, kterou pravi-

delně pořádáme již několik let. Letos půjdeme v pátek **15. prosince**. Sraz bude v 15:00 hodin u klubovny pod knihovnou.

A již nyní připravujeme **zimní tábor na jarní prázdniny okresu Domažlice**. V našem okrese letos prázdniny začínají a proběhnou od **4. února do 10. února**. Na program máme „**Jak vycvičit draka**“. Malá krásná Bezzubka s námi bude celý týden a děti se už nyní těší.

Ivana Mochurová
PS Jitřenka Kdyně
foto: PS Jitřenka Kdyně

SETKÁNÍ MYSLIVECKÝCH KROUŽKŮ

Dne 9. září 2023 zorganizovali malí myslivci z kroužku Koroptvičky Kdyně 2. setkání mysliveckých kroužků z domažlického okresu. První setkání se uskutečnilo v roce 2022 a pořadatelem byl myslivecký kroužek Liščata Mrákov.

Myslivecké odpoledne si kromě domácích Koroptviček Kdyně přijely užít děti z kroužků Liščata Mrákov, Liščata Chocomyšl a Bobřici Milaveč.

Letošní akce se konala v okolí horské chaty Koráb, kde účastníky čekala naučná

stezka plná úkolů a zábavy. Její konec byl na rozhledně Koráb, která byla pro tuto akci přejmenovaná na Sokolí hnízdo.

O skvělou atmosféru a šíření ducha pravé myslivosti se postarali trubači OMS Domažlice. Děti zaujala nejen náročnost úkolů na stezce, ale i ornitologické stanoviště Mgr. Pavla Kopty nebo ukázka sokolníka pana Šporera z Horšovského Týna.

Myslivecký kroužek Koroptvičky Kdyně děkuje všem, kteří se podíleli na zajištění celé akce, sponzorům a obsluze restaurace chaty Koráb.

*Petr Moule a Žaneta Mouleová
myslivecký kroužek Koroptvičky
foto: myslivecký kroužek Koroptvičky*

ŽIVÁ KRÁSA POTŘETÍ A ZASE JINAK...

Výstava ovoce, zeleniny a květin s netradičními prvky, navíc v úžasné přírodním prostředí. Použil jsem slova kdyňského starosty Oskara Hamruse a místostarostky Ing. Věry Říhové, MPA.

Při nahlédnutí do knihy návštěvníků mohu tato slova jen potvrdit. Slova díky a chvály (jako je krásné, nádherné, děkujeme vám apod.) se stále opakovala. V dětských hlavičkách určitě zůstane vzpomínka na vstup do obyčejné stodoly, kde se jim uvnitř otevřel úžasný pohled na všechnu tu krásu od ovoce, zeleniny, květin až po houby. Nechybělo ani jezírko s doutníky, bohužel bez rybiček.

Letošní rok prošlo výstavou 29 tříd ze ZŠ, MŠ a družiny. To jsou čísla, která hovoří o prospěšnosti takové akce. Dospělých bylo něco kolem 250. Tady si myslím, že počet mohl být vyšší. Dětem oproti loňské výstavě nebyl připraven čerstvý mošt z důvodu neúrody ovoce. Je nám to líto.

Přípravy na letošní výstavu trvaly 14 dní. Vyklidit a připravit tak velký prostor stodoly nebylo vůbec lehké. Musel se podílet celý výbor. Postupně se naplňovaly představy o naaranžování jednotlivých

skupin. Tak jako i v minulém roce byli hlavními tvůrci pan Jan Löffelmann a Antonín Váchal. Bez nich by byla výstava podstatně chudší jak na krásu, tak i na nápaditost. Oběma patří velké poděkování. Zrovna tak patří poděkování všem, kteří svými výpěstky tuto výstavu podpořili. Letošní rok byl chudý na ovoce, proto bylo těžké sehnat dostatečné množství výpěstků. Hodně nám pomohl Ing. Hinterholzinger, který připravil vzorky paprik, brambor i ovoce. Moc děkujeme. Rovněž patří poděkování i těm, kteří drželi službu. Do jedné věty shrnu poděkování všem, kteří nebyli hostejní při přípravách letošní výstavy ovoce, zeleniny a květin ve dnech od 20. 10. – 25. 10. 2023.

Na příští rok máme další překvapení, ale o tom v tuto chvíli nebudu hovořit. Rozmary přírody mohou hodně pokazit. Ale my bychom si neměli pokazit život negativním myšlením a lidmi, kteří tuto vlastnost roznášejí.

Hodně zdraví do lepších zítřků přeji zahrádkáři.

*Jan Mazanec
předseda ZO ČZS Kdyně
foto: Jan Mazanec*

LETNÍ SKAUTSKÝ TÁBOR NA HRACHOLUSKÁCH

Podzim už se pomalu chýlí ke konci, ale my, skauti z Prapořišť, ještě moc rádi vzpomínáme na letošní letní tábor. Ten byl totiž opravdu zvlášť vydařený – v duchu pohádky Kocour v botách se neslo celých čtrnáct dní a každý z nás s radostí vzpomíná na skvělé zážitky,

kterých bylo tento rok opravdu mnoho. Celý tábor se řídil podle tematických her a podle všem dobře známého animovaného filmu bylo cílem příběhu získat kouzelné fazole, zasít je a pak získat bohatství, které měly fazole ukrývat. Každý z týmů předvedl svou odvahu a zručnost v každodenních výzvách a úkolech, díky kterým se všichni zdárně posouvali ke klíčové informaci – kde se fazole ukrývají? Na každého účastníka čekaly ty nejrůznější výzvy – od her na vodě či v lodích po logické úkoly nebo zkoušky zručnosti. Každý si přišel na to své a společnou týmovou práci se všechny družiny každým dnem blížily svému cíli. Podle indicií, které týmy postupně získávaly od dalších známých pohádko-

vých postav, si všichni nakonec vybojovali odpověď na dlouho očekávanou otázku a dali hlavy dohromady, aby zjistili tajemný úkryt kouzelných fazolí. Získat poklad se všem zdárně podařilo a tábor jsme zakončili nejen slavnostní hostinou, ale i velkým táborákem. Už teď se těšíme, co nám tábořiště na Hracholuskách přinese příští rok.

Rádi přivítáme nové kamarády do naší skautské rodinky! Pokud máš odvahu a chceš mít nezapomenutelné zážitky, naše skautské středisko čeká přímo na tebe.

*Nela Šneiderová, vedoucí skautů
a skautek II. st. ZŠ
foto: Karel Šlajs*

BENJAMÍNCI – NEJMENŠÍ SKAUTI VE KDYNĚ

Vždy ve čtvrtek v 17:15 hod. kdyňská fara a farní zahrada ožije a naplní se partou Benjamínků – kluků a holek ve věku cca 4–8 let. Patříme pod Junák – český skaut, středisko Lípa Prapořišť.

Společně hrajeme zábavné hry a učíme se spolupracovat s kamarády v menších skupinkách (družinách), samostatně zvládat různé situace a chovat se k sobě hezky. Když nám počasí alespoň trochu přeje, trávíme část schůzky venku. Zábavné to je hlavně v zimě, kdy hrajeme různé hry na sněhu potmě, jen ve svitu čelovek. Farní zahrada je rozsáhlá, členitá a plná různých druhů stromů a rostlin, které v teplejších měsících zábavnou formou poznáváme. V létě jsme si udělali táborák a pekli buřty a hady z kynutého těsta.

Rádi využíváme i zázemí fary, kde se můžeme zahrát, povídat si, vyrábět a kreslit. Nejednou jsme překonali strach a prozkoumali jsme v rámci bojovky i místní tajuplný sklep a půdu.

Nedávno jsme dokonce ve farní kuchyni společně vařili polévku, děti nadšeně škrábaly a krájely zeleninu. Nakonec jsme si na ní společně pochutnali.

Na schůzkách se naučíme mnoho nového, nejen od vedoucích, ale i od sebe navzájem. Je skvělé, když děti přijdou s tím, že by chtěli kama-

rády naučit novou hru, něco vyrobit nebo předvést jinou dovednost. Rádi takovou činnost zařadíme do programu.

Vrcholem naší činnosti byl týdenní skautský tábor pro rodiče s dětmi u nádherné Hracholuské přehrady. Doprovázelo nás i hodně mladších sourozenců ve věku 1–3 roky. Všechny děti skvěle zvládly spaní ve stanu.

Přes den měly větší děti program: chodily po lese, odlévaly stopy zvířete, učily se uzly, vaření v popelu, stavění přístřešků a další zálesácké dovednosti. Dospělí mezitím pomáhali v kuchyni nebo relaxovali obklopeni krásnou přírodou a malé děti si spolu hrály v táboře. Společně jako celé rodiny jsme vyrazili i na dobrodružnou stopovačku nebo na plavbu na kánoích.

Každé ráno byl nástup ve skautských krojích nebo alespoň se šátkem a děti za zpěvu junácké hymny pověsily vlajku na stožár. Při večerním nástupu se vlajka zase sundala. I ti nejmenší se nadšeně hmuli do „vlajkové čtyř“. Několik starších dětí na táboře složilo slib světlušek a včát a slíbili, že se budou snažit hledat nejvyšší Pravdu a Lásku.

Úzce spolupracujeme s naším domovským střediskem v Prapořištích a jsme rádi, když nás přizvou na víkendové výpravy do přírody. S Benjamínky se určitě zapojíme i do předvánočního rozdávání Betlémského světla u fary.

Chtěli bychom pozvat všechny děti, které by chtěly poznat nové kamarády a vyzkoušet skautské dobrodružství. Stačí se ozvat vedoucím a přijít na jakoukoliv schůzku.

NAŠE ODDÍLY:

- Benjamínci:** děti cca 4–8 let
schůzky: každý čtvrtek | 17:15–18:45 h
na fare ve Kdyni | vedoucí oddílu:
Danča Cvachová | +420 725 867 789

- Světlušky a včata:** první stupeň základní školy
schůzky: každý pátek | 16:30–18:00 h
v klubovně v Prapořištích | vedoucí oddílu: **Daniel Cook, Eliška Kreslová, Zoja Strádalová**
+420 605 985 860 (Daniel Cook)
- Skautky a skauti:** druhý stupeň základní školy
schůzky: každý pátek | 18:00–19:30 h
V klubovně v Prapořištích | vedoucí oddílu: **Jakub Pešek, Nikol Hudcová, Nelča Šneiderová, Anna Cook a Karel Šlajs** | +420 734 200 766 (Nikol Hudcová)

*Daniela Cvachová, vedoucí Benjamínků
foto: Daniela Cvachová*

PODZIM S PIONÝRSKOU SKUPINOU SAFÍR KDYNĚ

ZÁŘIVÝ DEN PLNÝ RADOSTI: DĚTI NA AKCI „DRAKIÁDA“ ROZVLNILY NEBE

Na nedávné události dne 7. října 2023 od 14:00 hod. se ve Kdyni sešly desítky dětí a rodin, aby oslavily krásný podzimní den a pouštěly do vzduchu své barevné draky. Drakiáda se stala nezapomenutelným zážitkem pro všechny účastníky.

Sobota byla zcela dokonalým dnem pro tuto rodinnou akci, kdy sice bylo zataženo, ale vítr hrál pořadatelům z pionýrské skupiny Safír Kdyně do karet. Děti různého věku se sešly na zdejší kopci a přinesly s sebou své vlastní draky. Byly to různorodé tvary a barvy, od klasických diamantových draků až po pestrobarevné netopýří draky.

Při Drakiádě měly děti možnost soutěžit o to, kdo dokáže udržet svého draka ve vzduchu nejdéle. To vyžadovalo zručnost, ale i trpělivost. Bylo skvělé sledovat, jak děti s nadšením a úsměvem na tváři sledovaly své draky „tancující“ na obloze.

Za účast děti dostaly sladké odměny a poté se mohly zahrát teplým čajem a opéct si vuřt a brambor na ohni. Pro rodiny to byla skvělá příležitost strávit čas venku, užít si krásné počasí a sdílet společný zážitek s dětmi. Zároveň to byla i skvělá příležitost pro děti naučit se ovládat draky a rozvíjet svou kreativitu při jejich vlastním zdobení.

Akce byla skvělým příkladem toho, jak může jednoduchá zábava spojit lidi a přinést radost do jejich životů. Ať už byli draci velcí nebo malí, byli všichni nesmírně oblíbení a dodali tomuto víkendovému dni magický nádech. Těšíme se na další takové události, které nám připomenou, že jednoduché radosti v životě jsou často ty největší. Nejbližší je Halloweenský průvod strašidel, který se uskuteční v sobotu 4. listopadu od 18:00 na náměstí ve Kdyni.

Radek Šťastný

foto: Radek Šťastný

HALLOWEENSKÝ PRŮVOD STRAŠIDEL

V sobotu 4. listopadu 2023 prošel Kdyní Halloweenský průvod strašidel, který pořádala pionýrská skupina Safír Kdyně. K vidění bylo přes 200 strašidel různého typu, například kostlivci, čarodějnice, upíři a další hororové postavy.

Na náměstí se už před šestou hodinou večerní začaly shromažďovat všechny strašidelné bytosti, které chtěly oslavit Halloween, jak se patří. Halloweenského průvodu se zúčastnila spousta rodin s dětmi. Samozřejmě od těch nejmenších po ty největší.

Ještě než průvod mohl začít, musela mít každá strašidelná bytost svítící náramek. Jakmile měl každý svůj náramek, mohlo se

vyrazit do ulic Kdyně. Strašidla následovala osvětleného bílého ducha, který vedl průvod městem.

Po příchodu zpět na náměstí pokračovaly děti do parku vedle radnice, kde na ně čekala stanoviště označená zářivými lampiony. U vstupní brány dostal každý startovní kartičku, do které bylo třeba posbírat razítka. A jak je mohli získat? Jednoduše, museli splnit sedm jednoduchých úkolů, která jim strašidla připravila. Za vyplněnou kartičku si děti odnesly pěkné odměny.

Zuzana Šimáčková

foto: Zuzana Šimáčková

ODPOLEDNE PLNÉ HER VE KDYNĚ

Po absolvování prvního týdne školního roku si děti mohly přijít odpočinout u množství tradičních i netradičních zábavných her a úkolů na sídliště Na Koželužně. Jako každý rok se tam totiž v sobotu 9. září 2023 konala akce Odpoledne plné her, pořádaná Pionýrskou skupinou Safír Kdyně. Mezi připravenými

aktivitami se dalo najít skákání v pytlích, míče Bubble ball, chůze po slackline, kop do brány a mnoho dalších her.

V areálu klubovny pionýrské skupiny Safír „U Čápa“ pak na děti čekala trampolína, oblíbená jízda po lanovce a přímo uvnitř klubovny pak malá deskoherna.

Počasí se více než vydařilo a akce přilákala skoro půl druhé stovky účastníků.

Tomáš Gruber

PS Safír Kdyně

DĚTI SI UŽILY VÍKENDOVKU S KOCOUREM V BOTÁCH

Během podzimních prázdnin se konala víkendová akce v Orlovicích, kde děti při příjezdu přivítal Kocour v botách. Rozdělení do týmů proběhlo po vybalení věcí a následně se děti zapojily do řady her, které rozvíjely jejich týmovou spolupráci a dovednosti. Po náročném dni se všichni těšili na večeri. Poté se pouštěl film, jenž byl tématem celé akce. Pak se děti vydaly na procházku do temného lesa a tam se znovu setkaly s Kocourem v botách.

V sobotu všichni pokračovali na cestě za spadlou hvězdou, která jim měla splnit přání. Avšak výprava k ní nebyla jednoduchá, děti musely čelit mnoha výzvám a překážkám. Jednou z největších výzev byl únos člena z každého týmu. Ostatní členové museli najít uneseného podle stop, které zanechával. Byl to náročný úkol, ale díky

vzájemné podpoře se všichni znovu shledali a pokračovali v cestě.

Jejich pouť se blížila ke konci, ale překážek neubývalo, a tak se nesměli vzdát a museli neúnavně pokračovat v boji proti ostatním týmům. Ke konci dne dosáhly děti svého cíle a večer je čekala zasloužená diskotéka. Poslední den zbývalo jen uklidit pokoje, vyzvednout ceny a vyprávět své zážitky rodičům.

Zuzana Andrlíková

autoři: PS Safír Kdyně

foto: PS Safír Kdyně

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ KDYNĚ INFORMUJE

Vážení turisté a přátelé turistiky, léto je definitivně za námi, podzim přinesl nevlídné počasí, ale jako zdatní turisté se nezaletkujeme, obujeme toulavé boty a i v tomto čase vyrazíme do přírody na vycházky a výlety.

Samozřejmě máme za sebou spoustu akcí, z těch nejvýznamnější připomenou autobusový výlet Dostupná Šumava pořádaný ve spolupráci s NP Šumava a ČSAD Přeštice, dále účast na dnech VHT (vyšokohorské turistiky) v Milovech ve Žďárských vrších, výlet vlakem na Zelenou Lhotu a na Pancíř, kde probíhaly oslavy 100 let turistické chaty na Pancíři. Nezapomeneme zmínit účast na Podzimním srazu turistů Plzeňského kraje ve Stříbře. Výlet autobusem do Stříbra zorganizoval KČT – odbor Kdyně ve spolupráci s odborem Domažlice a v rámci dostředných pochodů se nám podařilo zajistit prohlídku bývalého benediktinského kláštera v Kladruzech.

A nyní vás, čtenáře Kdyňských listů, **požvu na Rýzmberský staročeský advent pořádaný klubem v sobotu 9. prosince 2023 od 14:00 do 17:00 hodin v prostorách hradu Rýzmberek.** Můžeme

se těšit na příjemnou procházku zimní krajinou, adventní výzdobu hradu, historické postavy, „Nebeskou poštu“ – takže nezapomenout dopis Ježíškovi. Nebudou chybět ani hřejivé nápoje pro děti a dospělé. Také si budeme moci pochutnat na bohatém občerstvení a těšit se můžeme na zábavu a jiná překvapení pro děti. Kromě dopisu Ježíškovi a dárku pro lesní zvířátka a ptáčky bude dobré se vybavit teplým oblečením, čelovkou či jinou svítilnou. Další blížící se aktivitou je **tradiční setkání turistů na Korábu vždy 26. prosince.** Také letos toto setkání proběhne, ale nebude tentokrát na Korábu, o novém místě setkání budou turisté a přátelé turistiky včas informováni ve vývěsní skřínce klubu. **Pro členy klubu se blíží výroční člen-**

ská schůze, která je plánovaná na sobotu 20. ledna 2024 a v únoru opět tradiční zimní táboření. Blížší informace o schůzi i ostatních akcích budou včas zveřejněny ve vývěsní skřínce klubu.

Klub českých turistů ve Kdyni srdečně zve nejen organizované turisty, ale také širokou veřejnost a mládež na veškeré turistické akce a výlety. Potřebné informace ke všem akcím a vycházkám získají zájemci tradičně ve vývěsní skřínce klubu umístěné naproti kdyňskému kinu a na webově adrese www.kct-kdyne.cz.

*Lubomír Zlámal, předseda
výbor KČT – odbor Kdyně
foto: výbor KČT – odbor Kdyně*

TAJUPLNÁ STEZKA V HLUBOKÉ

Odvážné děti ji zdolaly v halloweenových kostýmech.

V sobotu 28. října 2023 se odvážlivci v Hluboké vydali na tajuplnou stezku kolem koupaliště a okolí. Na zájemce čekala trasa lemovaná svíčkami, která měřila asi 1 km a byla vhodná i pro rodiče s malými dětmi.

Akci uspořádala parta lidí z SDH Hluboká. Letos šlo o první ročník a odha-

dem přišlo 40 dětí s doprovodem. Startovalo se v areálu koupaliště u kiosku, kde byl cíl.

Jakmile se setmělo, byli první návštěvníci vypuštěni na trasu. Tam na ně čekalo 9 stanovišť s organizátory převlečenými do strašidelných kostýmů. Zde byl vždy pohybový úkol a otázka (pro chytré hlavičky), jejíž odpověď nebo řešení bylo číslo. Toto číslo si děti zapsaly na kartičku

a na konci trasy našly tabulku, kde čísla vyměnily za písnička. Strašidelné putování bylo zakončeno vyluštěním tajenky. Kdo uhodl, dostal buřtíka na oheň a halloweenský drink.

Každý, kdo stezku zdolal, se na posledním stanovišti podepsal na listinu, jež prokázala jeho odvahu, a tím získal diplom **ZA PŘEŽITÍ STEZKY ODVAHY.** V kiosku bylo připraveno během celé akce občerstvení.

Děkujeme všem za účast a těšíme se příští rok s novými rekvizitami a maskami na shledanou.

*Petra Kadlecová
Jana Vogeltanzová
SDH Hluboká
foto: SDH Hluboká*

BABÍ LÉTO NA PODZÁMČÍ

Měsíce plynou a tento rok se pomalu, ale jistě chýlí ke svému konci. Máme za sebou nádherné babí léto a krásné podzimní dny. Jako by se snad letos sluníčko a teplo s námi nechtělo rozloučit a předat vládu zimě.

V druhé půli srpna již každoročně pořádáme **volejbalový turnaj**. A tak se i tentokrát v sobotu 19. srpna v 10 hodin sešlo na našem volejbalovém hřišti šest soutěžních družstev. Každé družstvo změřilo své síly se všemi svými soupeři ve 2 setech do 15 bodů. Počasí se nám opravdu vydařilo. Sluníčko svítilo a bylo krásně teplo, a tak soutěžící mohli při čekání na další svůj zápas odpočívat na terase před naším MKS. Samozřejmě jsme pro ně připravili i drobné občerstvení. Na výběr byly klobásky na grilu, grilovaný hermelín a nechyběl ani osvěžující meloun. Poslední zápas byl dohrán krátce před 16:00 hod. Nejlepší výkon letos předvedlo družstvo „Jako za mlada“. S největším počtem bodů obsadilo 1. místo a domů si odvezlo pohár, putovní míč, velkou sklenici utopenců a samozřejmě i něco dobrého k pití. Stříbrný pohár připadl Netřebákům a třetí místo vybojovalo družstvo Grundstein. Na dalších příčkách se umístila družstva Hujerovi, Junioři a Lazaři.

Úkolem našeho sboru není jen pořádání sportovních a kulturních akcí, ale také brigád, při kterých pečujeme o naše vybavení a zázemí a snažíme se dále zvelebovat okolí našeho hřiště a MKS. **V průběhu srpna a září letošního roku se uskutečnily dvě brigády. Bylo potřeba nařezat dříví na zimu, složit ho do kůlny, uklidit**

volejbalové hřiště a vyměnit poškozená prkna, nainstalovat lavičky okolo naší vodní nádrže a samozřejmě také provést větší úklid našeho kulturního sálu a kolny.

Odedávna je posláním sborů dobrovolných hasičů pomáhat druhým, ať už v boji s ohněm či při povodních nebo jiných přírodních katastrofách. Zkrátka v jakékoli těžké situaci jsou hasiči připraveni pomoci komukoliv potřebnému. A tak se na konci léta v hlavě velitele našeho sboru pana Jana Hudače, zasloužilého dárce krve, zrodila úžasná myšlenka. **Oslovil členy jednotky našeho SDH s nápadem společného odběru krve na transfuzní stanici v domácké nemocnici.** Slovo dalo slovo a 19. září v 7:00 hodin ráno nastoupilo 8 členů našeho sboru ke společnému odběru krve. Tímto bych jim chtěla velmi poděkovat za jejich rozhodnutí stát se aktivními dárci krve.

Další událostí, na kterou se každoročně připravujeme, je **hasičská soutěž v Nové Vsi**. Soutěže se vždy účastnila obě naše družstva, ženské i mužské. Letos se nám

ale podařilo sestavit pouze jedno smíšené. Bohužel nově sestavenému družstvu se i přes velkou snahu moc nedařilo. V obou pokusech se potýkalo s komplikacemi, útoky ale naštěstí dokončilo. SDH Podzámčí se tak nakonec umístilo na 9. místě. Doufáme, že v příštím roce budou časy našich útoků podstatně lepší.

Poslední akcí letošního podzimu byl **lampionový průvod**. V **sobotu 4. listopadu se po obědě sešly podzámecké děti i se svými rodiči u MKS. Společnými silami se zde pustili do dlabání dýní, které pak večer rozzářily okolí našeho malého kulturního sálu.** V půl šesté večer jsme se pak všichni společně sešli na návsi u kapličky. Lampionový průvod plný halloweenových masek a zářících lampionů se poté vydal směrem ke hřišti. Po skončení průvodu čekaly na děti různé soutěže, ať již mezi zářícími dýněmi, nebo uvnitř MKS. Pro všechny bylo přichystáno drobné občerstvení a pro děti samozřejmě sladká odměna. Chtěli bychom poděkovat městu Kdyně za jejich finanční podporu při pořádání našich sportovních a kulturních akcí.

Rok 2023 ale ještě stále nekončí. Co vše nás ještě letos čeká? O první adventní neděli společně s dětmi ozdobíme a rozsvítíme vánoční stromček na návsi. Dva dny poté k nám opět po roce zavítají Mikuláš s andělem a čerty.

Mohu říci, že toho letos stihl náš sbor opravdu hodně. **Dokázali jsme uspořádat všechny naše tradiční akce, ať již sportovní či kulturní. Účastnili jsme se hasičských soutěží, dokonce jsme byli pořadateli letošní okrskové hasičské soutěže. V průběhu celého roku jsme se také aktivně připravovali na oslavy založení našeho sboru, které proběhnou na konci srpna příštího roku.**

Rok to byl opravdu náročný, jak pro členy výboru, tak i pro ostatní členy SDH Podzámčí. **Ráda bych tak všem velice poděkovala za jejich čas, odhodlání a nadšení, které vkládají do práce pro náš sbor.**

*PharmDr. Lucie Nechutná
hospodárka SDH Podzámčí
SDH Podzámčí*

Z PRAPOŘIŠŤ DO PORTUGALSKA

Po několikaleté pauze uspořádala TJ Sokol Prapořiště v neděli 12. listopadu cestopisnou přednášku. S průvodcem Vítězslavem Fronkem se v podvečer vydaly přes tři desítky „účastníků zájezdu“ na cestu. Z Norimberku do Portugalska se letělo oklikou přes Azorské ostrovy.

Kromě krásných fotografií a poutavého

vyprávění se posluchači dozvěděli, co obnáší „dobrovolničení“ v cestování. Přednáška v mnohých z nás vzdubila touhu vzít batohy a vyrazit do světa. Věříme, že tato akce přispěje k obnovení cestovatelské tradice.

Kateřina Kubovcová
TJ Sokol Prapořiště
foto: Vítězslav Fronk

VÝBORNÉ ÚSPĚCHY KDYŇSKÝCH KARATISTŮ V LETOŠNÍM ROCE

Čtvrtým finálovým kolem, které se konalo 8. října v Plzni, skončilo snažení kdyňských karatistů získat body do celkového pořadí Krajské ligy mládeže. Ligy se celkem zúčastnilo 208 závodníků z 18 klubů západočeského a středočeského regionu.

Nejlepšího výsledku dosáhla **Simona Ticháčková**, která se stala vítězkou ligy v kategorii dorostenek se ziskem pěti zlatých a jedné bronzové medaile. **Jan Králíček**, který také pravidelně podával skvělé výkony, se celkově v kategorii starších žáků umístil na vynikajícím 3. místě se ziskem jedné zlaté, tří stříbrných a dvou bronzových medailí. Dařilo se také **Sandře Stahlichové**, která v kategorii dorostenek obsadila celkově 6. místo, dále pak mladší žák **Pavel Luong** obsadil 5. místo, jeho bratr **Josef** v kategorii dorostenců skončil na 8. místě a dorostenec **Štěpán Martínek** na 10. místě.

V sobotu 11. listopadu se ve Kdyni konala Velká cena v karate, která měla charakter

krajského přeboru. Jsme moc rádi, že nás krajský svaz karate pověřil tímto prestižním turnajem. Soutěžilo se ve třech disciplínách, kata (sestava – jednotlivci), kata team (sestava kolektivu tří závodníků) a kumite (volný zápas).

Nejlepším naším závodníkem byl Jan Králíček, který v kategorii staršího žactva získal ve všech disciplínách zlaté medaile. Dále pak dorostenka Simona Ticháčková, která obhájila zlato z krajské ligy v kata i kumite a v disciplíně kata team se svými kolegy Veronikou Holubovou a Sandrou Stahlichovou obsadily 2. místo. Zlaté medaile v kata i kumite také získal mladší žák Pavel Luong, který taktéž startoval za kata team staršího žactva spolu Honzou Králíčkem. Za team mladšího žactva nastoupily Simona Stahlichová, Ilona Lobotská a Barbora Ulmová, které získaly bronzovou medaili. Mezi jednotlivci obsadil dorostenec Josef Luong 2. místo v kata a 3. místo v kumite.

Těmito úspěchy mají Jan Králíček

a Simona Ticháčková nakročeno k nominaci na Olympiádu dětí a mládeže, která se bude konat v červnu příštího roku v Jihočeském kraji. Věřím, že podobných výsledků dosáhnou i v jarní kvalifikaci a že se na olympiádu dostanou.

Zdeněk Kubalík, trenér; foto: Zdeněk Kubalík

Zleva: trenér Zdeněk Kubalík, Josef Luong, Jan Králíček, Pavel Luong, Simona Stahlichová, Simona Ticháčková, Sandra Stahlichová, trenér a rozhodčí Zdeněk Kubovec

SKVĚLÉ UKONČENÍ SEZÓNY KDYŇSKÝCH ERTÉČKÁŘŮ

Skončil zasloužený odpočinek po mistrovství světa juniorů a kadetů a naši ertéčkáři začali opět pilně trénovat, aby zakončili letošní sezónu podle svých

představ. Ne vždy se však povede své představy naplnit. Nezáleží totiž jen na závodníkovi samotném, ale také na počasí a postavení hřiště. Déšť, silný vítr, protivítr nebo velký chlad jsou silnými soupeři a mnohdy je těžké je porazit. Když jsme 30. 9. přijeli do Kroměříže, kde se konalo finále Českého poháru, svítlo slunce a nic nenásvědčovalo tomu, že by druhý den mělo být jinak. Jaké překvapení přišlo ráno, když jsme se podívali z okna. Silný déšť a vítr. Voda namočí vlasce a šňůry, které se pak chovají úplně jinak a těžce se ovládají. Vítr sráží nejen lehké mušky, které mají doletět do terčů na různé vzdálenosti, ale i plastové zátěže. S tím vším se naši závodníci bravurně poprali a tři z nich (David Nejd, Jakub Schleiss, Lucie Nejdlová) si stoupli na stupních vítězů nejvyšší. Václav Kohel, který do tohoto sportu proniká teprve krátce, skončil na krásném 8. místě v kategorii žáků. Pro Jakuba Schleisse tímto závodem letošní

sezóna skončila a to velmi úspěšně. David a Lucie Nejdlovi si pro ukončení sezóny dojezdili do polského města Szamotuły. Závod se uskutečnil 20. – 21. 10. kdy ranní teplota dosahovala 5 stupňů a byla velká mlha, ze které drobně pršelo. Tento závod byl nejtěžším v tomto roce. Zima ovlivnila tuhost prutů a vlhko opět vlastnosti vlasců a šňůr. Největším kamenem úrazu byly stuhlé ruce a tělo. Přestože měli všichni závodníci před nástupem na start rukavice a teplé oblečení, po jejich sundání došlo během několika minut nejen k stuhnutí prstů, ale i celého těla. David i Lucka podali v tomto počasí neuvěřitelné výkony. Lucka skončila v kategorii juniorek na 1. místě a David mezi světovou špičkou mužů na místě 5. Po úspěšném ukončení sezóny se již všichni těší na nové výzvy a kamarády v následujícím roce.

Radka Nejdlová
foto: Radka Nejdlová

VZPOMÍNKY PANÍ WENIGOVÉ NA POŠTOVNÍ ÚŘAD VE KDYNĚ

Se svými vzpomínkami bych chtěla navázat na vyprávění paní Marty Zemanové při besedě v Muzeu příhraničí nad knihou „Příběhy pošt“, která se uskutečnila v minulém roce.

Moji rodiče, František a Marie Saue- rovi, pracovali od 50. let na kdyňské poště. Maminka jako uklízečka, tatínek jako listonoš. Byli jsme početnější rodina, tak chodila na úklid ve večerních hodi- nách. Tato práce obnášela úklid pracov- ních prostor – přepážky, pokladny, kance- láře poštmistra, telefonní služebny, míst- nosti pro listonoše a chodby. V zimních měsících bylo třeba nanést uhlí, dříví, vynést popel a připravit kamna pro další den. Ve všech místnostech se topilo kamny.

Tatínek po válce nastoupil na poštu do Kouta na Šumavě jako listonoš, poté byl přeložen na poštu do Kdyně. V té době měla kdyňská pošta pět rajonů, Kdyně byla rozdělena na dva rajóny.

První rajon – část náměstí, ulici Zdeňka Nejedlého (Nádražní), nádraží, ulici Leni- novu (Masarykovu), ul. Šmídovu, Sokol- skou, ul. Mlýnskou, ul. 25. února (Americ- kou), ul. Švermovu (Vodní), Herštyňskou, Škarmanskou, Rýzmborskou, Starodvor- skou (Dělnickou).

Druhý rajon – část náměstí, ul. Viktora Hubeného (Klatovská), Komenského, Školní, Herštyňská, Sirkova, Kostelní, J. Fučíka (Farní), Zámeček, Stará Kdyně, ul. Husova (Starokdyňská), náměstí Prof. Zákavce.

Třetí rajon – Brnířov, nádražní domky za Brnířovem, Vítovky, Hluboká, Dobří- kov a Branišov.

Čtvrtý rajon – Podzámčí, Kobyla, Pra- pořiště, Hamlička, Pranty, Nová Ves.

Pátý rajon – Hájovna, Herštejn, Němci- ce, Stará Huť, Úboč, Stará Ves, Luh Mezholezy, Zalč.

Pak byla ještě rozvážka balíků po Kdyni, tu zajišťoval p. Rubáš, později pí. Balou- nová. Balíky byly rozváženy na káře, menší balíky byly do okolních obcí doru- čovány listonoši při každodenní pochůzce.

Na prvním rajonu chodil pan Havel, druhý měla na starosti moje maminka, třetí rajon paní Balounová, čtvrtý a pátý rajon měli můj tatínek a pan Vlček. **Pátý rajon měřil 28 km**, čtvrtý byl podstatně kratší, a proto se listonoši po měsíci střídali. V letních měsících dostávali motorku a jeden listonoš dělal oba rajony. Vzpomínám si, že tatínek chodil do práce ráno na sedmou hodinu a vracel se mezi 6. a 7. hodinou večerní. Tím ale služba nekončila. Po večerech musel podepisovat důchodo- vé karty, peněžní poukázky, sepisovat

vybrané peníze za denní tisk, či jiné služby. Listonoš často plnil funkci i takového zprostředkovatele, často se jednalo o domá- cí donášku léků z místní lékárny do vzdále- ných obcí.

Asi jedenkrát za týden připadla na zaměstnance služba v telefonní ústředně od 19:00 do 21:00 hod. Jednalo se o roz- nášku telegramů po Kdyni. V době práz- nin jsme často chodili za tatínkem. V tele- fonní ústředně pracovaly paní Forsterová, Fojtová a Jandová. Když služba končila ve 21:00 hodin, muselo se kabely propojit spojení. Kabely byly taženy z pracovní desky do panelu. Pro mě jako pro dítě bylo nepochopitelné, kam který kabel patří, která je ta správná zdířka.

Než listonoši vyšli na obchůzku svého rajonu, museli roztrždit poštovní zásilky, denní tisk a časopisy. V pokladně u p. Polanského si vyzvedli peníze na vyplacení důchodů či peněžních pouká- zek. Poštovní zásilky chodily v jutových pytlích, které se vysypaly na velké stoly a na nich si je listonoši třídili podle rajonů. Do přihrádek u svých stolků zařazovali zásilky, denní tisk a časopisy podle ulic a popisných čísel. Takto roztržďenou poštu ukládali do desek a pošťáček kožené braš- ny. Pošťáci chodili v uniformách, nosili černošedé kalhoty či sukně, sako a světle hnědozelené košile. Pro zimní období měli zateplené holínky, zateplený krátký kabát, pelerínu a kožesnovou čepici. Takto jsme mohli potkávat poštovní doručovatele až do devadesátých let.

Od roku 1954 pracovala moje maminka na druhém rajonu, který byla podstatně kratší než první rajon. Já jako žačka druhé třídy jsem často čekala u školy, kde jsme se s maminkou potkaly a část trasy jsem absolvovala s ní. Takže jsem dobře znala všechny lidi a jejich jména v ulici Farní či ve Staré Kdyni.

Listonoš kolikrát vyslechl osudy lidí bolestnější či radostné, zvláště při pří- chodu nového občánka na svět. Také jsem se setkala se starou paní, která neu- měla psát ani číst. Při výplatě důchodu dělala na důchodový list tři křížky. Další postavičkou byla paní „Márinka“ Keplo- vá, která byla snad v příbuzenském vztahu k rodině Štěpánků. Vyprávěla zajímavě o Chodsku, o životě J. Š. Baara. V roce 1958 bylo mamince nabídnuto pracovní místo v novinovém stánku, který stál v dolní části parkoviště na kdyňském náměstí. Stánek byl otevřený sedm dní v týdně od 7:30 do 15:00 hodin, v sobotu pouze do 13:00 hodin, v neděli od 9:00 do 12:00 hodin.

V nabídce byl denní tisk, časopisy,

pohledy, poštovní známky i soubory filate- listických známek. Kromě této nabídky byly k dostání i brožované knihy malého formátu s různou tematikou.

V pondělí vycházelo pouze Rudé právo, v ostatní dny Pravda, Mladá fronta, Práce, Lidová demokracie, Svobodné slovo, Zemědělské noviny, Československý sport. Ve všední den stál tento tisk 30 halé- řů, nedělní vydání bylo za 50 haléřů.

Časopisy byly vydávány v týdenních, čtrnáctidenních či měsíčních intervalech. Každý týden byly k dostání Vlasta, Beseda (70 haléřů), Československý rozhlas (60 haléřů), Dikobraz (80 haléřů), Svět v obra- zech (1,80 Kčs), Květy (2 Kčs).

Jedenkrát za 14 dnů, příp. jedenkrát za měsíc vycházel Svět motorů (2 Kčs), Ohní- ček (1 Kčs), Automobil (4 Kčs), Mateří- douška (60 haléřů), ABC (2 Kčs), Věda a technika mládeže (2 Kčs). V nabídce byly i odborné časopisy – Rádio amatér, Letec- ké modelářství, Vesmír, Lidé a Země, Kino, Žena a móda, Praktická žena, Mladý svět a další. V letních měsících se prodá- valy v hojné míře pohledy Kdyně. Pohled se známkou stál 1 Kčs. Denní tržba činila 70 – 100 Kčs. Do stánkového prodeje jsem byla zasvěcena i já coby školačka a později studentka střední školy. Trávila jsem ve stánku prázdniny i nedělní volno. K 31. prosinci 1966 maminka odešla do důchodu, po ní převzala stánek paní Bob- ková.

Takové jsou moje vzpomínky na zaměst- nání mých rodičů. Byly to krásné chvíle, kdy jsme byli všichni pospolu, a proto ráda vzpomínám na dobu svého mládí.

Marie Wenigová, rozená Sauerová
foto: archiv Marie Wenigová

Poznámka redakce:

Asi nejvíce si uvědomujeme vytižení poš- tovního úřadu v této době. Přestože dnes stohy vánočních pohlednic nahradily v době mobilů zprávy SMS a MMS, musíme při čtení vzpomínek paní Marii Wenigové vyjádřit obdiv k dřívější práci České pošty. Přejme si, aby se všechna přání v jakékoli podobě rozesílaly se stejnou láskou a při- nášela radost a blízkost mezi lidmi.

PŘÍBĚH MYSLIVECKÉHO RODU SPADERNŮ, KDE SE LÁSKA K LESU A MYSLIVOSTI DĚDILA Z OTCE NA SYNA

Po levé straně kostela sv. Mikuláše ve Kdyni stojí jeden z nejstarších náhrobků našeho hřbitova. Na bílém mramoru čteme zlatý nápis: **Josef Spaderna, revírník J. O. říšského hraběte Bedřicha ze Stadionu, nar. 2. dubna 1803, zemř. 25. září 1871.** Letopočty, které nás donutí zastavit se, ale i užasnout, že o hrob stále někdo pečuje.

Josef Spaderna st. byl příslušníkem starého mysliveckého rodu, který působil v široké oblasti Všerubského průsmyku po dobu téměř 200 let.

První myslivec z rodiny Spadernů byl Karel Spaderna. Narodil se dne 19. 9. 1717 v Neznašově u Klatov jako nejmladší dítě zdejšího faktora Václava Spaderny. Dětství strávil v Týnci u Klatov, kde měl jeho otec Václav hospodu. Karel se vyučil myslivcem v době, kdy stav lesů v Čechách byl alarmující. Na ochranu lesů vydala Marie Terezie v roce 1754 Císařský královský patent, který měl učinit přítrž pustošení lesů. Rozsáhlé kácení buků pro sklářské pece či železné hutě se zakázalo. Jako palivo se musely používat jen stromy přestálé a vykácené plochy hned zalesňovat. Zákon zakazoval pastvu v mladínách, hrabání mechu a listů jako steliva. Zakázalo se vypalování. K lesnímu řádu byl připojen i návod na pěstování, zvelebení a zachování lesů. Vrchnostem bylo uloženo přijímat do služby jen lesníky vyzkoušené krajskou komisí, tak zvané „myslivce ve dřevě zkušené“. Karel celý život sloužil jako myslivec – revírník na panstvích knížecího rodu Palmů, což znamenalo časté stěhování. Přibližně v letech 1752–1756 byl revírníkem a žil s celou svou rodinou v Javoru, vesničce mezi Strážovem a Týncem, v letech 1758–1763 ve Slavíkovcích. Karel Spaderna zemřel jako důchodce dne 3. 4. 1804 v Dešenících, manželka Tereza dne 3. 12. 1799 na Hvízdalce u Janovic u jejího syna Františka, který zde byl tehdy revírníkem.

Karel se oženil v roce 1750 s Terezou Černou, měli 6 dětí, z nichž synové František a Jakub zdědili otcovo povolání myslivce.

Karlův syn **František se narodil 7. 6. 1760 ve Slavíkovcích, v letech 1797–1801 byl revírníkem na Hvízdalce, v letech 1814–1839 revírníkem v rodině Slavíkovcích. Zemřel 19. 4. 1839 ve Slavíkovcích. Oženil se s Annou Baueovou, dcerou sládky z Dešenic.**

Další Karlův syn **Jakub se narodil dne 13. 9. 1763 ve Slavíkovcích. Vyučil se rovněž myslivcem. Dne 14. 5. 1793 se ve kdyňském kostele oženil s Margaretou**

Kilbovou, dcerou tehdejšího podzámec-kého revírníka Mikuláše Kilba. Jakub působil nejdříve jako revírník na Modlíně (cca 1794–1799), později přešel z panství Palmů na panství Stadionů a stal se myslivcem v Sophientalu (Černá Řeka) (cca 1802–1803) a pak v Gibachtu (1804–1837), kde odešel do penze. V Gibachtu také dne 12. 4. 1842 zemřel. Jeho manželka Margareta zemřela dne 7. 12. 1854 v Münchsdorfu (dnes Mnichov – farnost Šitboř) u jejich syna Karla Spaderny, který zde byl hospodským.

Jakub a Margareta měli celkem 9 dětí, z nichž jediný **Josef Spaderna se vyučil myslivcem** (právě jemu patří v úvodu popisovaný náhrobek na kdyňském hřbitově). **Narodil se 2. 4. 1803 ve vsi Sophiental (dnes Černá Řeka), kde byl tehdy jeho otec Jakub lesníkem. Rodina se ale záhy přestěhovala do Gibachtu. Zde Josef vyrostl a později po svém otci Jakubovi zdědil i funkci revírníka. V Gibachtu se také dne 19. 9. 1837 oženil s Kateřinou Linzmayerovou (nar. 18. 5. 1811), dcerou lesníka Wolfganga Linzmayera z Grafenriedu (zaniklá ves v Českém lese, jejíž ruiny dnes nesou jméno Lučina). Kolem roku 1850 byl Josef Spaderna přeložen z čistě německého prostředí do české vesnice Pece pod Čerchovem, kde byl revírníkem asi do roku 1866. Následně byl znovu přeložen, tentokrát na Podzámčí. Zde žil v domku č.p. 20, což bývala lesovna. Zde také dne 25. 9. 1871 zemřel na „schlagfluss“ – mrtvici. Jeho manželka Kateřina se pak s dětmi odstěhovala z Podzámčí nazpět do Pece pod Čerchovem, kde dne 28. 3. 1886 zemřela. Tento Josef Spaderna st. je pohřben na kdyňském hřbitově vlevo od vchodu do kostela. Jeho hrob zde patří k těm nejstarším.**

Josef a Kateřina měli 5 dětí, které se dožily dospělosti. Byli to: **Margareta (1841–1905), Anna (1843–1927), František (1848–1920), Josef (1852–1900) a Bedřich (1858–1884).**

Z těchto dětí je zajímavý hlavně **František Spaderna, který se narodil 3. 12. 1848 v Gibachtu, vyučil se myslivcem, postupně působil na různých myslivnách koutského panství, až někdy před rokem 1886 se jako lesník I. třídy trvale usídlil v Peci pod Čerchovem. Do důchodu odešel po roce 1910. Za manželku měl Annu Hruškovou (nar. 22. 8. 1857), sestru spisovatele J. F. Hrušky. Spolu měli dvě děti – Gabriela a Mařenku, kteří jsou hrdiny dvou knížek J. Františka Hrušky. Hruška trávil všechny své prázdniny na myslivně u Františka**

Spaderny a udělal z ní do určité míry kulturní centrum Chodska, kde ho navštívili např. A. Jirásek, M. Aleš, J. Š. Baar a velmi často malíř Chodska Jaroslav Špillar, který tehdy bydlel rovněž na Peci. J. F. Hruška napsal dvě vzpomínkové knihy, jejichž děj se zcela odehrává na myslivně u Františka Spaderny. Knihy se jmenují „Děreček včalařem“ a „Z paměti děrečka včalaře“.

Druhý syn Josef (1852–1900) působil jako lesník II. třídy postupně na Filipově Hoře (Filippsbergu), Mlýnečku, pak v Orlovicích a konečně na Fuchsbergu (dnes Liščí), kde také zemřel. Třetí syn Bedřich (1858–1884) vystudoval a stal se písařem a učitelem v Trhanově.

Dcery **Margareta (1841–1905) a Anna (1843–1927)** se narodily v Gibachtu, později žily se svými rodiči v Peci pod Čerchovem, pak na Podzámčí a po smrti svého otce v roce 1871 se vrátily do Pece, kde také obě zemřely. Živily se na Peci jako soukromnice – švadleny. Obě zůstaly svobodné.

Anna měla nemanželského syna Josefa Spadernu ml. (4. 4. 1867–4. 7. 1937), který se jí narodil ještě na Podzámčí. Tento Josef Spaderna ml. vychodil obecnou školu ve Kdyni, navštěvoval měšťanskou školu v Domažlicích, kam chodil tři roky z Pece. V Peci žil se svojí matkou v malém domku. Vstoupil do lesní praxe u svého strýce Františka Spaderny v revíru Pec pod Čerchovem a vykonával zde nižší státní zkoušku z lesnictví a myslivosti.

František Spaderna nar. 1848

Josef Spaderna ml. kolem roku 1900

Následně působil jako lesní příručí na Filipově Hoře, pak byl přidělen lesnímu úřadu v Koutě. Dne 6. 2. 1900 se oženil s Annou Lommerovou (4. 1. 1877–25. 5. 1927), která pocházela ze Kdyně č.p. 150, kde měl její dědeček Václav Lommer hospodu U veselého vozky, nebo také zvanou Pod kaštany. Anna vystudovala dvoutřídní soukromou měšťanskou školu pro dívky, kterou vedl klášter chudých školských sester v Hyršově. Po svatbě byl Josef Spaderna ml. v roce

1900 ustanoven lesním II. třídy na Fuchsbergu, později, již jako lesník I. třídy, působil postupně na Mlýnečku, na Podzámčí a konečně na sklonku své kariéry jako lesník ve Staněticích. V roce 1924 odešel Josef Spaderna ml. do důchodu a s manželkou Annou se přestěhovali ze Stanětic do domku ve Kdyni č.p. 369, který si postavili. Anna si však domek nijak neužila, již v roce 1927 zemřela. Josef Spaderna ml. zemřel o deset let později. Podrobné životopisné údaje o něm byly uveřejněny v jeho nekrologu v Kdyňské stráži dne 24. 7. 1937.

Josef a Anna měli celkem 5 dětí – tři z nich však zemřely ihned po porodu a jedna dcera jménem Anička zemřela v šesti letech na peritonitidu. Dospělosti se tak dožila jediná dcera Josefa, provdaná Kučerová, která má s nimi společný hrob na kdyňském hřbitově. V hrobě je uložen i doc. MUDr. Eduard Kučera, Josefův syn. Oba, Josefa i Eduard Kučerovi, jezdili až do své smrti do Kdyně na prázdniny.

Shodou okolností byl Josef Spaderna ml. ztvárněn v krásné literatuře. Regionální spisovatel Jack Flor (nar. 1895 ve Staněticích), jeho o mnoho mladší přítel a myslivecký kolega, začínal svoji lesnickou kariéru také na Kdyňsku, nějaký čas jako lesník na Podzámčí. Flor napsal knihu vzpomínkových povídek o lovech na Kdyňsku, která se jmenuje **Halali**. V knize jsou zachyceny nejruznější příhody, které se na těchto lovech počátkem minulého století

Anna Spadernová rozená Lommerová

myslivcům staly, a hlavně jsou zde zachycena různá alotria, která si myslivci navzájem vyváděli. Jednotlivé osoby v povídkách jsou lehko identifikovatelné – Josef Spaderna mladší v povídkách vystupuje jako „stanětický revírník“ a „Pepík“.

„Za poskytnuté informace a rodinné fotografie děkuji MUDr. Petru Rychlíkovi.“

Ludmila Brychová
TIC Kdyně

foto: archiv rodiny MUDr. Petra Rychlíka

HISTORIE ROZSVĚCOVÁNÍ VÁNOČNÍCH STROMŮ

Každý rok na začátku adventního času se v našich městech rozsvěcuje vánoční strom. Jaká je historie tohoto zvyku na našich náměstích?

Tato tradice se začíná odvíjet od nalezení malé holčičky spisovatelem Rudolfem Těsnohlídkem, který našel se svými přáteli před Vánocemi roku 1919 malou holčičku opuštěnou v lese na sněhu. Od té doby začal příběh, na jehož konci se rozsvítla světlá charitativních vánočních stromů. Mohla by to být tragédie, na jejímž konci čekala neúprosně smrt podchlazením. Scházely snad jen minuty, když tři přátelé na procházce předvánočním lesem zaslechli dětské vzlykání. Výtvarník František Koudelka, soudní úředník Josef Tesař a novinář a spisovatel Rudolf Těsnohlídek (napsal např. Lišku Bystroušku) šli za dětským pláčem a pod rozložitým stromem v poleh u Bílovic u Brna našli ubohé děvčátko. Děvčátko zabalili, podařilo se jim dítě zahřát a donést do obydlí.

V tu chvíli netušili, že se začíná odvíjet

děj přesahující adventní čas roku 1919. Sedmatřicetiletý Těsnohlídek, tehdy již slavný novinář, využil svých literárních schopností, aby přitáhl pozornost veřejnosti k osudům nechtěných dětí a sirotků. Tehdy v poválečné době totiž nebyl případ odloženého dítěte ničím výjimečným, pouze tato symbolika nadcházejících Vánoc vdechla příběhu mimořádnost, která dokázala pohnout veřejným míněním. Po vzoru dánské Kodaně navrhl v Brně vztyčit charitativní vánoční strom, pod kterým se vybíraly prostředky pro potřebné děti, kterých nebylo málo.

V roce 1924 se na brněnském náměstí Svobody poprvé rozsvítil VÁNOČNÍ STROM REPUBLIKY. Strom jako takový byl v té době něco nového, něco, co se teprve před časem zabydlelo v české tradici. Díky Rudolfu Těsnohlídkovi a jeho organizačnímu talentu byla slavnost vztyčování stromu od počátku spojena s jasným cílem – získávat finanční prostředky na stavbu dětských domovů. Tohoto nápa-

du se za krátkou dobu chopila další česká města, takže za nějaký čas již Vánoce provázely stovky veřejných stromů.

Tato pěkná tradice byla přerušena v době fašismu. V pozdější době se hodně angažovala na pomoc dětem Irena Svobodová, manželka generála Ludvíka Svobody. Později se začaly budovat dětské vesničky SOS. Tradice rozsvěcování vánočního stromu se rozšířila časem po celé Evropě. Ve svátečním čase se na našich náměstích rozsvěcuje dodnes. **U nás ve Kdyni rozsvítíme vánoční strom na náměstí i v parku v sobotu 2. prosince v 17 hodin.**

Rudolf Šlajer

MANŽELÉ TICHÁČKOVI OSLAVILI V CLEMENTAS KAMENNOU SVATBU

Zcela mimořádných 65 let od svatby oslavili Jiřina (1941) a Jiří (1940) Ticháčkovi ze Kdyně na Domažlicku. Dnes již více než osmdesátiletí senioři jsou toho času klienty domova pro seniory Clementas v Janovicích nad Úhlavou.

„Téměř jsme se nehádali, máme se pořád rádi. Ale taky jsem mu někdy musela říct: otoč se a jdi rovně,“ uvádí paní Jiřina. Kam asi ten druhý podle starého úsloví dojde, si podle ní musí každý domyslet.

Celý život se snažila si nepřipouštět problémy. S manželem, který nebyl často úplně klidný, vychovali tři děti, a protože měla od narození „prořízlou“ pusku, zvládla i náročnou práci jeřábnice, kterou začala dělat zhruba pět let před odchodem do důchodu.

Manželé Ticháčkovi se spolu seznámili na hasičském bále v Tlumačově u Domažlic. Jiří si pro svou vyvolenou, tehdy 17 letou Jiřinku došel, aby si zatančili jeden tanec, od té doby jsou spolu v jednom kole.

Jiřímu, který je rodákem právě z Tlumačova, bylo tehdy 18 let, byl vysoký, měl sošnou postavu, husté vlasy. „Moc se mi líbil,“ vypráví dnes v útulném pokoji jano- vického Clementas Jiřina.

A z pohledu, kterým se na něj dívá i dnes je poznat, že láska nevyrchala ani po více než šesti dekadách. „Ticháčku, ty jsi mi dal!“ usmívá se a hladí Jiřího po vlasech.

Nyní jsou rádi, že jsou po dlouhých měsících zase spolu. „My jsme na sebe narou-

bovaní,“ odpověděl žertující Jiří na narážku, že si jsou s manželkou, oba bělovlasí a usměvaví, velice podobní.

Necelý rok to tak kvůli zdravotním peripetiím ať již jednoho, nebo druhého nebylo. Během minulého i tohoto roku se jim bohužel nevyhnuly nepříjemné úrazy, které mají i trvalé následky, ještě předtím přibýly nebo se zhoršily choroby pokročilého stáří.

„Poslední rok nebo dva nebyly jednoduché. Psychický zdravotní stav se zhoršoval postupně. Do toho přišly úrazy způsobené nekontrolovanými pády, krvácení do mozku. Oba, ale každý sám, byli v nemocnici, na oddělení následné péče, v domově pro seniory. Od konce října jsou zase spolu,“ uvádí jejich syn, Vladimír Ticháček.

„Dnes vidím lásku v jejich očích a vím, že nebylo marné celý rok bojovat za to, aby zase mohli být spolu. Pravidelně jsem k sobě rodiče vozila. Bylo vidět, jak se oba těší, že mohou být spolu aspoň několik hodin,“ uvádí dcera Ivana. Dnes jsou dcera Ivana, dcera Jitka a syn Vladimír šťastní, že mohou jejich rodiče dožít spokojené stáří v Clementas. „Všichni pracovníci jsou milí, laskaví a dělají vše s láskou. Děkuji celému personálu v Janovicích. Maminka tam rozkvetla a je šťastná, doufám, že i tatínek si zvykne a bude za chvíli vedle ní kvést jako u nich na zahradě, kterou oba milovali. Přejí rodičům k jejich výročí ještě hodně krásných let v Clementas,“ uvedla Ivana.

Manželka jejího bratra Vladimíra pracu-

je jako staniční sestra v plzeňské fakultce. „Měli tam na Clementas skvělé reference. O klienty, kteří do fakultky jezdí na různá vyšetření, je podle manželky skvěle postaráno,“ uvádí Vladimír. To také rozhodlo!

V Janovicích si nyní Jiří a Jiřina užívají podzim života. Chodí na aktivizační hodiny kreslení a tvoření, které tu jsou na programu každý den. Jídlo si nenechávají nosit na pokoj, ale těší se, že spolu poobědvají ve zdejší jídelně, kde si připadají jako v restauraci. Vůbec nejradši jsou v momentě, kdy sem dorazí harmonikář, který tu pak několik hodin hraje klientům na harmoniku. Klienti s ním mohou zpívat i hrát písničky, které znali celý život.

„Těšíme se, že nám zahraje tu „naši“, při které jsme se seznámili,“ loučí se Jiřina.

*Pavel Pechoušek
Domov Clementas
Janovice nad Úhlavou
foto: Pavel Pechoušek*

KDYŇŠTÍ RYBÁŘI V ROCE 2023

V sobotu 28. října 2023 v deštivém raním počasí pod Orlovickou horou proběhl výlov největšího rybníku kdyňských rybářů Praštiláku. Jednalo se o poslední výlov v letošním roce, a tímto ukončila naše místní organizace Českého rybářského svazu Kdyně hospodářský rok 2023. V kádích se kromě kaprů objevili rovněž amuři, štiky, tolstolobici, líni, okouni a spousta bílé ryby. Všechny ryby, které splňovaly váhová kritéria dané územním svazem, byly vysazeny do reví-

rů. Do Bílky bylo vysazeno 5.645 kg kapra, 160 kg amura, 64 kg lína, 41 kg štiky a 39 kg bílé ryby. Do Zahořanského potoka jsme vysadili 400 kg kapra, 15 kg lína, 3 kg štiky a 10 kg bílé ryby. Do našeho místního revíru Údolí hvězd, pro rybáře připomínám jeho správný zápis do sumáře „Starý potok 1/R PR 01 Údolí hvězd“, jsme vysadili 646 kg kapra, 12 kg lína a 3 kg štiky. V letošním roce naše MO hospodařila na 5,4 ha vodní plochy, což je přibližně o 1 ha menší výměra vodní plochy než v roce 2022, jelikož námi využívaná retenční nádrž Sruby prochází ze strany povodí revitalizací.

V letošním roce bylo v naší místní organizaci evidováno celkem 274 členů, z tohoto počtu bylo 16 rybářských mládežníků 16-18 let, a 32 dětských rybářů do 15 let. Dětský rybářský kroužek však aktivně navštěvovalo jen 15 mladých rybářů. Naše

organizace se opět ujala pořádání celorepublikové akce pro mládež, a to jarního kola Ligy mládež v rybolovné technice. Bohužel se nám nepodařilo zajistit hřiště ve Kdyni na Kobyle, ale našim pořadatelům vyšel vstříc Sokol Kout na Šumavě, na jehož fotbalovém hřišti akce proběhla. Pro naše členy jsme v sobotu 9. září uspořádali rybářské závody na Praštiláku, kterých se za slunečného počasí zúčastnilo 22 členů naší organizace.

Jednou ze zajímavostí nejen pro rybářskou veřejnost je, že v roce 2023 skončí západočeským územním svazem využívaný informační systém LIPAN, a od nového roku se přechází na celosvazový systém RIS (rybářský informační systém).

*Jiří Patka
předseda ČRS MO Kdyně
foto: Jiří Patka*

POSKYTUJEME PODPORU LIDEM PEČUJÍCÍM O SVÉ BLÍZKÉ

Podpora osob, které neformálně pečují v domácím prostředí o své blízké, je velmi opomíjená. Tito lidé jsou často skrytí a jejich potřeby jdou stranou. Znáte takové pečující osoby nebo jste jednou z nich a chybí Vám podpora? Kontaktujte nás a o pomoc si řekněte!

Neformální péče je služba náročná na čas, ale také po fyzické stránce. Často má negativní dopad na pečující osoby i jejich rodiny. Přitom sami pečující mají řadu potřeb stejně jako ti, o které se starají, přestože nejsou profesionálními pečovateli. Musí se vyrovnávat s nastalou situací a za pochodu přizpůsobit svůj dosavadní život péči o někoho blízkého. Chybí jim sociální kontakt, čas na sebe, partnera nebo rodinu, ale také kvalitní dostupné informace

o nabízených návazných službách. Mnozí z nich ztratili zaměstnání a práci na zkrácený úvazek se jim nedaří nalézt.

„Pečujícími bez podpory hrozí sociální izolace, rozpad sociálních vazeb, ohrožení vztahů v rodině, ale také pokles příjmu v rodinném rozpočtu a v důsledku toho chudoba či sociální vyloučení. Lidé starající se doma o své blízké by neměli být vystavováni obavám o budoucnost, ale právě to se často děje,“ uvádí ředitelka organizace Doma ve Kdyni a zároveň koordinátorka svépomocných skupin pro pečující Bc. Lucie Routová rizika neformální péče bez pomoci okolí. Pečující by měli mít možnost sdílet své trápení, starosti, ale i povzbuzení. Učit se od těch, kteří jsou „o krok před námi“ a předávat zkušenosti těm, které „jejich kroky“ teprve čekají. To vše umožňuje nově vzniklá svépomocná skupina. **Setkání probíhají pravidelně v prostorách pečovatelské služby Doma ve Kdyni v ulici Markova 655 ve Kdyni.**

„Podporu pečujících je nezbytné řešit komplexně, aby v každodenní péči o osobu blízkou nebyli odkázáni jen sami na sebe,“ zdůrazňuje Routová. Cílem podpory neformálně pečujících je, aby si odpočinuli, sladili péči s běžným rodinným životem,

získali nové poznatky, jak si ulehčit péči o blízkého v jejich přirozeném prostředí, ale také se naučili základní sociální a profesní dovednosti – způsoby péče, manipulaci, ošetřování apod. Aby si sami byli jisti, že poskytují kvalitní péči. Zároveň mají možnost psychologické podpory od odborníků.

Podpora neformálně pečujících je jednou z podporovaných aktivit v rámci projektu MAS Pošumaví s názvem „Podpora komunitních a sociálních aktivit na území MAS Pošumaví“, jenž je podpořen finančními prostředky z Operačního programu Zaměstnanost plus. Kontakty a více informací o možnostech využití podpory v rámci projektu naleznete na www.spoluvposumavi.cz.

Neváhejte a v případě zájmu kontaktujte **Bc. Lucii Routovou na:**

tel.: + 420 720 964 844

e-mail: lucie.routova@domavekdyne.cz

Mgr. Tereza Kazdová
Case manager MAS Pošumaví
foto: MAS Pošumaví

Spolufinancováno
Evropskou unií

O DVANÁCTÉM ZASTAVENÍ

Když putujete křížovou cestou mezi Smržovicemi a Branišovem, dojdete ke dvanáctému zastavení. Překonali jste poměrně prudké stoupání, dostali jste se na vrchol cesty, kde je osazen objekt ve tvaru latinského kříže proporci odlišný od ostatních. Ježíš umírá na kříži. Pak cesta pozvolna klesá. Ježíš s námi sice zůstává, ale vstupuje do nového nepozemského života. I vy jste došli vrcholu a náhle se dá jít volněji a příjemněji.

Číslo 12 se objevuje v některých kulturách jako číslo přelomové, nulté, kdy začíná něco nového. Stačí vzpomenout. Den i noc se dělí na dvě dvanáctky, dvanácti měsíci končí rok a začíná nový, v půlnoční hodině se narodil Ježíšek, dvanáct je apoštolů. Dokonce kdysi ve dvanácti letech byl chlapec přijímán mezi muže a dívka mezi ženy. Tak bychom mohli pokračovat dál a dávat si souvislosti dohromady.

Trochu jsem odbočil. Především jsem chtěl psát o Ježíšově korpusu, který spočívá na kříži u dvanáctého zastavení. Samotný korpus je litinový odlitek. Dával bych druhou polovinu 19. století. Je poměrně mohutný (váží 17 kg a na výšku měří 74 cm) a jeho nalezení má svůj příběh. Byl

nalezen na Hojsově Stráži (opět Šumava), v haldě suti zarostlé kopřivami. V polovině 70. let minulého století se tam opravovala nějaká budova a můj otec jako elektrikář tam měl „co dočinění“. Byl sběratelem snad všeho, co mu přišlo zajímavé a nachomýtl se k likvidaci této hromady právě ve chvíli, kdy dělníci házeli korpus na valník. Vyzvedl tělo, oprášil, zabalil do nějakého starého závěsu a přivezl domů. Uložil ho na půdu mezi své poklady se slovy, že jednou určitě dojde k jeho vzkříšení. A vida, po cca 50 letech je korpus na důstojném místě, kde má být.

Před osazením na kříž došlo k drobným opravám korpusu. Zjistil jsem, že původně bylo tělo pobronzované, což není nijak zvláštní. Podivné však je, že bederní rouška byla polychromována, což je u kovového podkladu nezvyklé. Zbytky bývalých nátěrů jsem odstranil, korpus natřel galvanolemem. Na roušku a trnovou korunu jsem použil zlatý akryl, ve finále celé tělo přetřel transparentním lakem na kov. Nyní už jen dodám prosbu, aby Ježíš chránil naši cestu životem v tomto krásném kraji a nedošel zapomnění.

Přemysl V. Raška
foto: Přemysl V. Raška

PRODEJNA PROFI ODĚVY MRÁKOV

Mrákov 21, areál ZOD
 ✉ obchod@dsp-market.cz
 ☎ +420 602 194 247
 ☎ +420 734 750 161

**CHCETE NĚKOMU UDĚLAT RADOST?
NABÍZÍME VÁM DÁRKOVÉ POUKAZY**

Profí oděvy DSP-MARKET

DSP-MARKET

spolehlivost-kvalita-skvělá cena

STAVEBNINY A PŮJČOVNA NÁŘADÍ KDYNĚ

AKČNÍ NABÍDKA

- pevnostní beton nejvyšší třídy C25 / 30, pytel 30 kg za 113,50 Kč/ks
- dlažby, obrubníky a bednění BEST
- porobeton HEBEL a YTONG
- sádrokarton Knauf a tepelné izolace Knauf Insulation
- německé broušené bloky
- štípané dříví, pilinové brikety a posypová sůl

www.dsp-market.cz

📍 **STAVEBNINY KDYNĚ**
Nádražní 678, 345 06 Kdyně

☎ +420 724 070 953, 724 070 954
✉ kdyne@dsp-market.cz

Technické služby Kdyně, nabízejí občanům činnosti s využitím techniky a zařízení Technických služeb. Veškerá naše technika a zařízení je obsluhována našimi zaměstnanci. Rozsah prací, dobu a požadavky je třeba domluvit na Technických službách Kdyně, kde bude i upřesněna kalkulace ceny.
www.tskdyne.cz

Multicar+kartáč, zametač (čistění komunikace, úklid sněhu)	790 Kč/hod
Malotraktor	580 Kč/hod
Štěpkovač s obsluhou	610 Kč/hod
Nakladač Weidemann	820 Kč/hod
Rameno na sekání	780 Kč/hod
Odvoz bioodpadu traktor+kára	460 Kč/hod
Odvoz bioodpadu Multicar	460 Kč/hod
Pronájem kontejneru	70 Kč/den
Zahradní traktůrek	580 Kč/hod
Práce se sekačkou	495 Kč/hod
Práce s motorovou pilou	495 Kč/hod
Práce s křovinořezem	495 Kč/hod
Ostatní práce	390 Kč/hod
Multicar	590 Kč/hod
Traktor s károu	640 Kč/hod
Práce s plotostřihem	495 Kč/hod
Traktor kontejnér hrnutí sněhu	820 Kč/hod

Tyto ceny jsou uvedeny s DPH.
 Práce se zde zmíněnou technikou vykonávají naši zaměstnanci. Ceník platný od 1. 1. 2024.
 Kalkulace ceny je možná po 15 minutách.

POZVÁNKY

Dne 16. prosince 2023 od 17:00 hodin se koná v kostele sv. Václava na Brůdce **Adventní koncert**. Vystoupí Lukáš Klička s doprovodem.

Hasiči města Kdyně srdečně zvou širokou veřejnost na Hasičský bál, který se koná 20. ledna 2024 v sále sokolovny ve Kdyni. K tanci a poslechu bude hrát Chodovarka a Fox band. Těšit se můžete na bohatou tombolu a půlnoční špacírku přiměsíčku.

TJ Sokol Prapořiště srdečně zve na Sokolský ples, který se koná 27. ledna 2024 v sále místní sokolovny. K tanci a poslechu zahraje Elixír. Těšit se můžete na bohatou tombolu.

SDH Prapořiště srdečně zve na Hasičský bál, který se koná 10. února 2024 v sále místní sokolovny. K tanci a poslechu zahraje Relax. Těšit se můžete na bohatou tombolu.

V případě zájmu o inzerci v Kdyňských listech na webových stránkách města Kdyně – www.kdyne.cz v sekci „Kdyňské listy“ naleznete Pravidla pro zveřejňování inzerce a ceník inzerce.